

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [18th July 1964]

நிலைமை ஏற்பட வேண்டும். அரசாங்கம் தலையிட்டு அல்லது டி.பி.ஐ.-யை அனுப்பி வைத்து அங்குள்ள நிலைமைபைக் குறித்து விசாரணை செய்து, அமைதியை நிலைநாட்டுவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் இந்த ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையைக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். இதே நிலைமை நீடிக்குமானால் மாணவர்கள் இன்னும் வேறு வழியிலே கிளர்ச்சியைத் திருப்பி விடுவார்களானால் சங்கடம் இன்னும் அதிகமானாலும் ஆகலாம். சங்கடம் அதிகம் வளர இடம் கொடுக்காமல் உடனடியாக அரசாங்கம் தலையிட்டு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அவசரமும், அவசியமும் உள்ள இராஜ்ய அரசாங்கத்தின் நேரடிபான பார்வைக்குப்ப்பட்டதாக இருக்கும் இந்த விஷயத்தை ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையாகக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன்.

MR. SPEAKER : A notice calling the attention of the Minister to the above matter has already been admitted. Besides I do not think that this is such a matter as can come within the scope of an adjournment motion. This is, after all, a matter which comes under the ordinary administration and therefore I withhold consent to it.

III.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS PANCHAYATS (AMENDMENT AND MISCELLANEOUS PROVISIONS) BILL, 1964.

THE HON. SRI S. M. A. MAJID : Mr. Speaker, Sir, I beg for leave to introduce the Madras Panchayats (Amendment and Miscellaneous Provisions) Bill, 1964.

MR. SPEAKER : The question is—

‘That leave be granted for the introduction of the Madras Panchayats (Amendment and Miscellaneous Provisions) Bill, 1964’.

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI S. M. A. MAJID : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

IV.—DISCUSSION ON THE MADRAS STATE ELECTRICITY BOARD BUDGET FOR 1964-65—cont.

MR. SPEAKER : Now the discussion on the Madras State Electricity Board Budget will continue.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, on a point of order.

The Hon. Minister's speech was circulated to us yesterday and in that speech, he has stated—

‘The recommendations of the Committee as approved by the Board and the Madras State Electricity Consultative Council are now under consideration of the Government. The revised tariffs

18th July 1964] [Sri M. Kalyanasundaram]

are likely to be given effect to shortly and the surcharge imposed with effect from 31st October 1963 will be abolished on and from the date of introduction of revised tariffs'.

I request the Hon. Minister to kindly give me information about the recommendations of the Tariff Revision Committee because the Hon. Minister has referred to them in his speech. The House is not aware of it and it is kept in the dark. I want to know whether it involves an increase in the tariff rate and if so, how much increase. In spite of the withdrawal of the surcharge, the tariff rate may be increased. I want to know whether it is reasonable or excessive. All these facts must be known to this House when we are discussing the whole Budget. If he had not referred to it, then I also would not have raised this point now. Having referred to it, it is not proper for the Government to withhold this information from this House especially when it is so essential for a discussion on this Budget.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்காரினுடைய முடிவுகளை வெளியிடுவதற்கு எப்போதும் தயங்கமாட்டார்கள். சர்க்காருக்குக் கமிட்டிகள் செய்கின்ற சிபார்சுகள் எல்லாவற்றையும் வெளிடவேண்டுமென்று சொன்னால், அதை வெளியிட முடியும். வெளியிட முடியாது என்பதைப் பரிசீலனை செய்து முடிவு செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. சிபார்சுகள் 'ஸ்டேஜ்' இல் அவற்றை வெளியிட முடியாது. அவைகள் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, சர்க்காரினுடைய முடிவு எடுக்கப்பட்டவுடன், அது வெளியிடப்படும். அப்பொழுது அது சம்பந்தமாக விவாதிப்பதற்கு இந்தச் சபைக்கு உள்ள முழு உரிமையும் விதிகளிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. அப்பொழுது அதை விவாதிக்க முடியும்.

These recommendations are considered confidential and therefore it is not possible to place them before the House.

MR. SPEAKER : Has the hon. Member got anything more to say?

SRI M. KALYANASUNDARAM : Let him at least tell the House. . . .

MR. SPEAKER : The hon. Member can ask for information in that way. But is it a point of order?

SRI M. KALYANASUNDARAM : Having referred to the matter in his speech. . . .

MR. SPEAKER : As the Hon. Minister has stated that the recommendations *re* confidential, can they be placed before the House?

SRI M. KALYANASUNDARAM : The matter may be confidential but it has been placed before the Electricity Board and also before the Consultative Council. Is this House inferior to the Consultative Council?

[18th July 1964

MR. SPEAKER: No question of inferiority or superiority arises here. When the matter is in the process of discussion and no final decision has been taken, can we ask the Government to place all the recommendations before the House?

SRI M. KALYANASUNDARAM: What is wrong? The views of the Government may be confidential. I am not asking for the views of the Government. I am asking only about the recommendations. After all, this Government are subordinate to the House.

MR. SPEAKER: There is no doubt about it. The Government are subordinate to the House but they cannot give infructuous answers to the House.

SRI M. KALYANASUNDARAM: The Government are answerable to the House. Our Hon. Minister for Industries is a shrewd man and he has got the knack of blaming the Opposition later by saying: 'I placed all the facts at the time of presenting the Budget and the Opposition did not oppose it.' So I took it that they agreed to it.'

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: He has made the position clear and we can discuss it later.

MR. SPEAKER. There is no point of order.

Now the hon. Member Sri Vadivelu will speak.

திரு. மு. பொ. வடிவேலு: கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1964-65-ஆம் ஆண்டுக்கான மின்சார போர்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். வடாற்காடு மாவட்டத்தில் திருப்பத்தூர் தாலுக்கா பாலாறு பேசின் ரூல்ஸ் விதிகளின் கீழ் பல பம்பு செட்டுகளுக்குக் கனெக்ஷன் கொடுக்க முடியாத அவல நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. உணவுப் பொருள்களை அதிகம் உற்பத்தி செய்து, நம்முடைய சுய தேவையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிற இந்தக் காலத்தில் விவசாயிகள் தங்களுடைய பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரக் கனெக்ஷன் பெற முடியாத அளவிற்கு பாலாறு பேசின் ரூல்ஸ் இருப்பதை சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அங்கு வாணியம் பாடி அருகில் பாலாறு ஓடுகிறது. என்றாலும் கூட எழுநாறு, எண்ணூறு அடிக்கு மேலாக உள்ள பல கிராமங்களில் கூட பம்பு செட்டு வைக்க அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது. 1800-ஆம் ஆண்டு செட்டில்மெண்டு ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் பிரகாரம் அந்தப் பகுதியில் பல ஸ்ப்ரிங்குகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லப்பட்டு, அந்த கிராமங்களுக்கும் இந்த விதி பொருந்தும் என்று சொல்லப்படுகிறது. செட்டில்மெண்டில் லைப் ஸ்ப்ரிங்காக இருக்கிறது என்று சொல்லப் பட்டாலும், தற்சமயம் அந்த மாதிரி ஊற்றுகள் இருக்கின்றனவா என்று பரிசீலிக்காமல் அந்த விதிகளை வைத்திருப்பது சரியல்ல. இதனால் பதினாறு ரெட்பூர் பஞ்சாயத்துகளும் நியமிக்கப்

18th July 1964] [திரு. மு. பொ. வடிவேலு]

பஞ்சாயத்துப் பகுதியிலும் நானூறு, ஐநூறு பம்பு செட்டுகளுக்கு கனெக்ஷன் ஏற்படுத்த முடியாமல் கஷ்டம் இருக்கிறது. அடுத்து கிரியரன்ஸ் சர்ட்டிபிகேட் பெறுவது, கலெக்டரிடம் எம்.எல்.ஏ. சென்று சொன்னாலே நான்கைந்து மாதம் ஆகிறது என்று சொன்னால் சாதாரண ஒரு விவசாயி இந்தக் கிரியரன்ஸ் சர்ட்டிபிகேட் பெறுவதற்கு எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறான் என்று சொல்ல வேண்டியதில்லை. ஆகவே ஆங்காங்கு உள்ள பஞ்சாயத்துக் கமிஷனர்களே இந்த சர்ட்டிபிகேட்டை வழங்குவதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்வது பொருத்தமாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வடாற்காடு மாவட்டத்தில் இருந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர்கள் அதிகமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்து விட்டார்கள் என்பதனாலோ, என்னவோ இந்த பாலாறு பேசின் விதிகளை வானியம்பாடிக்கு அறு, ஏழு மைல் அப்பாலுள்ள குக்கிராமங்களுக்கும் கூட விஸ்தரித்து இருக்கிறார்கள்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: பாலாறு பேசின் மூலம் என்பது திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு வைக்கவில்லை. ரொம்ப நாட்களாகவே இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

திரு. மு. பொ. வடிவேலு: நீண்ட நாட்களாகவே இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்றாலும்கூட இப்போது அந்த விதிகளின் கீழ் பாலாற்றுக்கு அப்பால் வெகு தூரத்தில் கடல் மட்டத்திற்கு 700, 800 அடி உயரமாக உள்ள பல குக்கிராமங்களுக்கும் பொருந்தும் என்பதாகச் செய்யப்பட்டிருப்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இந்த இடங்களில் எல்லாம் லைப் ஸ்பிரிங் கிடையாது. எப்போதோ இருந்ததை இப்பொழுதும் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த பாலாறு பேசின் விதிகளைத் தளர்த்த வேண்டும். இரண்டாவது கிரியரன்ஸ் சர்ட்டிபிகேட்டை பஞ்சாயத்துக் கமிஷனர்கள் கொடுக்கலாம் என்று செய்யவேண்டும்.

அடுத்து மேட்டூர் அணையில் தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தினால் இரவு நேரங்களில் விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்படுகிறது. இரவு நேரங்களில் கொடுப்பதனால் பாசனம் செய்வது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே தொழில்களுக்கு இரவு நேரங்களில் மின்சார சப்ளை செய்து பகல் நேரங்களில் விவசாயத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பம்பு செட்டுகள் ஷெட்டில் லைட் இருக்கிறது. அதற்கு தனியாக லைட் சார்ஜ் என்று வசூலிக்கிறார்கள். வடவேலூர் டி.டி.வி. மீட்டிங்கில் கேள்வி கேட்ட போது மின்சார இலாக்கா பிரதிநிதியாக வந்தவர் அப்படி வாங்குவது கிடையாது என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் சட்டத்தின்படி வாங்கக் கூடாது என்று

[திரு. மு. பொ. வடிவேலு] [18th July 1964]

இருந்தம்கூட எங்கள் பகுதியில் ஷெட்டில் இருக்கும் லைட்டுக்குத் தனியாகச் சார்ஜ் வாங்குகிறார்கள். இதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தெரு விளக்குப் போட பஞ்சாயத்துக்கள் தீர்மானம் நிறைவேற்றி ஸ்கெச் போட்டு, கலெக்டரிடம் சால்வன்ஸி சர்ட்டிபிகேட் வாங்கியும் கூட நிம்மப்பட்டு பஞ்சாயத்து கிராமத்தில் ஒண்ணரை ஆண்டு ஆகிறது—இன்னமும் தெரு விளக்குப் போடவில்லை. பல அதிகாரிகளைச் சென்று பார்த்தும் கூட என்ன காரணத்தினால் தடை படுகிறது என்று புரியவில்லை. பொதுமக்கள் பஞ்சாயத்து தலைவர் ஆகியவர்களுக்குச் சலிப்பு ஏற்படக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை போய்க் கொண்டிருக்கிறது. தெரு விளக்கு சாங்ஷன் ஆகிவிட்டாலும் கூட மின்சார இலாகா செய்ய வேண்டும். அவர்கள் பெட்டி காண்டிராக்டர்களிடம் விட்டுவிடுகிறார்கள். அதனால் வேலை நடைபெறாமல் இருக்கிறது. ஆகவே உடனடியாக இந்த கிராமங்களுக்கு மின்சார விஸ்தரிப்புச் செய்யவேண்டுமென்று உங்கள் மூலமாக கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்று மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சுய தேவை பூர்த்தி ஏற்பட வேண்டுமானால், உணவு உற்பத்தி பெருக வேண்டுமானால் வடாற்காடு மாவட்டத்தில் திருப்பந்தூர் தாலுக்காவில் பாலாறு பேசின் விதிகளைத் தளர்த்தி, க்ளியரன்ஸ் சர்ட்டிபிகேட்டை பஞ்சாயத்து கமிஷனர்களே கொடுக்கலாம் என்பதாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. என். சின்னமுனுசாமி செட்டி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார போர்டின் 1964-65-ம் ஆண்டின் நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது எனது கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நம் மாநிலத்தில் மின்சார வசதிகள் அடர்விற்குத் தாமதப்பட்டு வருவதைக் கண்டு பாராட்டுகிறேன். வரவேற்கிறேன். அதேசமயத்தில் எனது தொகுதியில் இருக்கும் குறைகளைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஹொசூரில் இருந்து திருவண்ணகிரி 32 மைலில் இருக்கிறது. ராயக்கோட்டையில் இருந்து மைசூர் எல்லைக்கு 30 மைலாகிறது. அதேபோல ஆந்திர எல்லைக்கும் 30 மைலாகிறது. இந்தப் பரப்பளவில் ஏறக்குறைய 300, 400 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இந்த கிராமங்களுக்கு இதுவரையில் மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் ஒரு கிராமத்திற்குக் கூடக் கொடுக்கப்படவில்லை. இப்படி இருந்தால் அந்தப் பகுதியில் இருக்கும் ஏழை விவசாயிகள் எப்படி மன்னேற மடியும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பேரிகையில் மின்சாரத் திட்டம் வரப்போவதாக 63-ம் வருஷமே சொல்லப்பட்டது. மின்சார சூப்பரவைச் மூலமாக அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதுசமயம் அதற்கு

18th July 1964] [திரு. என். சின்னமுனுசாமி செட்டி]

வேண்டிய முன் பணத்தையும் வசூலித்து, அக்ரிமெண்டும் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள், இருந்தும் கடந்த ஒண்ணரை ஆண்டாக மின்சாரம் வரவில்லை. இதுவரைக்கும் அந்தப் பகுதியில் மின்சார வசதி செய்யப்படவில்லை என்பதை அறிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதுபோல், சூளகிரிக்கும் ஒரு ஸ்கீம் வந்திருப்பதாகத் தெரிவித்தார்கள், இது வரைக்கும் அந்த ஏரியாவில் அக்ரிமெண்டு எதுவும் செய்யப்படவில்லை. பிற்பட்ட பகுதிகளில் போக்குவரத்து வசதி இல்லாமல் இருப்பதால் எந்த ஆபீசரும் அந்த ஏரியாவுக்கு வந்து பார்ப்பதில்லை. அந்தப் பகுதிகளுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து அவை முன்னேற்றம் அடையும்படியாக அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அந்தப் பகுதியில் ஒரு அணைக்கட்டு கூட இல்லை. அப்படிப்பட்ட நிலையில் மின்சார வசதியைச் செய்து கொடுத்தால்தான் கிணற்றுக்கும் பம்ப் செட் வைத்து விவசாயம் செய்ய வசதி இருக்கும். ஆகவே, அந்தப் பகுதியில் மின்சார வசதியைச் செய்து கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கூறி இந்தச் சபையில் எனக்குப் பேச அனுமதி கொடுத்த சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி: மதிப்புக்குரிய தலைவர் அவர்களே, தொழிற்சாலை அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் நிதி நிலை அறிக்கை மீது ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். 1964-ம் ஆண்டிலே மின்சார வெட்டு நிச்சயமாக இருக்காது என்று சென்ற தடவை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்போது 'பருவ மழை தவறி விட்டது; நாங்கள் என்ன செய்வோம்' என்று கூறுகிறார்கள். வருஷத்தில் 11 மாதங்கள் மக்களால் பாராட்டப் படுகிற மின்சார இலாகா இந்த ஒரு மாத காலம் ஜனங்களாலே பாராட்ட முடியாத நிலைமைக்கு இருப்பதைப் பற்றி வருந்துகிறேன். அமைச்சரும், மின்சார போர்டும் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து இந்த ஒரு மாதத்திற்கு மின்சார வெட்டு இல்லாமல் தவிர்ப்பதற்கான முயற்சியினை எடுத்துக்கொண்டால் அது உண்மையிலேயே பாராட்டுக்குரிய காரியமாகும். நீலகிரிப் பகுதியில் இந்தத் தடவை மழை பெய்யவில்லை. அவ்வாறு மழை பெய்யாததற்குக் காரணம் அங்குள்ள காடுகள் அழிக்கப்பட்டிருப்பதுதான். நீலகிரி பகுதியில் உருளைக்கிழங்கு பயிரினால் அதிக நஷ்டம் ஏற்படுவதையொட்டி பலர் காடுகளை அழித்து தேயிலைத் தோட்டங்களாக ஆக்கிவிடுகிறார்கள். நீலகிரியைச் சுற்றியுள்ள பகுதியில் மழை பெய்திருக்கிறது; ஆனால் ஜல மின்சார நீர்த் தேக்கப் பகுதியில் மழை பெய்யவில்லை. அதன் காரணமாக இந்த மின்சாரவெட்டு முந்திக் கொண்டு வருகிறது. 1962-ல் ஜூலை மாதத்தில் வெட்டு வந்தது; 1963-ல் ஜூன் மூன்றாவது வாரத்தில் வெட்டுவந்தது. 1964-ல் ஜூன் மாதம் இரண்டாவது வாரத்திலேயே வெட்டு வந்துவிட்டது. இதிலிருந்து பருவ மழை நிச்சயமாகத்

1-00
a.m

[திரு. கரு. சீமைச்சாமி]

[18th July 1964]

தவறிக் கொண்டே வருகிறது என்பது தெரிகிறது. குன்னூரில் ஜூன் மாதம் 10-ம் தேதி வாக்கில் 2 அங்குலம் மழை பெய்திருக்கிறது; உதகையில் இரண்டு அங்குலம் மழை பெய்திருக்கிறது; கோவையில் 3/4 அங்குலம் மழை பெய்திருக்கிறது; குந்தா பகுதியில் மழை பெய்யவில்லை, பைகாரா பகுதியில் மழை பெய்யவில்லை. அதற்குக் காரணம் அந்தப் பகுதியில் காடுகள் அழிக்கப்பட்டிருப்பதுதான். அந்தப் பகுதிகளில் அரசாங்கமே மரம் நடுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்திருப்பதாக ஆமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கத்தக்கதாகும்.

ஆனால் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் மின்சார வெட்டு விவசாயத்திற்கு இருக்கக்கூடாது. நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து வரும் ஜனத்தொகைப் பெருக்கத்தின் காரணமாக உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டியது மிக அவசியமான காரியமாக இருக்கிறது. ஆகவே, விவசாயத்திற்கு நிச்சயமாக மின்சார வெட்டு இருக்கக்கூடாது என்று வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மின்சார வெட்டின் காரணமாக கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதியில் ஆயிரக்கணக்கான வாழைத் தோட்டங்களும் கரும்புத் தோட்டங்களும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தப் பகுதியிலுள்ளவர்கள் ஆயில் எஞ்சின் வாங்க பெரிய நகரங்களுக்குச் சென்றும் கூட கிடைக்காத காரணத்தால் லட்சக் கணக்கான ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரி மின்சார வெட்டைத் தவிர்க்க அனல் மின்சார நிலையங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஜனங்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கம் கருதினால், அதை அமைப்பதால் ஏற்படக் கூடிய நஷ்டத்தையும் அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஜில்லாவுக்கு ஒரு அனல் மின்சார நிலையத்தை அரசாங்கம் ஏற்படுத்தி மின்சார வெட்டைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிழக்கு ராமநாதபுரம், மாமனதுரை பகுதியிலுள்ள கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்வதற்காக சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கப் பட்ட தொகை சரியாகச் செலவழிக்கப்படாமல் சரண்டர் செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்று கேள்விப்பட்டேன். அந்தப் பகுதியில் ரோடு வசதி இல்லாத காரணத்தால் அதிகாரிகள் அங்கு சென்று விவரங்களைச் சேகரிக்க முடியாமல் அந்தத் தொகை சரண்டர் செய்யப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்தக் கிராமத்திலுள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றி எந்தெந்த கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறது. அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன் வேண்டிய விவரங்களைச் சேகரித்துக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வைகை ஆற்றின் இரு மருங்கிலும் இரண்டு பர்லாங்கு தூரம் வரை கிணறுகளை வெட்டியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பிராந்தியத்தில் மின்சாரம் கிடைக்காமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

18th July 1964] [திரு. கரு. சீமைச்சாமி]

வைகை ஆற்றிலிருந்து கொஞ்சம் தள்ளி கிணறு வெட்டியிருந்தால் மின்சார இணைப்புக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். தண்டாயுதபாணி : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, மின்சாரக் கழகத்தின் நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று எனது கருத்துக்களைக் கூற விருப்புகிறேன். நாம் சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு பல துறைகளிலே மற்ற மாநிலங்களை விட முன்னேறியிருக்கின்றோம் என்று கூறினால் அது மிகையாகாது. அவ்வாறு எல்லாவற்றிலும் முதன்மை பெற்றிருப்பதற்குக் காரணம் மின்சாரத் துறைதான். தொழிற் துறைக்கும், விவசாயத் துறைக்கும் மின்சாரம் மிக இன்றியமையாததாகி விட்டது. கிராமங்களுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரித்திருப்பதைப் பார்க்கிறபோது உண்மையிலேயே பெருமைப்படுகிறோம். மூன்றாவது திட்டகால முடிவிற்குள் நம்முடைய மாகாணத்தில் 19,000 கிராமங்கள் மின்சார வசதியைப் பெற்று விடவேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருக்கிறோம். இதுவரை ஏறத்தாழ 16,000 கிராமங்களுக்கு மின்சார விஸ்தரிப்புச் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக சென்னை மாகாணத்தில் விவசாயத்தில் வட ஆற்காடு மாவட்டம் இரண்டாவது இடத்தைப் பெற்றிருப்பதற்குக் காரணம் இந்த மின்சார விஸ்தரிப்புதான். விவசாய உற்பத்திக்கும், தொழிற் துறை பெருக்கத்திற்கும் மின்சாரம் அவசியம் தேவைப்படுகிறது என்பதை மனதில் கொண்டுதான் இதற்கு முதலிடம் கொடுத்து நல்ல முறையில் செயலாற்றி வருகிறோம். இந்தப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்தும் மின்சாரக் கழகம் நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது என்று கூறினால் அது மிகையாகாது. அவர்கள் குறிப்பிட்ட திட்டங்களுக்கு மதிப்பிட்ட தொகையை விடக் குறைவாகவே செலவழித்து திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். பெரியாறு முதல் கட்டம், குந்தா முதல் இரு கட்டங்கள், சென்னை மின் நிலைய விஸ்தரிப்பு மூன்றாவது கட்டம், ஆகிய மூன்றுக்கும் மதிப்பிட்ட தொகையை விட 702 லட்சம் ரூபாய் குறைவாகவே செலவழித்து நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அதோடு செமமையாகவும் துரிதமாகவும் செய்து முடித்திருக்கிறார்கள். மூன்றாவது திட்டத்தில் மின்சாரத் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 100 கோடி ரூபாயாகும். அதனைத் தற்போதைய நிலையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது 111 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு இருக்கும் என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனையெல்லாம் பரிசீலனை செய்துப் பார்த்தால் இந்தக் கழகம் நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது என்பதை ஒப்புக் கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

மின்சார விஸ்தரிப்பு தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்தமட்டில் மிக மிகக் குறைவு என்ற நிலை எல்லோருக்கும் தெரியும். அதற்குக் காரணம் தஞ்சை ஜில்லாவில் மின்சாரத்தை விவசாயத்திற்கு அதிகமாக உபயோகிக்காதது ஒன்று; மற்றொன்று தனியார் துறை கம்பெனிகளிடம் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்கும் பொறுப்பு இருப்பது. இந்த இரண்டு நிலைமைகளைப் பற்றியும் பரிசீலனை செய்து தனி

[திரு. எம். தண்டாயுதபாணி] [18th July 1964]

யார்த் துறையில் இருக்கின்ற பகுதிகளை சர்க்கார் மேற்கொண்டு, மின்சார விஸ்தரிப்பு இல்லாத பகுதிகளுக்கெல்லாம் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். இதற்காக கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருவதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. குறிப்பாக பட்டுக்கோட்டை, ஓரத்தநாடு முதலிய பகுதிகளில் மின்சார விஸ்தரிப்பு மிக குறைவாக இருக்கிறது. இந்தப் பகுதியில் சற்றேறக்குறைய 112 கிராமங்கள் இருப்பதில் 7 கிராமங்களுக்குத்தான் மின்சார விஸ்தரிப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த ஆண்டில் 16 கிராமங்களுக்கு மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்து கொடுத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே மிகுதியுள்ள எல்லா கிராமங்களுக்கும் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் செய்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்காக கனம் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் முன்பாகவே மனு கொடுத்திருந்தேன். 1964-65-ம் ஆண்டுக்குள் விஸ்தரிப்பு தரலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி தந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அதை நிறைவேற்றித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்சார வெட்டைப் பற்றி இங்கே பலர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது நமக்கு ஏற்பட்ட மின்சார வெட்டைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லி மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து இரண்டு அனல் மின்சார நிலையம் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைத்தது. எண்ணூரில் 300 மெகா வாட்ஸ் நிலையம் ஒன்றும், தூத்துக்குடியில் 100 மெகா வாட்ஸ் நிலையம் ஒன்றும் நிறுவுவதற்கு மத்திய சர்க்காரிடத் திருந்து அனுமதி பெற்றிருப்பதாகத் தெரிகிறது. நாம் இந்த மின்சார வெட்டை தவிர்க்க வேண்டுமானால் நீர் நிலைகளின் மூலமாக கிடைக்கின்ற மின்சாரத்தை மட்டும் நம்பியிராமல் அனல் மின்சாரத்தின் மூலமாகவும், அணு மின்சாரத்தின் மூலமாகவும் நமது தேவையை பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டியது மிக மிக அவசியம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக அணு மின்சார நிலையத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று முடிவு எடுத்து, அதற்காக செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் கல்பாக்கம் என்னும் இடத்தில் வேலை துவக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இதன் மீது பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் தந்ததற்கு தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்: கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார போர்டின் 1964-65-ம் ஆண்டின் நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொதுவாக என்னுடைய மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளின்ற நேரத்தில் ஒரு ஸ்கீம் ஸாங்ஷன் ஆகி இரண்டு ஆண்டு காலமாகியும் இன்னும் எக்ரிமெண்ட் எடுக்க முடியாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சில இடங்களில் எக்ரிமெண்ட் எடுத்தும் 7, 8 மாதம் ஆகியும் இதுவரை எந்தவிதமான வேலையும் துவக்காமல் இருந்து

15th July 1964] [திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்]

கொண்டிருக்கிறது. இது போன்ற நிலைமை பொதுவாக என்னுடைய மாவட்டத்தில் இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றக் கூட்டத்தில் அங்கு வந்திருக்கும் டிவிஷனல் என்ஜினியரிடத்தில் இதைப்பற்றி அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். அதே நேரத்தில் பொதுவாக வேலை துவங்காமல் இருப்பதற்குக் காரணம் கம்பங்கள் அதிகமாக இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இதற்காக இருக்கின்ற ஜே. ஈ. இந்தந்த இடத்தில் 1,000 கம்பங்கள் வேண்டும் அல்லது 500 கம்பங்கள் வேண்டும் என்று மேலதிகாரிகளுக்கு எழுதினாலும் சாங்ஷன் வருவதில்லை என்று கீழே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். அதோடு மட்டுமல்ல, கடந்த ஆண்டு போதிய அளவு டிரான்ஸ்மீபாமர் இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இப்போது டிரான்ஸ்மீபாமர் இருக்கிறது, லைன் இழுப்பதற்கு கம்பிகள் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களும், மின்சார போர்டாரும் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு மட்டுமல்ல, கம்பங்களை எடுத்துச் செல்வதற்கு விவசாயிகளுடைய வண்டியைத்தான் ஓட்டி வரவேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது. அங்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள், வேலை நடைபெற வேண்டிய இடத்திற்கு கம்பங்களை எடுத்துச் செல்வதற்கு வண்டிகளைக் கேட்கிறார்கள். உண்மையிலேயே இவர்களுக்கு வாகன வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இவ்விதம் கம்பங்களை எடுத்துச் செல்வதற்கு விவசாயிகள் வண்டிகளை ஓட்டி செல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. வண்டிகள் இல்லாத விவசாயிகள் வாடகை வண்டிகளை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, மின்சார சர்வீஸ் கொடுக்கின்ற நேரத்தில் மீட்டர்களை டிவிஷனல் ஆபிசிலிருந்து எஸ்.ஓ. ஆபிஸ்க்குக் கொண்டு வருவதற்கு ஒரு நாள், பின்னால் எஸ்.ஓ. ஆபிசிலிருந்து கிணற்றுக்குக் கொண்டு செல்வதற்கு ஒரு நாள் இப்படியாக இரண்டு நாள் வண்டிக்காக விவசாயி செலவு செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே இவர்களுக்கு அரசாங்கத்திலிருந்து வண்டி வசதி செய்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா இல்லையா என்று தெரிந்து கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அவ்விதமான வசதி செய்து கொடுக்கவில்லை என்றால், இவர்களுக்கு லாரி போன்ற வசதிகள் டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், இப்போது பம்புசெட் வைப்பதற்காக கர்ணத்திடமிருந்து வாங்குகின்ற சர்டிபிக்கேட் மட்டும் போதாது. ஆர்.ஐ. யினிடமிருந்தும், தாசில்தாரிடமிருந்தும் சர்டிபிக்கேட் வாங்கி கொடுத்தால்தான் எக்ரிமென்ட் எடுக்க முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதன் காரணமாக விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே முன்னால் இருந்தது போலவே கர்ணத்தினிடமிருந்து மட்டும் சர்டிபிக்கேட் போதும் என்ற முறையை கொண்டுவரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்] [18th July 1964]

மேலும், என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கின்ற கொல்லிமலைப் பகுதிக்கு மின்சாரம் தேவை என்று முன்பே சொல்லி வந்திருக்கிறேன். இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்வதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதாக ஞாபகம் இருக்கிறது. இப்போது டிஜிஜி.பி.யினருக்கு என்று பணத்தை ஒதுக்க திட்டமிட்டிருப்பதாக தெரிகிறது. அந்த முறையில் கொல்லிமலை பிரதேசத்திற்கும் மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஒகனேக்கல் திட்டத்தை சீக்கிரமாக கொண்டு வருவதற்காக பக்கத்திலுள்ள மாநில அமைச்சர்களோடு நமது அமைச்சர் கலந்து பேசி, நிறைவேற்றுவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் தக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மின்சாரத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்ட நேரத்தில் சேந்தமங்கலம் பகுதியில் இரண்டு நாட்கள் தொடர்ந்தாற்போல் மின்சாரம் வரவில்லை. மின்சாரம் வந்தது என்று சொன்னால் ஏதோ ஒரு நிமிடம், இரண்டு நிமிடம் இப்படித்தான் வந்து கொண்டிருந்தது. தொடர்ந்தாற்போல் இரண்டு நாட்கள் மின்சாரம் இல்லாமல் இருந்ததின் காரணமாக நெற்பயிர்களுக்கு எல்லாம் தண்ணீர் விட முடியாமல் விவசாயிகள் பெரிய கஷ்டத்திற்கு உள்வானார்கள். மின்சார வெட்டு ஏற்படும் காலத்தில் சினிமாக்களுக்கு இரண்டு ஷோ-க்கள், மூன்று ஷோ-க்கள் என்றில்லாமல் ஒன்றிரண்டு காட்சி நேரத்தை குறைத்தார்கள். அப்படியில்லாமல் அறவே சினிமாவுக்கு மின்சாரம் கொடுக்காமல், விவசாயத்திற்கு மட்டும் மின்சாரத்தை கொடுப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து விவசாயிகள் பம்ப்செட் வைக்கிற நேரத்தில், சர்வீஸ் கொடுக்கும்போது, 150 வாட்ஸ் வரை லைட் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதன் படி 3, 4 பல்ப்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். இதை அங்குள்ள சூப்பர்வைசர்களும் பார்வையிட்டிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் லைட்டுகளை கொட்டகைகளில் போட்டிருந்ததை பார்த்துத்தான் சூப்பர்வைசர் சர்வீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது, நான்கைந்து மாதங்களுக்குப் பின்னால் அங்கு மேற்பார்வையிட வந்திருந்த மேல் அதிகாரி, இவ்விதம் லைட் போடக்கூடாது, இவ்விதம் ஐந்தாறு மாதங்கள் போட்டிருப்பார்கள் என்று சொல்லி 70 ரூபாய், 80 ரூபாய், 100 ரூபாய் என்று கட்டணம் விதித்து பில் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இந்த லைட் ஒரு மாதம் கூட உபயோகிக்காதவர்களுக்குக்கூட இவ்விதம் பில் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். உண்மையில் இதற்காக சர்வீஸ் கொடுக்கின்ற நேரத்தில் இதிலிருந்து லைட் போடக்கூடாது என்று சொல்லியிருந்தால் நிச்சயமாக யாரும் லைட் போட்டிருக்க மாட்டார்கள். 150 வாட்ஸ் வரை போட்டுக் கொள்ளலாம் என்று சர்வீஸ் கொடுக்கும்போது சொன்னதின் பேரில் தான் லைட் போட்டார்கள் பின்னால் இப்போது இதற்காக கட்டணம் கட்டவேண்டும் என்று சொல்வது கொஞ்சம் பொருத்தமில்லாமல் இருக்கிறது. மேலும் இவ்விதமாக

18th July 1964] [திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்]

உத்தரவு வந்தவுடன் பல விவசாயிகளும் வயர்-ரை கழற்றி வைத்திருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு மாதா மாதம் பில் போட்டு அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளும் பில்படி கட்டணம் செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் கொடுக்கப்பட்ட பில்களை எல்லாம் சேகரித்து வைத்திருக்கிறேன். அதை அரசாங்கத்திற்கும் அனுப்பி வைக்கலாம் என்றிருக்கிறேன். ஆகவே இவ்விதம் நியாய மில்லால் வசூல் செய்யப்பட்ட பணத்தை திருப்பிக்கொடுப்பதற்கு உத்தரவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இரவில் மின்சாரம் கொடுப்பதால், விளக்கு இல்லாமல் பயிர்களுக்கு தண்ணீர் பாய்ச்சுவது விவசாயிகளுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே 150 வாட்ஸ்க்குள்ளாக ஒன்றே இரண்டோ லைட் உபயோகித்துக் கொள்ளலாம் என்ற ஒரு திட்டத்தை அமைச்சர் அவர்கள் போட்டு, அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடல் அலையிலிருந்து மின்சாரம் எடுப்பதைப் பற்றி அமைச்சர் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இரண்டு ஆண்டுகளாகவே பரிசீலனை செய்துகொண்டிருப்பதாக அமைச்சர் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுவரையில் ஏதாவது ரிசல்ட் கிடைத்திருக்கிறதா, அந்த மாதிரி ஒரு நிலைமையை நிச்சயமாக ஏற்படுத்த முடியும் என்ற உறுதியை எங்களுக்குக் கெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் தருவார்களா என்று கேட்டு, பொதுவாக விவசாயத்திற்கே தட்டுப்பாடு இல்லாமல் மின்சாரத்தைக் கொடுக்க அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல முறையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மின்சாரக் குழுவினரின் நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்கிறேன். கடந்த ஏழு ஆண்டுகளாக இந்தக் கழகம் வருவாயைப் பொருத்த வரையில் தன்னிச்சக்கடிக்க கொண்டு போகிறது என்று சொல்லக் கூடிய முறையில் லாபகரமாக நடந்து, சென்ற வருஷம் மட்டும் மூலதனத்திற்கு வட்டியாக ஒரு கோடி ரூபாய் கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருந்திருக்கிறது என்பது திருப்தி தரக்கூடிய விவரம். மற்றொரு அங்கத்தினர் சுட்டிக்காட்டியது போல, பல திட்டங்களில் குறித்த காலத்திற்கு முன்பே திட்டங்களை நிறைவேற்றியது மட்டுமல்லாமல் மூன்று திட்டங்களில் 7 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு மிச்சப்படுத்தி அதையும் வேறு திட்டங்களில் செலவு செய்து, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட 100 கோடி என்பது, 111 கோடி அல்ல 125 கோடி வரையில் அதிகமாகச் செலவு செய்யக் கூடிய நிலைமை பெறுகிறார்கள் என்றால் 25 கோடி ரூபாய் அதிகமாகவும், செலவை மிச்சப்படுத்தியது 7 கோடி ரூபாயையும் சேர்த்து 32 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு புதிய வேலைகளை ஏற்றுச் செய்கிற நிலைமை பெற்றிருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் எல்லோருக்கும் இந்த அரசாங்கமும் சரி, இந்த மாநில மக்களும் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள், பாராட்டுதல் அவர்களுக்கு உரியது.

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [18th July 1964]

தூத்துக்குடியிலும், எண்ணூரிலும் நிறுவப்படும் அனல் மின்சார நிலையங்கள் தீமையிலும் பிறந்த நன்மை என்று சொன்னாலும், ஏதோ கஷ்டம் வந்தது, அந்தக் கஷ்டத்தைக் காட்டி வந்த மின்சார நிலையங்களை பெற முடிந்தது என்பது எனக்கு நிச்சயமாக மகிழ்ச்சி தரவில்லை. இந்த மின்சாரக் கழகமும், ராஜ்ய அரசாங்கமும் சரி, ப்ளானிங் கமிஷனிடம் இந்தக் கஷ்டம் வந்த பிறகு கஷ்டத்தைக் காட்டி அனுமதி கேட்டு வழங்கியிருப்பதற்கு பதில் இந்த அனுமதியை முன்பே வழங்கியிருந்தால், இந்த அனுமதி முன்பே கிடைத்திருந்தால், இந்தக் கஷ்டத்தைக் கூட தவிர்க்கலாம் அல்லவா என்று நினைக்கும்போது, அரசாங்கம் இன்னும் தீவிரமாக ப்ளானிங் கமிஷனை வலியுறுத்திப் பெறவேண்டிய காரியங்கள் இதுபோல என்னென்ன இருக்கலாமோ என்று கூட எனக்குத் தோன்றுகிறது. அதையும் கூட அரசாங்கம் பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

முன்னேற்றக் திட்டங்கள் பல நடந்து வருகின்றன. 19,000 கிராமங்களுக்கு மூன்றாவது திட்டத்திற்குள் மின்சார விஸ்தரிப்புக் கொடுக்கவேண்டும் என்று பெருமையோடு திட்டம் வைத்திருக்கிறோம். இருந்தாலும் கூட எனக்கு ஒரு சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. என்னவென்றால் 19,000 என்றால் எல்லாம் ரெவின்யூ கிராமங்களா அல்லது நான் நினைக்கிறேன் சுற்றிலும் இருக்கக்கூடிய குக்கிராமங்களையும் சேர்த்து 19,000 கிராமங்கள் என்று கணக்கிடுகிறோம் என்று கருதுகிறேன். இன்னும் மூன்றாவது திட்டத்திற்குப் பின்னால் விடப்படும் எண்ணற்ற குக்கிராமங்கள் இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். பெருவாரியான கிராமங்கள், பிற்போக்கு பகுதி அல்லது ஹரிஜனங்கள் வசிக்கக் கூடிய பகுதியாக மிகுந்து நிற்கும் என்று கருதுகிறேன். வருஷாவருஷம் $1\frac{1}{2}$ லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கினாலும், 15 லட்சம் ரூபாய் ஹரிஜனக் க்ஷேம நிதியிலிருந்து சரிக்கட்டப்படும் என்று சொன்னாலும் நிச்சயமாகப் போதாது. திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலே நான் விவரம் எடுத்துப் பார்த்தேன். 1,000 குக்கிராமங்களுக்கு ஹரிஜனப் பகுதிகள் உட்பட மின்சாரம் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது என்ற விவரம் கிடைத்திருக்கிறது. ராஜ்யம் முழுவதிலும் பல தூற்றுக்கணக்கான குக்கிராமங்கள் விடப்படுமானால், 3-வது திட்டத்திற்குப் பின்வரும் இத்தகைய ஒரு நிலைமை இருக்கும் என்பதைப் பற்றி யோசித்தா, இதைப் போக்குவதற்கு எந்த அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றி யோசிக்கவேண்டும். அதோடு ஆரம்பத்திலே பஞ்சாயத்திலோ அல்லது ஒரு கிராமத்திலோ பின் இணைப்புக் கொடுக்கும்போது சேர்க்கப்படாமல் விடப்பட்டிருக்கும் குக்கிராமங்களுக்கு இணைப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லும் போது, அந்தக் திட்டத்தை மட்டும் தனியாக எடுத்துப் பார்த்து கட்டுப்படியாகாது என்று சொல்லி அதனால் கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. அந்த அளவுக்கு அந்தத் திட்டத்தினால் 10 சதவிகிதம் வருமானம் கிடைக்குமா என்று பார்த்தால் அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆகையால் இன்றைய நிலையில் விசேஷமாக இத்தகைய கிராமப் பகுதிகளுக்கு ஏதாவது வழிவகை செய்ய முடியுமா என்று யோசிக்கவேண்டும்.

18th July 1964] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜ்]

இண்டஸ்ட்ரியல் ட்ரெய்னிங் இன்ஸ்டிடியூட்ஸ் போல, பஞ்சாயத்து யூனியனில் உள்ள யூனிட்களைப் போல கார்ப்பெண்டரி யூனிட்ஸ், ஃபிட்டிங் யூனிட்ஸ் போன்ற யூனிட்களில் மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்தி நவீனக் கருவிகளில் கூட பயிற்சி கொடுக்க வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அத்தகைய பயிற்சி கூட வருஷக் கணக்காக தாமதப்பட்டிருக்கிறது. மின்சார இணைப்பு இல்லாததன் காரணமாக பல பகுதிகளில் மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்தி நவீனக் கருவிகளில் பயிற்சி கொடுப்பது கூட தாமதப்பட்டிருக்கிறது. 10 வருஷ ஒப்பந்தம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த முறையில் இதில் ஏற்படும் தாமதங்களைப் பற்றி தீவிரமாகப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன்.

அதைப் போலவே புதிதாகப் பல பகுதிகளில் மின்சார இணைப்பு ஏற்பாடு செய்யும்போது, பாபநாசத்தில் மேல் அணையில் ஒரு திட்டம் தயாராகும் நிலையில் உள்ளது. என்னுடைய ஆலோசனை ஒன்று. குற்றாலத்தில் குறிக்க வசதியாக இருக்கிறது. ஸீஸன் காலத்தில் மின்சாரத்திற்கு உபயோகப்படுத்துவது கஷ்டமாக இருக்கலாம். வருஷத்தில் 6 மாத காலம் மழை காலத்தில் வெள்ளம் போல அருவியில் வரும் தண்ணீரை 4-5 மாதங்கள் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ள முடியுமா என்று பரிசீலனை செய்யலாம் என்று நான் நினைக்கிறேன். குணுக்க ஞானம் பொருந்திய இலாகா தலைவர், குணுக்கத்தைக் காட்டுமபோது அந்தத் திட்டம் கூட கைகூடலாமோ என்று கருதுகிறேன்.

கிராமப்புறங்களில் இன்றைய நிலையில் இருக்கும் கஷ்டம் நான் அறிந்த மட்டில் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு முன்பே திட்டம் தயாரிக் கப்பட்டிருந்தாலும் தெருவிளக்குகள் போடுவதில் கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. கடந்த 6 மாத கால விவரத்தை எடுத்துப் பார்த்தால், மார்ச் மாதத்திற்கு முன் மூன்று மாதம், பின் மூன்று மாதம் விவரங்களை எடுத்துப் பார்த்தால் இந்தத் திட்டத்தில் பல பகுதிகளில் தெரு விளக்குகள் போடுவதில் தாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பணம் தாராளமாகக் கிடைக்கவில்லை. ஒதுக்கப்பட்ட பணம் காலியாகிவிட்டது என்று கொடுக்கப்படுகிற காரணமாக, தாமதம் இல்லாமல் தெரு விளக்குக் கொடுக்க உதவி செய்ய முடியும் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஜில்லா டெவலப்மென்ட் கவுன்ஸில் கூட்டம் நடக்கும்போது டிவிஷனல் என்ஜினியருக்கு கீழ்ப்பட்ட அதிகாரிகள் வருகிறார்கள்—சில சமயங்களில் டிவிஷனல் என்ஜினியர் வருகிறார். அந்தக் கூட்டத்திற்கு ரூபரின்டென்டிங் என்ஜினியர் வந்து ஒரு நாள் காலையில் ஒரு கூட்டம், மாலை இரவு ஒரு கூட்டம் நடப்பதில் கலந்து கொண்டால் அந்தப் பகுதியிலுள்ள பல கஷ்டங்களுக்கு நிவர்த்தி காண முடியும் என்று கருதுகிறேன்.

இந்த ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தமட்டில் மின்சார வேஸ்டேஜ் இருக்கத்தான் செய்கிறது. 17 சத வீதம் வேஸ்டேஜ்ஜாக இருக்கிறது. இது இந்த ராஜ்யக் கணக்கு என்று கருதுகிறேன்.

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [18th July 1964]

மற்ற ராஜ்யங்களோடு ஒப்பிட்டு நோக்கும்போது பெருமைப்படும் அளவுக்குக் குறைவாக இருக்கிறது. இருந்தாலும் மற்ற தேசங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்து நமக்கு ஏற்பாடு வேஸ்டேஜ் சரியானது தானா என்று பரிசீலனைச் செய்ய வேண்டியது அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

பல இடங்களில் முன்பு போட்ட ட்ரான்ஸ்ஃபார்மர்கள் சக்தி குறைந்தது என்ற காரணத்தினால் விஸ்தரிப்புகள் வேலை தடைபடுகிறது. நான் அறிந்த மட்டில் திருச்செந்தூர் கோவாப்பேரட்டில் தூழ்ப் மில்லுக்கு சக்தி பொருந்திய ட்ரான்ஸ்ஃபார்மர் பொருந்திய பின்னர்தான் கொடுக்க முடியும் என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மூன்றாவது ஷிப்ட் ஏற்படுத்தும் விஷயத்திலே இதை காரணமாகக்காட்டியிருக்கிறார்கள். ஒளி குறைந்திருக்கிறது. துரிதமாக எவ்வளவு வேகமாக விஸ்தரிப்பு கொடுக்க முடியுமோ, அதற்கு ட்ரான்ஸ்ஃபார்மரை மாற்றி அமைத்து விஸ்தரிப்புக்கு உதவ வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்யும் போது எங்கள் தாலுகாவைப் பொறுத்த மட்டில் இல்லாமல் பல இடங்களில் ட்ரான்ஸ்ஃபார்மர் சக்தி பொருந்தியதாக மாற்றினால் தான் விஸ்தரிப்புக்கு உதவ முடியுமோ என்று கூட நான் கருதுகிறேன். இவற்றையெல்லாம் ஜாக்கிரதையாகப் பரிசீலனை செய்யலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

பாபஞ்சம் நீர்த்தேக்கத்தை ஆரம்பத்தில் கட்டிய போது தண்ணீர் பாய்மான வசதி, மின்சார உற்பத்தி ஆகிய இரண்டுக்கும் ஏற்றதாகச் செய்தார்கள். ஆனால் இப்போது மின்சார உற்பத்திக்கு முக்கியத்துவமா, அல்லது பாய்மான வசதிக்கு முக்கியத்துவமா என்ற பிரச்சினை எழும்பியிருக்கிறது. அப்போதைக்கப் போது மின்சார இலாகாவிற்கும், நீர்ப்பாசன இலாகாவிற்கும் இணக்கம் ஏற்பட்டு சந்தோஷமாக உதவி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். என்றாலும்கூட இன்று இருக்கிற நிலைமையில் அங்குள்ள பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் பயிர் நிலங்களுக்கு தண்ணீர் விட வேண்டியது அவசியம் என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் 47 அடி வரையில் பாபஞ்சம் தேக்கத்தில் தண்ணீர் இருக்கிறது. மற்ற மேட்டூர் போன்ற தேக்கங்களில் தண்ணீர் நல்ல நிலைமையில் இருக்கும்போது, பாபஞ்சத்தில் லாக்ரிலைபைஸ் பண்ணினாலும்கூட, மின்சாரத்திற்கு வேண்டுமே என்ற எண்ணம் இல்லாமல் அந்த நிலைவு கூட இல்லாமல் துரிதமாக திருச்செந்தூர், ஸ்ரீவைகுண்டம் தாலுகா வரையில் ரஷ் ஆகிற மாதிரி தண்ணீர் கொடுக்கும்போது பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் பயிர்களைப் பாதுகாக்க முடியும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மின்சார இலாகா மிகவும் வேகமாக காருண்ய எண்ணத்தோடு இத்தகைய விஷயங்களைப் பரிசீலனைச் செய்வது நல்லது என்று கருதுகிறேன். இந்த இலாகா இந்த ராஜ்யத்திற்கு பெருமை தரக் கூடிய ஒரு இலாகா. இதனுடைய வேகமும், இதனுடைய திட்டங்களும் மேற்கொண்டு தொடர்ந்து இதே நிலையில் இருந்து வந்து

18th July 1964] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

மேலும் இந்த ராஜ்யத்திற்கு பெருமை அளித்து, இந்த தேசத்தில் இந்த ராஜ்யம் பெற்றிருக்கக்கூடிய முதல் இடத்தை என்றும் பெறக்கூடிய நிலைமையை இந்த இலாகா உண்பெண்ணவேண்டும், பாதுகாக்க வேண்டும் என்று கூறி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. க. மாரப்ப கவுண்டர் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர் களே, கனம் மின்சார இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சட்ட சபையில் சமர்ப்பித்திருக்கும் மின்சார இலாகா வரவு-செலவுச் திட்டத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். மின்சார இலாகா ஐந்தாண்டுத் திட்டப்படி நமது மாநிலத்தில் எடுத்துக்கொண்ட திட்டங்களையெல்லாம் தீட்டி முன்னுவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்திற்குள் முடிவு பெறக்கூடிய அளவுக்கு இந்த வருஷத்திலேயே திட்டங்களை முடித்திருப்பதை நினைக்கிற பொழுது, நாம் அவர்களை பாராட்ட வேண்டியிருக்கிறது.

10-30 a.m.

குறிப்பாக கோவை ஜில்லாவில் மின்சார சப்ளை எடுத்துக் கொண்டால் கிராமங்கள் தோறும் மின்சாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கோவை ஜில்லா கிராமங்களில் விவசாய கிணறுகள் எவ்வளவு இருக்கின்றனவோ, அந்த அளவுக்கு மின்சாரம் அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலையை பார்க்கும்பொழுது கோவை விவசாயிகள் விவசாயத்தை நல்ல முறையில் பெருக்கும் அளவுக்கு மின்சாரம் அங்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதோடு மட்டுமல்லாமல் நமது மாகாணத்தில் தொழில் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் கோவை முதன்மையான ஸ்தானத்தை வகித்து வருகிறது. அந்த நிலையை எடுத்துப் பார்க்கும்பொழுது ஒன்று நமக்குத் தெரிகிறது. மின்சாரத் தட்டு ஏற்பட்ட காலத்தில் கோவை மாவட்டத்தில் சுமார் ஒரு லட்சம் தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் தவிர்க்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு மட்டுமல்லாமல் தொழிலாளர்களுக்கும் இந்த மின்சார விஸ்தரிப்பு மிக உதவியாக இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சபையில் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

கோவை ஜில்லாவில் கிராமப் பகுதிகளில் அதிகமாக மின்சாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக அவினாசி தாலுக்கா மிகுந்த வறண்ட பிரதேசம். அந்தப் பிரதேசத்தில் ஏராளமான கிணறுகளுக்கு மின்சார சப்ளை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது வறண்ட பிரதேசமாக இருக்கக்கூடிய காரணத்தினால் அங்கு இருக்கக்கூடிய கிணறுகளெல்லாம் தண்ணீர் இல்லாமல் 100 அடி, 150 அடி வரை ஆழமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையிலிருந்தும் கூட, தண்ணீர் அதிகமாக இருக்கிறதா என்றால், இல்லை. இதற்குக் காரணம் மழை இல்லாத ஒரு நிலைதான். அந்த நிலையிலும் 10 ஆண்டு காலமாக அங்கு இருக்கக்கூடிய விவசாய மக்கள் மின்சார மினிம்ம் சார்ஜை குறிப்பாக ஒரு கிணறுக்குக்கூட பாக்கி இல்லாமல் செலுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி செலுத்தி வந்த ஒரு பகுதிக்கு இந்த மின்சார இலாகா மினிம்ம் சார்ஜை

[திரு. க. மாரப்ப கவுண்டர்] [18th July 1964]

எடுத்துவிட்டிருப்பது ஒரு நன்மையான செய்கையாகும். அதற்காக மின்சார இலாகாவிற்கு நான் பாராட்டுதல் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்னும் பல கிணறுகளுக்கு மின்சார மினிமம் சார்ஜ் கட்ட முடியவில்லை என்ற நிலை இருந்துவருகிறது. அதற்காக மின்சார இலாகா கோர்ட்டிகள் மூலம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். கிராம விவசாயிகள் தாங்களாகவே அந்த நிலையை உண்டுபண்ணக்கூடியவர்கள் அல்ல. கிணறுகளில் தண்ணீர் இல்லை. அந்தப் பகுதிகளில் வேறு நீர்ப்பாசன வசதியும் இல்லை. கிணறுகளுக்கு ஊற்றம் தரக்கூடிய குளங்களோ குட்டைகளோ இல்லை. இம்மாதிரி தண்ணீர் இல்லாத ஒரு நிலை ஏற்பட்டதினால், மினிமம் சார்ஜ் கட்ட முடியாத சந்தர்ப்பமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் ஏழை விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையிலே உதவி செய்யக்கூடிய ஒரு நிலையிலே இப்பொழுது மினிமம் சார்ஜை எடுத்துவிட்டாலும்கூட, அவர்கள் மின்சார மினிமம் சார்ஜ் கட்டவேண்டிய சந்தர்ப்பத்தை நீக்குவதற்கு உண்மையான வழிவகைகள் செய்யும்படி மின்சார இலாகா அமைச்சர் அவர்களையும், மின்சார இலாகா பொறியாளரையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக கிணறுகள் ஆழமாக இருப்பதன் காரணமாக 4, 5, லைட்கள் போடவேண்டிய ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது. 100, 150 அடி ஆழம் இருக்கக்கூடிய கிணறுகளில் இரவு நேரத்தில் தண்ணீர் இறைக்கவேண்டியிருக்கிறது. அந்த நிலையைப் பார்க்கும்பொழுது கீழே ஒரு லைட் போடவேண்டியிருக்கிறது. மேலே ஒரு லைட் போடவேண்டியிருக்கிறது. அது தவிர, களத்தில் மாடு கட்டும் இடம், சாமான்கள் வைக்கக்கூடிய இடம் ஆகியவைகளுக்கு லைட் போடவேண்டிய நிலை இருந்து வருகிறது. ஆகையினால், 3 லைட்கள் தான் போட்டுக் கொள்ளவேண்டும் என்ற ஒரு நிலையை மாற்றி, 5 லைட்களாவது ஒரு ஸர்வீசுக்குக் கொடுக்கும்படி மின்சார இலாகா அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய மோட்டார் பம்பு செட்டுகள் அடிக்கடி 'டிரிப்' ஆகிறது. காரணம், 5, 6 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு போடப்பட்ட எஸ்டிமேட்டி அங்கு இருக்கக்கூடிய டிரான்ஸ்பார்மர்கள் எல்லாம் இருந்து வருகின்றன. ஆனால் இப்பொழுது ஒன்றுக்கு இரண்டாக, 100-க்கு 200-ஆக, கிணறுகளுக்கு டிரான்ஸ்பார்மர்களிலிருந்து மின்சாரம் சப்ளை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அந்த நிலையில் இந்த டிரான்ஸ்பார்மர்களை மாற்றி, பெரிய நல்ல சக்தி வாய்ந்த கம்பிகளைப் போட்டு, கிணறுகளில் மோட்டார்கள் நல்ல முறையில் டிரிப் இல்லாமல் ஓடுவதற்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்த உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

18th July 1964]

* திரு. மா. இராசாங்கம் : சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1964-65-ம் ஆண்டுக்கான மின்சார இலாகா மான்யத்தின் பேரில் என்னுடைய கருத்துக்களைப் பரிமாறிக்கொள்ள முற்படுகிறேன். சென்னை மாநிலத்தில் திட்டமிட்டு முடிவடைந்த மின்சார திட்டங்களிலே குந்தா அணைக்கட்டு திட்டம் மிக முக்கியமான திட்டம். குந்தா அணைக்கட்டு கட்டுவதற்கு முன்பாகவே செய்யப்பட்ட சில வேலைகளில் சில தவிர்த்திருக்கக் கூடிய கோளாறுகள் இருந்ததாகத் தெரிய வருகிறது. அவிலாஞ்சிக் கும், குந்தாவுக்கும் இடையே தோண்டப்பட்ட டன்னலுக்கு ஆன செலவுத் தொகை ரூ. 1.37 லட்சம். பின்னால் அந்தச் செலவு அவசியமற்ற செலவாக சர்க்காருக்கு ஒரு காலத்தில் தெரிய வந்திருக்கிறது. ஏன் அவசியமற்ற செலவாக பின்னால் தெரிய வந்தது என்றால், அங்கே 'ஸாயில் கண்டிஷன்' சரியில்லை, ஆகவே தேவை இல்லை என்று வேலை முடிந்தவுடனேதான் தெரிய வந்திருக்கிறது. அதற்கு முன்பே பரீட்சார்த்தமாக சர்க்கார் 'ட்ரயல் போரிங்' (Trial boring) மூலமாக 'ஸாயில் கண்டிஷன்' நிலைமையைத் தெரிந்துக் கொண்டிருந்தால், அம்மாதிரி வீண் செலவு ஏற்பட்டிருக்காது என்பதை நான் சர்க்காருக்கு உங்கள் மூலம் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, குந்தா அணைக்கட்டுத் திட்டம் சரியான காச்மெண்ட் ஏரியாவில் அமையாத காரணத்தால் தொடர்ந்த மழையில்லை. ஆகவே அடிக்கடி இப்படி மின்சார வெட்டுகள் ஏற்படுவதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். வானம் பார்த்த மின்சாரத் திட்டங்களை நாம் கொண்டுவருவதைவிட, அடுத்தடுத்து அனல் மின்சாரத் திட்டங்களை நிறுவ வேண்டுமென்று பல உறுப்பினர்களும் இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிற காரணத்தால் அடுத்துப் போடப்படும் திட்டங்கள் அனைத்தையும் அனல் மின்சாரத் திட்டங்களாக நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மின்சாரத்தை இரவு நேரங்களில் வழங்குவதினால் விவசாயிகளுக்கு பெரும் இடைஞ்சல் ஏற்படுகிறது. அதனால் பல சிக்கல்களும் தகராறுகளும் ஏற்படுகின்றன. இரவு நேரங்களில் மின்சாரம் கொடுப்பதினால் விவசாய வேலையில் பாதி வேலையை பெண்கள் செய்யவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. அதனால் பெண்களை இரவுகளில் விவசாய வேலைக்கு அழைக்கிறபொழுது பல தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. இரவில் நடவு நடுவதற்காக பெண்களை அழைக்க நடு நிசியில் கதவு தட்டி நாட்டுப்புறங்களிலே பல கலவரங்களே நடந்திருக்கின்றன. மேலும் வாய்க்கால் வழியாக நடந்து போகிறபொழுது இரவு நேரங்களில் பாம்புகள் வருகின்றன. வாய்க்கால்களில் ஓடி வருகிற தண்ணீர் எந்தப் பகுதியில் உடைந்து செல்கிறது என்று தெரியவில்லை. இப்படி பல இடைஞ்சல்கள் இருப்பதினால், இரவு நேரங்களில் மின்சாரத்தைக் கொடுத்து உதவுவதைவிட பகல் நேரங்களில் கொடுத்து உதவினால் வசதியாக இருக்கும். விளக்குப் போட்டுக்கொண்டு தொழிற்சாலை

[திரு. மா. இராசாங்கம்] [18th July 1964]

கள் நடத்தலாம். ஆனால் விளக்குப் போட்டுக்கொண்டு விவசாயம் நடத்தமுடியாது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பகலிலே விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் வழங்குவதுதான் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். ஒன்றும் இல்லாமல் போனவனுக்கு, இல்லாமை அவ்வளவு துன்பம் தராது. ஆனால் இருந்தும் இல்லாமை என்பதுதான் அதிகமான துன்பத்தைத் தரும் என்பது தத்துவம். எங்கள் பகுதியிலுள்ள லோயர் கேம்பில் கூடுதலாக மின்சார உற்பத்தி செய்தும் எங்கள் பகுதிக்கு அந்த மின்சாரம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. பெரியார் லோயர் கேம்பிலுள்ள குள்ளப் பன் பட்டி, கருணாக்க முத்தன் பட்டி, குரும்ப பட்டி, மற்றும் பிற பட்டிகளுக்கு மின்சார இலாகா உடனடியாக மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஆணையிட்டு வெகு காலமானபோதிலும் மின்சாரம் கொடுக்கப்படவில்லை. அவ்வாறு மின்சாரம் கொடுக்கப்படாத பகுதிகளுக்கு உடனடியாக கொடுக்க வேண்டுமென்று உங்கள் மூலமாக தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இருண்டு கிடக்கிற பகுதிகளுக்கெல்லாம் விளக்கேற்றி வைப்போம் என்று நமது அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உடனே இப்படிப் பட்ட இருண்ட பகுதிகளுக்கு வெளிச்சம் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மின்சாரம் திடீர் திடீரென்று நின்று விடுவதால் அதனால் பல தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்கிறேன். எங்கள் ஊரில் ஒரு கல்யாண நிச்சயதார்த்தம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. பாதி நடந்து கொண்டிருக்கும்பொழுது பெண் வீட்டாரும், மாப்பிள்ளை வீட்டாரும் வெற்றிலைபாக்கு மாற்றுகிற நேரத்திலே விளக்கு அணைந்துவிட்டது. அதன் காரணமாக அந்த சம்பந்தம் தேவையில்லை என்று மாப்பிள்ளை வீட்டார் சென்று விட்டார்கள். இந்த மின்சாரம் நின்றதன் காரணத்தினால்தானே நமக்குக் கிடைக்கவேண்டிய மாப்பிள்ளை கிடைக்கவில்லையென நினைத்து அந்தப் பெண் அந்த காரணினாலேயே உயிர்நீத்த ஒரு சோகக் கதை நடந்திருக்கிறது. இதையாவது ஒரு ஆர்தடாக்ஸ் மனப்பான்மையில் எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் மதுரையில் ஒரு டாக்டர் கண் ஆப்ரேஷன் செய்துகொண்டிருந்தபொழுது திடீரென்று கரண்டி நின்றுவிட்டது. அவ்வாறு திடீரென்று நின்றுவிட்ட காரணத்தினால் அவர் வைக்கவேண்டிய கத்தியானது இடம் மாறி வேறு இடத்தில் பட்டு அதனால் ஒருவர் கண்ணையே இழக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. மின்சாரத் துறை ஒரு நம்பிக்கையான துறையாக வளரவேண்டுமென்பதுதான் நம்முடைய ஆசை. அந்த முறையில் எதிர்காலத்தில் அது ஒரு நம்பகமான துறையாக இருந்து பணிபுரியவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரம் வழங்குவதிலே பாரபட்சம் காட்டப் பட்டு வருகிறது. ஒரு ஊரில் ஒரு தடவை சில தெருக்களுக்கு மின்சாரம் கொடுத்துவிட்டால், அடுத்த தடவை பாக்கியிருக்கிற தெருக்களுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதில்லை. மின்சாரமே கொடுக்கப்படாத ஊர்கள் பல இருக்கின்றன. அவைகளுக்கெல்லாம்

18th July 1964]

[திரு. மா இராசாங்கம்]

கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். 4, 5 தெருக்கள் கொண்ட ஊர்களில் இரண்டு தெருக்களில் மட்டும் விளக்குகள் இருந்து மற்ற தெருக்களில் விளக்குகள் இல்லாமலிருந்தால் அங்குள்ள மக்கள் என்ன நினைப்பார்கள். ஆகவே, பாரபட்சம் காட்டாமல் ஒரு ஊரில் முதல் முதல் மின்சாரம் கொடுக்கும் போது எல்லா தெருக்களுக்கும் வித்தியாசம் இல்லாமல் மின்சார வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும். மேலும் மோட்டார் கனக்ஷன்களுக்கும் உடனடியாக மின்சாரம் சப்ளை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எல். ஆனந்தன் : கனம் சட்டமன்ற உப தலைவர் அவர்களே, இந்த மின்சார வரவு-செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச நான் முன்வந்துள்ளேன். தமிழ் நாட்டிலே இன்னும் சுமார் 4,000 கிராமங்களுக்கு மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்க அறிக்கை யிலே கண்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் கள்ளக்குறிச்சித் தாலுகாவில் சுமார் 360 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அந்த 360 கிராமங்களிலே கிட்டத்தட்ட 30 கிராமங்களுக்குத்தான் மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதிலிருந்து பார்த்தால் பாக்கியுள்ள கிராமங்களைப் புறக்கணிக்கப்பட்டதாகத்தான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அது ஒரு மலைப் பிரதேசம். அந்த மலைப் பிரதேசத்தில் ஆழமாக கிணறுகள் வெட்டினால்தான் தண்ணீர் கிடைக்கும். அப்படி வெட்டப்பட்ட தண்ணீரை விவசாயத்திற்குப் பாய்ச்ச வேண்டுமென்றால் மின்சார சக்தியினால்தான் அது முடியும். இப்படியிருக்கிற கிராமப் பகுதிகளுக்கு விவசாயத்திற்கு மின்சார வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டு சுமார் 2, 3 ஆண்டுகள் ஆகியும் இன்னும் செய்துகொடுக்கவில்லை. கள்ளக்குறிச்சித் தாலுகாவில் வடக்குப் பகுதியிலுள்ள ரிஷிவந்தியம், சங்கராபுரம் பாக்கம் போன்ற பிரக்கா பகுதிகளில் இன்னும் மின்சார வசதி செய்துகொடுக்கப்படவில்லை. குறிப்பாக சவுந்தரவல்லிபாளையம், புதுப்பட்டு, ராவுத்தநல்லூர், கருவனூர், ஈருடையான்பட்டி, சிர்ப் பநந்தல், ஏந்தல், அத்தியூர், அரியலூர், கடம்பூர், காடிசித்தூர், செல்லம்பட்டு ஆகிய கிராமங்களுக்கு உடனடியாக மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் மாத்தூர், பழய செருவாங்குட என்ற கிராமங்களுக்கு மின்சார வேலை முடிந்து இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அப்படியிருந்தும் அங்குள்ள மோட்டார்களுக்கு இன்னும் சர்வீஸ் கனெக்ஷன் கொடுக்கவில்லை. அதற்கு என்ன காரணமென்று தெரியவில்லை. ஆகவே அந்த கிராமங்களுக்கு உடனடியாக சர்வீஸ் கனெக்ஷன் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஹரிஜன காலனிகளுக்கு அரசாங்கமே செலவை ஏற்றுக்கொண்டு மின்சார வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று சட்டத்தில் இருக்கிறது. ஆனால் எந்த ஹரிஜன காலனிக்கும் அரசாங்கம் செலவு செய்வதில்லை. உதாரணத்திற்கு சொல்ல வேண்டுமென்றால் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து

[திரு. எல். ஆனந்தன்]

[18th July 1964]

கொடுத்தால்தான் ஹரிஜனக் காலனிகளுக்குச் செய்துகொடுக்க முடியும். பஞ்சாயத்துகளுக்கு மின்சார வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்றால், அத்தந்த பஞ்சாயத்துகளின் நிதிநிலையை அனுசரித்துச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அதனால் ஹரிஜனக் காலனிகளுக்கு மின்சார வசதி செய்துகொடுக்க முடியவில்லை. ஆகவே, எல்லாப் பஞ்சாயத்துகளுக்கும் அரசாங்கமே மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு மின்சாரக் கழகத்தின் வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது எனது கருத்துரையை சொல்ல விரும்புகிறேன். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மின்சாரக் கழகமானது நல்ல பல பணிகளைச் செய்து வந்திருக்கிறது. அந்த மாவட்டத்தில் ஏறக்குறைய மின்சாரம் பம்புசெட்டுகளுக்கும் விவசாயிகளுக்கும்தான் அதிகமாகப் பயன்படுகிறதென்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே சமயத்தில் ஒருவர் கரண்டி சார்ஜ் கட்டுவதற்காக அங்கே யுள்ள ஆபீஸ்களுக்குச் சென்று பணத்தை கட்டிவிட்டு வரும்போது இருக்கக்கூடிய சிலபல நிலைமைகளை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதிலே பார்க்கப்போனால், இதற்கு முன்பு ஸ்பெஷல் காரண்டி என்று வசூலித்து வந்தார்கள். ஆனால் அதை இப்பொழுது எடுத்து விட்டு அவர்கள் மீது வரி சுமத்தப்பட்டு இருக்கிறது. முன்பு தண்ணீர் இல்லாவிட்டால், அந்த காரண்டி இருந்தது. இப்பொழுது தண்ணீர் உள்ளவர்களுக்கும் அது வருகிறது. ஒரு ரூபாய் கரண்டி செலவு செய்தால், அதற்கு வரியாக ஏறக்குறைய 30 காசு செலுத்த வேண்டும். சேல்ஸ் டாக்ஸ் போன்று இருக்கிறது, இது இதற்குக் கூடவா விவசாயிகளிடம் வசூலிக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதற்குப் பிறகு லோ டென்ஷனுக்கு 10% என்று வைத்து மின்சாரக் கழகத்திற்கு சர்க்கார் ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். பம்பு செட் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு பில்லை எடுத்துக் கொண்டால் இப்படி பல வரிகள் விவசாயி செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு விளக்குக்கு மேல் இன்னொரு விளக்கு என்றால் அதற்கு ஒரு தனி கட்டணம். இப்படி வசூலிப்பது அவ்வளவு சரியல்ல என்பது என்னுடைய எண்ணம்.

இந்த மாதத்திலே வந்திருக்கிற எலக்ட்ரிக் சார்ஜை பார்த்தால் ரொம்ப அதிகமாக இருக்கிறது. ஒரு விவசாயி தாங்க முடியாத அளவுக்கு இருக்கிறது. அவன் ஒரு ரூ. 100 கட்ட வேண்டும் என்றால் அதற்கு வரியாக ஏறக்குறைய 25 ரூபாய் வரியாக கட்ட வேண்டும். ஒரு 500 ரூபாய் கட்ட வேண்டும் என்றால் குறைந்தது 125 ரூபாய் வரி கட்ட வேண்டும். இப்படி தனித்தனி வரியாக போடாமல் இதையெல்லாம் சேர்த்து ஒரு யூனிட் 7 பைசா என்பதை மாற்றி 8 பைசா என்று வைத்து விட்டால்கூட

18th July 1964] [திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி]

விவசாயிக்கு கஷ்டங்கள் ஏற்படாது. இந்த சர்சார்ஜ்களை எடுத்து விட்டு யூனிட் ரேட்டை அதிகப்படுத்தினால் யாரும் ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள். இப்பொழுது 100 ரூபாய்க்கு 25 ரூபாய் வரி. பிறகு லோ டென்ஷன் என்று 10% அதன் மேல் சர்சார்ஜ். அதன் பிறகு மீட்டர் ரென்ட். இப்படி பல ரகங்களில் வசூல் செய்வது விவசாயிகளுக்கு மிக்க தொந்தரவை கொடுக்கிறது. இந்த நிலையை மின்சாரக் கழகம் பரிசீலனைச் செய்து யூனிட் ரேட்டை 8 பைசா வாக மாற்றி மற்ற வரிகளை எடுத்து விட்டு மின்சார கட்டணத்தை அமைக்க முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது பல சிஸ்டங்களாக மாறி இருக்கிறது. மேட்டர் சிஸ்டம், வேலூர் சிஸ்டம், மெட்ராஸ் சிஸ்டம் என்று. இதில் பணி செய்கிறவர்களை மாற்றுதல் செய்யும்பொழுது பல இடைஞ்சல்கள் ஏற்படுகின்றன. பணி செய்கிறவர்கள் ஊர் எந்த பக்கத்தில் இருக்கிறதோ, அது சம்பந்தப்பட்ட சிஸ்டத்திலே அவர்களை மாற்றுதல் செய்ய வேண்டும்.

பிறகு ஓனர்ஷிப்புக்காக தாலுகா ஆபீசிலே சான்று வாங்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. பம்பு செட் அமைக்க எழுதிக் கொடுத்து, கிணறு இருக்கிறது, அந்தக் கிணறுக்கு ஓனர்ஷிப் சர்ட்டிபிகேட்டுக்கு தாலுகா ஆபீஸில் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. தாலுகா ஆபீஸில் அவ்வளவு சிக்கிரமாக கிடைக்கக்கூடிய விஷயமா அது. அது உரிய காலத்தில் வருகிறதா என்றால் கிடை யாது. என்னுடைய சொந்த அனுபவத்தைச் சொல்லுகிறேன். செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் ஸ்ரீபெரும்புதூர் தாலுகா தாசில் தாரிடம் நான் போட்ட மனு பல நாட்கள் தாமதப்படுத்தப்பட்டது. அந்த கிராமத்தில் உள்ள மணியத்திற்கும், கணக்குப்பிள்ளைக்கும் கெரியும், கிணறு என்னுடையது என்று. அவர்கள் சான்று கொடுத்து விட்டால் போதும் என்று இருந்தால் நலமாக இருக்கும். தாசில்தாரிடம் வாங்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? முன்பு அப்படித்தான் ஒப்புக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது மின்சாரக் கழகத்தில் தாலுகா ஆபீஸில் சான்று வாங்கி வாருங்கள் என்று சொல்வதன் அருத்தம் புரியவில்லை.

கோடைக் காலங்களில் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது. அப்படி ஏற்படும் காலங்களில் முன்னதாகவே எச்சரிக்கை செய்தால் அவர்கள் அதிகமாகச் சாகுபடி செய்யாமல் இருப்பார்கள். அவர்கள் சாகுபடிச் செய்தபிறகு தட்டுப்பாடு ஏற்படுவதால் இரண்டுங் கெட்டான் நிலை ஏற்படுகிறது. பாதிக்கிணறு தாண்டுவது போல பயிர் கதிர் விடும் காலத்தில் ஸ்டாகரிங் செய்கிறார்கள். கரண்டை பாதியாக குறைப்பதால் பயிரையும் பாதியாக குறைக்க முடியுமா? ஆகவே பற்றாக்குறை வரும் காலத்தில் ஒரு மாதத்திற்கு முன்பே எச்சரிக்கை செய்தால் நலமாக இருக்கும்.

அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். மின்சாரத்துறையில் அதைச் செய்து விட்டோம், இதைச் செய்துவிட்டோம் என்று. ஆனாலும் பற்றாக்குறை இருந்து கொண்டதான் இருக்கிறது.

[திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி] [18th July 1964]

ரூபாய் 1,000; 1,500 செலவு செய்து விவசாயி பயிரிட ஆரம்பித்தால் நடுவே கரண்டை நிறுத்திவிட்டால் அதன் கதி என்ன ஆவது? அவன் நஷ்டத்தை எப்படி சமாளிப்பான்? இதையெல்லாம் மின்சாரக் கழகத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லி, மற்ற நிலைகளையும் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, பற்றாக் குறையைத் தவிர்க்க உடனடியாக, அனல் மின்சார திட்டமோ அல்லது வேறு வகையிலோ வழி செய்து எங்களுக்குத் தேவையான கரண்டைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* SRI R. PONNAPPA NADAR : Sir, I rise to speak a few words regarding the annual financial statement of the State Electricity Board. While doing so, first of all, my congratulations are due to the Electricity Board and the Hon. Minister concerned for the inauguration of the Kodayar Hydro-Electric Scheme in Kanyakumari district. We are extremely fortunate in having that scheme included in the Third Five-Year Plan; even though it was not in the original list, it has been included in the Third Plan and the work is now in progress. I would like to say a few words regarding the working of that project in our district. So far as that project is concerned, work is now going on in full swing. Regarding payment to contractors, some difficulty is being experienced by contractors. So I would request the Electricity Board to make arrangements for prompt payments to the contractors.

Another fact which I would like to bring to the attention of the Electricity Board is that workers are not given sufficient facilities and therefore I would request that sufficient facilities may also be afforded to the workers. Medical facilities are lacking in that area. It is a hilly area and sufficient transport facilities are also lacking. Therefore a direct bus-service should be provided in that place so that workers, who do work there may be benefited. Otherwise the workers who work there have to stop there, since they find it difficult to return home late in the evenings. This should be promptly attended to.

Another thing which I would like to bring to the attention of the Board is with regard to rural electrification. So far as rural electrification is concerned, it may not be very remunerative if it is viewed in a commercial aspect. In spite of that sufficient attention will have to be devoted for expansion of rural electrification, for the benefit of villagers. The practice obtaining in our district is far from satisfactory. So far as Kanyakumari is concerned there are several villages which have to be electrified. Even though work is in progress, I would say that work is progressing at snails speed in certain areas. For example in the border areas of Kerala and Madras State, we see electric lights on the other side, viz., Kerala side wherein there is the Kerala Electricity Board operating, whereas on our side we do not have electric lights. I have brought this to the notice of the District Development Council and the Electricity Department. Yet in spite of sternuous representations, we have not

18th July 1964] [Sri R. Ponnappa Nadar]

yet reached the stage of complete electrification of rural areas. Of course the target that has been fixed by the department has been achieved to some extent. But in the matter of rural electrification, there are certain difficulties also. Also for example there is a place called Payanam near Kuzhithurai Municipality. Meters had been supplied and wiring of houses had been completed in that area. But due to the stay-order of the Telephone Department and Telegraph Department house connection could not be given. There is some difficulty with regard to laying of the wires; there was objection that it would cross with telegraph and telephone wires. That aspect had not been sufficiently gone into when electric installation had been made by the department. Due to that, the stay order has now come from Telephone and Telegraph department. I would earnestly request that sufficient steps might be taken to see to it that the stay order is vacated or other means of electrification provided for.

Another fact which I want to bring to the notice of the Electricity Board is with regard to street-lighting in Panchayats. Solvency certificates have been produced there is inordinate delay in giving street-light connections. Sufficient attention may also be bestowed in this direction and I would once again request the Board to bestow sufficient attention on street lighting. As a whole we have great satisfaction in the functioning of the electricity department and the Board is functioning very well. If these small difficulties are also attended to, it would of great help. I request that priority may be given to rural electrification, even though it may not be remunerative strictly from commercial point of view. With these words I conclude my speech.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார போர்டின் 1964-65-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது நான் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். மின்சார போர்டு நினைத்தால் மின்சார வேகத்தில் போக முடியும் என்பதைப் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் இந்த இராஜ்யத்தில் அவர்கள் நிரூபித்திருக்கிறார்கள். அதிலும், இப்பொழுதிருக்கும் மின்சார போர்டின் சேர்மன் அவர்கள் இந்த இராஜ்யத்தின் அபிவிருத்திக்காக அரும்பாடுபட்டு வருகிறார்கள். நமது தேசத்திலுள்ள பிற மாநிலங்களோடு நம் மாநிலத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், மின்சார அபிவிருத்தித் துறையில் நாம் தலைநிமிர்ந்து பேசக் கூடிய அளவில் இந்த மின்சார போர்டானது செயல்பட்டு வருகிறது. இந்த இலாகாவில் மின்சார வெட்டு ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கமும் இப்பொழுது இருக்கும் மின்சார போர்டின் தலைவர் அவர்களும் இந்த வெட்டு இருக்காமலிருக்க வேண்டும் என்று எவ்வளவு பிரயத்தனம் செய்தாலும், அது முடியாமல் போகிறதைப்பற்றி வருத்தப்படாமல் இருக்க முடியவில்லை. அனால் மின்சார நிலையம், அணு மின்சார நிலையம் ஆகியவைகளை

11-00
a.m.

[திரு. கே. டி. கோசல்ராம்] [18th July 1964]

எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு சிக்கிரமாகக் கொண்டுவர முடியுமோ, அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு இந்த இராஜ்யத்தின் மின்சாரப் பற்றாக்குறையை நிவர்த்தி செய்ய முடியும்.

அது தவிர, நான் இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஸ்விட்ஸர்லந்து தேசத்தைப் பார்த்தால், அங்குள்ள மலைகளிலிருந்து எங்கெங்கு தண்ணீர் விழுந்து கொண்டிருக்கிறதோ, அந்த இடங்களில் சிறுகச் சிறுக மின்சாரத்தைச் சேகரித்து அந்தந்த வட்டாரத்திற்கு எவ்வளவு மின்சாரம் தேவையோ அதற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். அந்த வகையில் அவர்கள் சிறுகச் சிறுக மின்சார உற்பத்தி செய்துகொள்ளுகிறார்கள். நமக்குப் பெரிய திட்டங்கள் இனி இல்லையென்றாலும், சிறு சிறு திட்டங்களை எடுத்துக் கொள்ளலாம். எனக்குத் தெரிந்த தாம்பிரவரணி நதியிலிருந்து எடுத்தால், எங்கெல்லாம் சிறிய சிறிய அணைக்கட்டுகள் வருகின்றனவோ அங்கெல்லாம் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வதற்கு முயற்சிக்கலாம். நானும் முன்னாள் மின்சார இலாகா அமைச்சராக இருந்த கனம் திரு. இராமையா அவர்களும் பல்வேறு சிறிய அணைக்கட்டுக்களைப் பார்க்கும்போது, அங்கெல்லாம் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வதற்குரிய வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. என்பதை அப்பொழுது பக்கத்திலிருந்த அதிகாரிகளும் ஒத்துக் கொண்டார்கள். அதற்கு நம்மிடத்தில் மெஷினரி இருக்கிறதா, அதற்குரிய வாய்ப்புகள் இருக்கின்றனவா, என்றால், எது நமக்குப் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறதோ அதைத் திட்டக் கமிஷன் ஒத்துக் கொள்ளாவிட்டாலும், இன்றிருக்கும் நிலைமையில் ஒத்துக்கொள்ள வைப்பதற்கு முடியும். ஆகவே, நமது அதிகாரிகள் அந்த வகையில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

100 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யவேண்டிய இடத்தில் 25 கோடி ரூபாய் அதிகமாகச் செலவு செய்வதென்றால் அதில் அவ்வளவு சிரமம் இருக்கிறது. 25 கோடி ரூபாய் அதிகமாகச் செலவு செய்து அதிகமான மின்சாரத்தைக் கொடுப்பதாகச் சொல்கிறவர்களை நான் பாராட்டுகின்றேன்.

மின்சார இலாகாவின் கவனிக்க வேண்டிய மற்றொன்றும் இருக்கிறது. பதனீரைக் காய்ச்சி அதிலிருந்து கருப்பட்டி செய்யும் தொழில் எங்கள் ஜில்லாவில் பெரும் பகுதியில் நடைபெற்று வருகிறது. அதுதான் பெரிய தொழிலாக எங்கள் ஜில்லாவில் அன்றும் இன்றும் இருந்துகொண்டு வருகிறது. மது விலக்கு திட்டத்தின்படி மதுவை ஒழித்த பின்னால் பதனீரிலிருந்து கருப்பட்டி எடுக்கிறோம். அதற்கு இடையூறுக விரகுப் பஞ்சம் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. பதனீரைக் கருப்பட்டியாகச் செய்வதற்கு மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தலாம். விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் சலுகைகள் அளவுக்கு பதனீரிலிருந்து கருப்பட்டி தயாரிப்பதற்கும் மின்சாரத்தைக் கொடுத்தால் உதவியாக இருக்கும் என்று ஒரு முறை முன்னாள் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும்போது குறிப்பிட்டார்கள். அது அப்

16th July 1964] [திரு. கே. டி. கோசல்ராம்]

பொழுது ஒத்துக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு விஷயம். அது நடைமுறைக்கு வந்திருக்கும் என்று நான் நினைத்தேன். உண்மையிலேயே அதுபற்றிய உத்தரவு வந்துவிடும், வந்துவிடும் என்று நான் நினைத்துக்கொண்டிருந்தேன். ஆனால், துரதிருஷ்டவசமாக, இதுவரை அது வராமலிருக்கிறது. அதைப் பல முறை நான் கவுன்சிலிலும் சொல்லியிருக்கிறேன். பதனீரிலிருந்து கருப்பட்டி செய்யும் தொழிலில் இலட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். கருப்பட்டி இந்த நாட்டிலிருந்து பிற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிற வகையில் அன்னிய நாட்டுச் செலாவணியை ஈட்டித் தருவதாக இருந்தும், மின்சார உதவியில்லாமல் அந்தத் தொழில் நாளுக்கு நாள் செத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் தொழில் சாகடிக்கப்பட்டாமலிருக்க, பதனீரைக் காய்ச்சுவதற்கு மின்சாரத்தை விவசாயத்திற்கு எந்தக் குறைந்த கட்டடணத்தில் கொடுக்கிறோமோ அந்த அளவில்—கொடுக்க வேண்டும் என்கிற யோசனையைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்து, விவசாயிகள் டெபாசிட் கட்டி முப்பது நாட்கள் முடிவதற்குள்ளாக மின்சாரம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று ஒரு விதி வைத்திருக்கிறார்கள். மின்சார போர்டிலே சொல்லிவிட்டால் சொன்ன 24 மணி நேரத்திற்குள் மின்சாரம் கிடைத்துவிடும். மின்சார போர்டில் சொல்வதென்றால் வெகு சிலர்தான் சொல்வதற்கு இங்கு வர முடியும். பெரிய அதிகாரிகளைப் பார்க்க வேண்டுமென்றால் ஒரு சிலர் தான் பார்க்க முடியும். அதைப் பெரிய அதிகாரிகளினுடைய நோடீசுக்குக் கொண்டு வந்துவிட்டால் 24 மணி நேரத்திற்குள் கொடுத்துவிடுகிறார்கள் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆனால், நிச்சயமாக எல்லாப் பாமர மக்களும் அவ்வாறு பெற முடியாது. இருந்தாலும், யார் டெபாசிட் கட்டி விட்டாலும், டெபாசிட் கட்டி 30 தினங்கள் ஆவதற்குள்ளாக மின்சாரம் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்பதைத் திட்டவாட்டமாக அதிகாரிகள் நடைமுறையில் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதை நான் இங்கே ஞாபகமுட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஜாயிண்ட் பட்டா முறை இருக்கிறது. நிலத்தை ஒருவருக்குப் பின் ஒருவராக விற்பனைக்கொண்டிருக்கிறான் விவசாயி. இருந்தாலும், ஜாயிண்ட் பட்டா மாறுவதே இல்லை. ஜாயிண்ட் பட்டாவாக இருந்தால் மின்சாரம் கொடுக்க மாட்டேன் என்கிறார்கள். ஜாயிண்ட் பட்டாவாக இருந்தால் கடன் கொடுக்க மாட்டேன் என்கிறார்கள். இதற்கு அங்கு இருக்கிற அதிகாரிகள், அந்த நிலம் யாருக்குச் சொந்தம் என்பதற்குச் சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்து விட்டால் அதை வைத்துக் கொண்டு மின்சார இலாகா வேலையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் உங்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

எங்கு போனாலும் பஞ்சாயத்துக்களில் ஒரே குறை. “நாங்கள் தீர்மானம் போட்டுவிட்டோம். பணம் கட்டிவிட்டோம். ஒன்றை வருஷம் ஆகிறது, இரண்டரை வருஷம் ஆகிறது. மூன்று

[திரு. கே. டி. கோசல்ராம்] [18th July 1964]

தெருவுக்குப் போட்டார்கள், இரண்டு தெருவுக்கும் போடவில்லை” என்பதாக எங்கே போனாலும் சொல்கிறார்கள். மக்களுடைய பிரதிநிதிகளுக்கு இருக்கக்கூடிய சங்கடத்தைக் கவனிக்க வேண்டும். ஒரு ஊரில் இரண்டு சாதிகள் இருக்கும், அதிர்ஷ்டவசமாகவோ, துரதிருஷ்டவசமாகவோ ஒரு குறிப்பிட்ட சாதி வசிக்கிற தெருவுக்கு மின்சாரம் போய் இருக்கும். அந்த ஊர் பஞ்சாயத்துத் தலைவர் அந்த சாதியைச் சேர்ந்தவராக இருப்பார். அந்தத் தெருவுக்கு மட்டும் மின்சாரம் வந்ததற்கும், அவருக்கும் எவ்வித சம்பந்தமும் இல்லாமல் கூட இருக்கும். ஆனாலும் ஊர்க்காரர்களின் ஏச்சுபேச்சுக்கு அவர் தான் இலக்காவார். தன்னுடைய சாதிக்காரர் இருக்கிற தெருவுக்கு மட்டும் போட்டுக் கொண்டால் என்பதாக அவர் மீது பழி சுமத்துவார்கள். கூடுமானவரையில் இதற்கு இடமளிக்கக் கூடாது என்றால், ஒரு கிராமத்திற்கு மின்சாரம் வழங்குவது என்றால் அந்த கிராமம் முழுவதும் விஸ்தரித்துவிட்டு அடுத்த கிராமத்திற்கு மின்சாரம் கொடுக்கலாம், ஒரேயடியாக வரவில்லை என்ற ஒரே குறைபாடு வேண்டுமானால் இருக்குமே தவிர இத்தகைய பூசல்களுக்கு இடமிருக்காது. ஒரு பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவருடைய பதவிக் காலம் 3 வருஷம். அவர் பட்டாதுபாடு பட்டு பணத்தைச் சேகரித்து நலையாக நடந்து தன் பதவிக்காலத்தில் மின்சாரம் வரவில்லை என்றால் வரப்போகிற தேர்தலில் மக்கள் தம்மைப் பட்டாதபாடு படுத்திவிடுவார்களே என்று பரிதபிக்கிறார். அவர் மேல் குறையவில்லை. இருந்தாலும் மின்சார இலாகா துரிதமாகச் செயல்படாத காரணத்தினால் இது போல் இரண்டாண்டு, ஒண்ணையாண்டு ஆகியும் மின்சாரம் வராத இடங்கள் இருக்கின்றன. இத்தகைய இக்கட்டான பரிதாபகரமான நிலைமை ஏற்படாதவாறு சார்மென் அவர்கள் ஓரளவுக்குக் கவனம் செலுத்தினால் மிக நன்றாக இருக்கும். உண்மையில் எந்த அதிகாரியைப் பற்றியும், எந்த அமைச்சரைப் பற்றியும் முகஸ்துதி பண்ணுவது என்பது என்னுடைய சரித்திரத்திலே கிடையாது. மின்சார இலாகா தலைவருடைய திறமையைப் பற்றி நான் நன்றாக அறிவேன். திரு. ராஜாஜி அவர்கள் முதல் மந்திரியாக இருந்த போது கம்பங்களைப் பிடுங்கச் சொன்னார்கள். அவர் போன பின்னால் 35 மைல் நீளத்திற்கு ஒரே வாரத்தில் இவர்கள் மின்சாரக் கணெக்ஷனைக் கொடுத்தார்கள். இப்படி மின் வேகத்தில் செயல்படக்கூடிய ஆற்றல் அவருக்கு உண்டு. ஒன்றிரண்டு விஷயங்களைப் பற்றி அல்ல, பல துறைகளில் அவர் செயல்படுவதை நான் அவர் இலாகாவில் பார்த்து இருக்கிறேன். இப்படி மின்சாரத் துறையில் அபாரமான காரியங்களை எடுத்து நிறைவேற்றி வரும் அவர்கள் இந்தச் சின்ன விஷயங்களிலும் கூடச் சிறிது கவனம் செலுத்திக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1964-65-ஆம் ஆண்டுக்கான மின்சார போர்டு வரவு செலவு ஒதுக்கீட்டின் மீது பேச வாய்ப்புத் தந்தமைக்கு எனது

18th July 1964] [திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால், நான் பேசும் போது இப்போது எல்லோரையும் போல சம்பிரதாயத்திற்காகப் பேச வேண்டுமே தவிர உண்மையிலேயே மனப்பூர்வமாகப் பேசுவதற்கு இடமும் இல்லை. வாய்ப்பும் இல்லை. காரணம் கடந்த இரண்டாண்டுகளாக வானூர் தொகுதியில் இரண்டு பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. அந்த இரண்டு பஞ்சாயத்துக்களிலும் கூட மரக்கானம் யூனியனைப் பொறுத்த அளவில் இரண்டு கிராமங்களுக்குத்தான் மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்தபடியாக வானூர் பஞ்சாயத்து யூனியனை எடுத்துக் கொண்டால் சிறுவை, பொம்பூர், பரிக்கல்பட்டு, பெரும்பாக்கம், பரங்கணி, சேமங்கலம், தென் அகரம், கிளியனூர், தேற்குளம் ஆகிய இந்த கிராமங்களுக்குத்தான் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. விஸ்தரிக்கப்பட்டு இருக்கிற இந்த மின்சாரம் முழு அளவு விஸ்தரிக்கப்பட்டு இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஊருக்கு மின்சாரம் வந்து இருக்கும். ஆனால் காலனிக்கு மின்சாரம் வந்து இருக்காது. ஒரு ஊரில் பத்து விவசாய பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரித்திருப்பார்கள்; இருபது பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சார கனெக்ஷன் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கும். இந்த மாதிரியான நிலைமை தான் அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த நிலை ஏன் உண்டாகிறது என்று எங்களுக்குப் புரியவில்லை. அந்தத் தொழில் துறையில் துணுக்கம் படித்தவர்களுக்கு ஒரு கால் புரியலாம் என்று நினைக்கிறேன். நாங்கள் துணுக்கம் படித்திருந்தால் அதன் துணுக்கத்தைத் தெரிந்து சொல்லலாம். அது இல்லாமையினால் இருக்கக்கூடிய கஷ்டத்தை அதிகாரிகள் இடத்தில் எடுத்து சொல்ல முடிகிறதே தவிர அதற்குப் பரிகாரம் என்ன என்று கூற முடியவில்லை. வானூர் பஞ்சாயத்து யூனியன் ஒரு பெரிய சென்டராக இருக்கிற காரணத்தினால் அந்தப் பகுதிக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்க வேண்டியது அவசியம் ஆகிறது. குறிப்பாக வானூர், புளித்த பள்ளம், உப்பு வேலூர் பகுதி, நல்லாபூர், போரூர், ஆதனப்பட்டு, தென்சிலுவலூர், பூத்துரை, கடப்பேரிக் குப்பம், பொம்மைப் பாளையம், இரும்பை போன்ற முக்கியமான இடங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும். அந்தப் பெரிய கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிப்பதற்கு நான்கு, ஐந்து வருடங்களுக்கு முன்பு ஒப்புதலைப் பெற்றும் இதுவரைக்கும் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அதுவும் நான் சட்டசபைக் கூட்டத்திற்குக் கிளம்பி வருவதற்கு முன்னால் எங்கள் தொகுதி எம்.எல்.ஏ. ஆகிய நீங்கள் இதைப்பற்றி இங்கே எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். உடனடியாக மின்சாரம் இந்தப் பகுதிக்கு விஸ்தரிக்கும்படியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நான் எனக்காகச் சொல்லவில்லை. என் தொகுதியில் உள்ள பொது மக்கள் சார்பில் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் சொன்ன இந்தப் பெரிய கிராமங்களுக்கு உடனடியாக மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். 1961-ல் கோட்ட குப்பத்தில் லயனைப் போட்டார்கள். இதுவரைக்கும் விளக்குப்போடவில்லை, என்கிற வேதனை தரும் விஷயத்தை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். லயனையே போடாமல்

[திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்] [18th July 1964]

இருந்தால் கூட ஞாபகம் இருக்காது. லயனைப் போட்டு விட்டு விளக்குப் போடவில்லை என்றால் மக்கள் மிகவும் வேதனை அடைகிறார்கள். இது யாருடைய தவறு என்று தெரியவில்லை. பொதுவாக என்னுடைய தொகுதியில் சந்தேகக்குறைய 200 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இந்த 200 கிராமங்களுக்குப் போன வருஷமே விஸ்தரிப்புச் செய்யப் போவதாக அறிக்கையில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதுபற்றி நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுவதற்காக வேலூர் சூப்பரினடென்டென்ட் எஞ்சினியருக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்களே தவிர, அவர்கள் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்று இதுவரை தெரியவில்லை. எப்படிச் செய்தாலும் எங்களுக்கு மின்சாரம் தேவை. மற்ற பாசன் வசதி இல்லாத எங்கள் பகுதியில் கிணற்று நீரையே இரைத்துச் சாகுபடி செய்ய வேண்டியிருக்கிற காரணத்தினால் உடனடியாக மின்சார போர்டார் இந்தப் பகுதிகளுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தாலன்றி உண்மையிலேயே என்னால் பாராட்ட முடியாது. மற்றவர்களைப் போல நானும் பாராட்டிவிட்டுப் போய்விடலாம். ஆனால் இங்கேயுள்ள பத்திரிக்கைக்காரர்கள் “வானூர் தொகுதியைச் சேர்ந்தவரும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவருமான திரு. ஏ. ஜி. பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் மின்சார போர்டு அறிக்கையைப் பாராட்டினார்கள்” என்று போட்டுவிட்டால் நான் ஊர் போவதற்குள்ளாகவே என்னைக் கண்டித்து தந்தியும் தபாலும் வந்துவிடும். நான் என்னுடைய தொகுதிகட்கே போக முடியாது. ஆகவே தான் இதை ஆதரிக்க முடியாமல் இருப்பதைப் பற்றி வருந்துகிறேன். குறிப்பாக நான் குறிப்பிட்ட குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்யத் தக்க நடவடிக்கைகளை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு இரவில் மின்சாரம் கொடுப்பதால் அவர்களுக்கு எந்த அளவுக்குக் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றி எனக்கு முன்பு பேசியவர்கள் பலரும் எடுத்துக் கூறினார்கள். அப்படிக் கொடுக்கும் போதும் புஞ்சை பயிரிடுகிறவர்களுக்குப் பகலில் தேவையில்லை என்று சொல்லி புஞ்சைப் பயிர்களுக்கு மட்டும் தண்ணீர் பாத்திக்கட்டி நீர் பாய்ச்சும் நிலைமை வருகிறது. இரவு நேரத்தில் மின்சாரத்தைக் கொடுப்பதால் பாத்தி பாத்தியாகத் தண்ணீர் பாய்ச்சுவது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. விவசாயிகள் மாட்டுக் கொட்டகையிலும், களத்திலும் லைட் போட வேண்டுமென்று சொன்னால் சிலர் அவசியம் என்று சொன்னார்கள், சிலர் தேவையில்லை யென்று சொன்னார்கள். எங்கள் பகுதியைப் பொறுத்த வரையில் சாமான்கள் வைத்துக் கொள்ளப் பயம் ஒன்றும் இல்லை. சேலம் பகுதியில் விவசாயம் செய்யும் இடத்தில் கொட்டகை போட்டுக் கொள்கிறார்கள். அந்த இடங்களில் விளக்கு தேவை படுகிறது. ஆனால் எங்கள் பகுதியில் கிணற்றுக்குப் பக்கத்திலும், கொட்டகையிலும் இரண்டு மூன்று லைட் போட அனுமதித்தால் போதும்.

18th July 1964] [திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

விவசாயத்தைப் பற்றி மட்டும் சொல்லும்போது டிப்பார்ட்மெண்டில் வேலை பார்க்கிறவர்களைப் பற்றியும் சிலவற்றைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்குக் கொடுக்கிற சலுகைகளைக் கூட மின்சார போர்டார் தங்கள் சிப்பந்திகளுக்குக் கொடுப்பதில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். விஷப் பாம்பு கடித்தால் கூட 10 அடி தூரம் சென்று மனிதன் உயிர் விடலாம்; ஆனால் மின்சாரம் தாக்கினால் அந்த இடத்திலேயே மனிதன் உயிரிழக்கிறான். அந்த நிலையிலுள்ள சிப்பந்திகளுக்கு இந்தச் சர்க்கார் என்ன உத்தரவாதம் அளித்திருக்கிறது? அங்குள்ள சில உத்தியோகஸ்தர்கள் 15 வருஷம், 20 வருஷம் ஆகியும் கூட அவர்களுடைய வேலை ஊர்ஜிதம் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களும் அதிகாரிகளும் சிந்தித்துக் குறைந்தது 10 வருஷம் உத்தியோகம் செய்த சிப்பந்திகளை நிரந்தரமாக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு அடுத்த ஆண்டாவது இந்த மின்சார போர்டு பட்ஜெட்டை நான் பாராட்டிப் பேச வாய்ப்பும் வழியும் செய்ய வேண்டுமென்று கூறி இப்போது பாராட்ட முடியாமைக்கு வருத்தம் தெரிவித்து எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கே. பொன்னையா : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள மின்சார போர்டு பட்ஜெட்டை ஆதரித்து, ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

நமது ராஜ்யத்தில் கடந்த மூன்று வருஷ காலமாகவே பருவ மழை சரிவரப் பெய்யவில்லை. காடுகள் அழிக்கப்பட்டதால் மழை பெய்யவில்லை என்று நிபுணர்கள் கூறுகிறார்கள். குந்தா பிரதேசத்தில் நமது சர்க்கார் மாங்களை வளர்ப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அதோடு பக்கத்தில் கேரளப் பகுதி இருப்பதால் கேரள அரசாங்கத்தைக் கோரி அங்கும் மாங்களை வளர்க்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். சீக்கிரத்தில் இந்த நிலைமைக்குப் பரிகாரம் கண்டு மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படச் செய்ய வேண்டும்.

டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் கூட்டத்தில் போட்ட சில தீர்மானங்களைப்பற்றிச் சொல்லி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்துக்கள் ஸ்டீர்ட் லைட் போட வேண்டுமென்று கேட்டால் 'காரண்டி சர்டிபிகேட்' கேட்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து என்றால் 'செமி கவர்ன்மெண்ட்' என்று சொல்லலாம். அமைச்சர் அவர்கள் இதுபற்றி கவனித்துப் பஞ்சாயத்துக்கள் காரண்டி சர்டிபிகேட் கொடுக்க வேண்டுமா என்பதைப் பற்றிப் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

'இண்டர்னல் ஓயரிங் இன் ஹவுஸஸ்' தனிப்பட்ட ஏஜன்சிகளுக்கு ஓயர் பண்ண காண்டிராக்ட் கொடுக்கப்படுகிறது. அதிலே 'கன்சிடரபிள் டிலே' ஆகிறது. ஆகவே, டிப்பார்ட்மெண்ட் எடுத்து ஓயர் பண்ணிக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். இதையும் சர்க்கார் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

[திரு. கே. பொன்னையன்]

[13th July 1964]

விவசாயிகளுக்கு இரவில் மின்சாரம் கொடுப்பதன் காரணமாக அவர்கள் மிகுந்த சிரமப்படுகிறார்கள். இரவு 10 மணியிலிருந்து காலை 6 மணி வரை கொடுப்பதை மாற்றிப் பகலில் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தோட்டத்தில் பார்ம் ஹவுசுக்கு மூன்று லைட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கிணற்றுக்கு லைட் வேண்டும், பக்கத்தில் சாலைக்கு லைட் வேண்டும். ஆகவே, அந்த மூன்றை ஐந்தாகப் பண்ண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நூறு அடி என்று போட்டிருக்கும் ரெஸ்ட்ரிக்டிஷனைத் தளர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஆ. துரையாசன் : சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் நம்முடைய தொழிற்சாலை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற மின்சார இலாகா நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது என் கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நஞ்சை மாவட்டத்தில் குறிப்பாகப் பட்டுக்கோட்டை, அறந்தாங்கி வட்டாரம் ஓரத்தநாடு உள்ளிட்ட பகுதிகளில் மற்றப் பகுதிகளில் செய்யப் படுவதுபோல் துரிதமாக மின்சார விஸ்தரிப்பு வேலை நடைபெறவில்லை. ஒரு வேளை இதற்குக் காரணம் அமைச்சர் அவர்கள் எங்களுடைய பகுதியைச் சார்ந்தவர்களாக இருப்பதால் எங்கே மற்ற உறுப்பினர்கள் தன்னிடம் குறைப்பட்டுக் கொள்வார்களோ என்று கருதி வேலைகள் துரிதமாக நடக்காமல் இருக்க வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டிருக்கிறார்களோ என்று ஐயப்படும் நிலையிலே அந்தப் பகுதி மக்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியிலுள்ளவர்களில் 80 சதவிகிதம் பேர் புஞ்சைப் பயிர் செய்யக்கூடியவர்கள்; கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்து விவசாயம் செய்யக்கூடியவர்கள். நாம் நெருக்கடி நிலைமைகளை ஆராய்ந்து விவசாயத் துறையிலே திட்டங்களை அதிவேகமாகத் தீட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் கொடுப்பதில் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அமைச்சர் அவர்களைத் தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த மட்டில் அறந்தாங்கி ஆவுடையார்கோயில் பகுதிகளில் 108 பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. பன்னிரண்டு நகரங்களுக்கு மட்டுந்தான் மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்கிருந்து மின்சாரம் எடுத்துச் செல்லப்படுகிறதோ அந்த வழியில் உள்ள கிராமங்களுக்கு மட்டுந்தான் மின்சாரம் தரப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சாலையோரக் கிராமங்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது. ஒரே பஞ்சாயத்து போர்டில் இரண்டு தெருக்களுக்கு விளக்குப் போடப்பட்டு ஒரு தெருவிற்குப் போடப்படவில்லை. குறிப்பாக, சுப்பிரமணியபுரம் பஞ்சாயத்தில் கூகனூர், சித்தகன்னி ஆக இரண்டு கிராமத்திற்கு மின்சாரம் தரப்படவில்லை. இதைக் குறித்தும் அமைச்சர் அவர்களிடம் நேரில் விண்ணப்பம் தந்தேன். அந்த இலாகாவிலிருந்து அது பற்றிக் கவனிக்கப்படும் என்று பதில் கொடுத்திருக்கிறார்களே.

18th July 1964] [திரு. ஆ. துரையாசன்]

தவிர, வேலை துவக்கப்படவில்லை. பல பஞ்சாயத்துக்களுக்கு நிதி வசதி போதவில்லை. அதன் காரணமாக அவர்கள் அந்த வேலையை எடுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. அவ்வாறு நிதி வசதி போதாத இடங்களுக்குத் தனிச் சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, பழங்குடி சமூகத்தினர் வாழும் பகுதிகளுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிப்பதில் சலுகை அளிக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. என்னுடைய வட்டாரத்தைப் பொறுத்த வரை எந்தப் பழங்குடி சமூகத்தைச் சேர்ந்த கிராமங்களுக்கும், காலனிகளுக்கும் இந்த மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப் படவில்லை. பல கிராமங்களில் பணம் கட்டுவதற்கு வசதியுள்ள பஞ்சாயத்து போர்டுகள் தயாராக இருக்கின்றன. ஆனால் ஒருசில பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் ஏதாவது காரணங்களைக் காட்டி பஞ்சாயத்துத் தீர்மானங்களைப் போட மறுத்துக் கொண்டிருப்பதாகவும் புகார்கள் வருகின்றன. அவை கவனிக்கப்பட வேண்டும். அந்த வட்டாரத்தில் மினவர்கள் அதிகமாக இருப்பதால், அவர்களுக்கு மின்சாரம் தர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மினவர்கள் மின்களைப் பதப்படுத்தி தொழில் நடத்த மின்சாரம் தேவைப்படுகிறது. ஆகவே அவர்களுடைய தொழிலை நல்ல முறையில் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்குத் தகுந்த முறையில் இந்த உதவியை செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

11-30
a.m.

ஆடம்பரத்திற்காகச் சினிமா, கேளிக்கை முதலியவைகளுக்கு மின்சாரத்தைக் குறைத்து விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு அதிகமாக மின்சாரத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதைத் துரிதமாக நடத்த வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், என்னுடைய பகுதியில் இருக்கின்ற 600 கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி தரப்பட வேண்டும். இதை உடனடியாக விஸ்தரித்து செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதில் பணிபுரிகின்றவர்களிடம் ஏன் கால தாமதம் ஆகிறது என்று கேட்டால், ஒரு பக்கத்தில் மெட்டிரியல்ஸ் கிடைப்பதில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள், இன்னொரு பக்கத்தில் இப்போது நிதி வசதிக்கு ஏற்றவாறு வேலைகளைக் குறைக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று உத்தரவிட்டிருப்பதாக சொல்கிறார்கள். மேலும் செய்கின்ற வேலைகளிலும் பல குறைபாடுகள் இருப்பதாக குறை சொல்லுகிறார்கள். போஸ்ட்-கள் நிறுவும்போதும், மற்ற வேலைகள் செய்யும்போது, சிமின்ட் கலவைகள் எல்லாம் சரியான முறையில் செய்வதில்லை என்றும், ஏராளமாக குறைகள் இருந்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இதைப்பற்றி மேல்மட்டத்தில் இருக்கின்றவர்கள் விசாரணை செய்வதற்கு உத்தரவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பொதுவாக மின்சார இலாகா நிர்வாகத்தைப் பற்றி பாராட்டினாலும், எங்கள் கட்சியிலுள்ள திரு. பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் சொன்னதுபோல், கீழ் மட்டத்தில் இருக்கின்ற பணியாளர்களுக்கு வேலை உத்தரவாதம் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. ஒரு சிலருக்கு அதிகப்படியான அளவு சர்வீஸ் இருந்தும், பிரமோஷன் கொடுக்கப்படாமல் இருந்து வருகிறது. இதை

[திரு. ஆ. துரையாசன்] [18th July 1964]

யெல்லாம் கவனித்து, அவர்களுக்கு தக்க பிரமோஷன் கொடுக்க வேண்டும், வேலை உத்தரவாதம் செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுவாக பட்டுக்கோட்டை, அரந்தாங்கி, ஓரத்தநாடு உட்பட எல்லா இடங்களுக்கும் விவசாயிகள் பயன்படக்கூடிய அளவில், மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்: மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, மின்சார போர்டாரின் 1964-65-ம் ஆண்டின் நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது எனது ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு தந்தமைக்காக எனது நன்றியையும் வணக்கத்தையும் முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மின்சாரத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், இந்த மாநிலம், மற்ற மாநிலங்களைவிட மிக விரைவாக முன்னேறி இருக்கிறது என்று சொன்னாலும்கூட, இந்த வேகம் நமது தேவைக்கு ஏற்ற அளவுக்கு முன்னேறியிருக்கிறதா என்று பார்க்கின்றபொழுது நிச்சயமாக நமது தேவைக்குத் தகுந்த அளவு மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்படவில்லை. இன்னும் பற்றாக்குறையாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நம்மால் அறிந்துகொள்ள முடியும். உபரியாக வருகின்ற அளவுக்கு நம்முடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். பொதுவாக மின்சாரத் துறையைப் பொறுத்தவரையிலும் முன்னேறியிருப்பதை நாம் பாராட்ட வேண்டியது என்றாலும் கூட, இந்தத் துறையில் இருக்கின்ற ஒரு சில குறைகளை நான் சுட்டிக்காட்ட இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஆசைப்படுகிறேன். பொதுவாக மின்சாரத்தை எடுத்துச் செல்லுகின்ற நேரத்திலும், விநியோகம் செய்கின்ற நேரத்திலும் சற்றேறக்குறைய 17 சதவிகிதம் விரையமாகிறது. உதாரணமாக 1957-58-ம் ஆண்டில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட மின்சாரம் 1,043 மில்லியன் வாட்ஸ், இதில் விநியோகம் செய்தது 860.2 மில்லியன் வாட்ஸ். விரயமானது 182.8 மில்லியன் வாட்ஸ். சற்றேறக்குறைய 17 சத விகிதம் விரயமாகியிருக்கிறது. இதைப்பற்றி துணுக்க அறிஞர்களிடத்தில் கேட்கும்போது இவ்விதம் விரயமாகித்தான் தீரும், இதைத் தவிர்க்க முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் மற்ற நாடுகளில் விரயமாகின்ற அளவிற்கும், நம்முடைய நாட்டில் விரயமாகின்ற அளவையும் கணக்கிட்டு, இதை குறைக்க முடியாதா என்பதைப்பற்றி நாம் பரிசீலனை செய்திருக்கிறோமா என்பதைப்பற்றி நான் அறிய விரும்புகிறேன். மேலும் கள்ளத் தனமாக ஏதாவது மின்சாரம் உபயோகிக்கப்படுகிறதா, எந்த விதத்தில் எல்லாம் மின்சாரம் விரயமாகிறது என்பதைப்பற்றி அவ்வப்போது, பொறுப்புள்ள அதிகாரிகள் திடீர் திடீரென்று சோதனை செய்து பார்க்க முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். கள்ளத்தனமாக மின்சாரத்தை உபயோகித்துக்கொண்டிருந்தால் நிச்சயமாக ஏராளமாக விரயம் ஏற்படத்தான் செய்யும். அதே நேரத்தில் டெக்னிக்கல் முறையில் இதை எந்த விதத்தில் குறைக்க முடியும் என்பதைப் பற்றியும் ஆலோசனை செய்து பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மின்சாரக் கழகத்திற்குப் பொரு

18th July 1964] [திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்]

ளாதாரக் கட்டுப்பாடு ஏற்பட்டு, பொருளாதார சீரழிவு ஏற்பட்டது. இதற்காக மின்சாரக் கழகம் கடன் எழுப்பியது, அதற்கு சர்க்கார் உத்தரவாதம் அளித்திருக்கிறது. நமது மாநில அரசு, மின்சாரக் கழகத்திற்கு முன்னால் இருந்த அசெட்டுகளை மாற்றுதல் செய்திருக்கிறது. அவ்விதம் மாற்றுதல் செய்ததில் இன்னும் முடிவு ஏற்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இவ்விதம் கொடுக்கப்பட்டது கடனாக கொடுக்கப்பட்டதா அல்லது தானமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்கின்ற ஒரு அபிப்பிராயமும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் சர்க்காருக்கு மின்சாரக் கழகம் 10 சதவிகிதம் வட்டியும் கொடுக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினையின் மீது முடிவு ஏற்படாத நிலையில், மின்சாரக் கழகம் எழுப்பிய கடனுக்கு சர்க்கார் உத்தரவாதம் கொடுத்து இருக்கிறது. கடன் வாங்குவதைப்பற்றி மின்சாரக் கழகத்தின் சட்ட திட்டங்களில் அல்லது விதிமுறைகளில் ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. இந்த நிலையில் மின்சாரக் கழகம் கடனை எழுப்பியிருக்கிறது. கடன் கொடுப்பதற்கு எந்தவிதமான விதி முறையும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அப்படியானால் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்காக என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி நான் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல், இந்த இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில் பல விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. சர்வீஸ் கனக்ஷன் பூர்த்தியாகிவிட்டால் மெயின்டனன்ஸ் அண்டு ஆப்ரேஷன் ஆரம்பித்துவிடவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 1957-58 முதல் 1962-63 வரை 1 லட்சத்து 22 ஆயிரத்து 161 வேலைகள் நடைபெறாமல் (பென்டிங்கில்) இருக்கின்றன. சர்வீஸ் வேலைகள் நடைபெறாமல் (53,762 வேலைகள் இருக்கின்றன. மெயின்டனன்ஸ் அன்ட் ஆப்ரேஷன் வேலைகள் நடைபெறாமல் இருப்பது 69,339 வேலைகள். ஆனால் விதிமுறைகளில் சர்வீஸ் கனக்ஷன் வேலை முடிவடைந்த ஒரு வருடத்திற்குள் மெயின்டனன்ஸ் அன்ட் ஆப்ரேஷன் வேலை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று விதிகளில் இருக்கிறது. ஆனால் ஐந்து ஆண்டுகளாக வேலை நடைபெறாமல் இருப்பது 1 லட்சத்து 22 ஆயிரம் வேலைகள் என்றால், விதிமுறைகளில் சொல்லப்பட்டிருப்பது எல்லாம் வெறும் ஏட்டுச் சுரைக்காய்தானா, இதற்காகப் போடப்பட்டிருக்கின்ற சட்டதிட்டங்கள் எல்லாம் காகிதப்பூதானா என்று தெரியவில்லை. இந்த வேலைகள் எல்லாம் ஏன் விதிமுறைகளின்படி பூர்த்தியாக்கப்படவில்லை என்பதை நான் முக்கியமாக அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே சமயத்தில் நீர் மின்சாரத்தைப் பொறுத்தளவில், ஏராளமாக நாம் உற்பத்தி செய்கிறோம். பருவமழை தவறிவிட்டால் நிச்சயமாக மின்சார வெட்டு ஏற்படுகிறது. நிச்சயமாக ஒவ்வொரு வருடமும் பருவ மழை தவறிவிடுகிறது. ஆகவே இனிமேல் நீர் மின்சாரத்தை நம்பியிருப்பதற்கில்லை. இதற்கிடையில் அனல் மின்சாரத்தை நெய்வேலியில் உற்பத்தி செய்கிறோம். அதோடு அனு மின்சாரத்தையும் தயாரிக்க வேண்டும். இதற்காக கல்பாக்கத்தில் பூர்வாங்க வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு

[திரு. எம். வி. காரிவேங்கடம்] [18th July 1964]

விட்டன என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பூர்வாங்க வேலைகள் எல்லாம் எப்போது முடியும்? எப்போது இந்த அணு மின்சார நிலையம் ஏற்படுத்தப்படும், இதற்காக என்னென்ன துரிதமாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி அறிந்து கொள்வதற்கு இந்த மன்றமும் ஆவலுடன் இருக்கிறது, நானும் ஆவலுடன் இருக்கிறேன். அதே சந்தர்ப்பத்தில் அனல் மின்சாரம், அணு மின்சாரம் இவைகளைத் தயாரிப்பதோடு, அலைகளின் மூலமாகவும் மின்சாரத்தைத் தயாரிக்க முடியுமா என்பதைப்பற்றி ஒரு சில லட்சம் ரூபாய்கள் செலவானாலும்—அலைகள் மூலமாக மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யமுடியுமா என்பதைப்பற்றி ஆராய்ச்சி நடத்தவேண்டும், கன்னியாகுமரியில் அலைகள் எல்லாம் மிக விசையாக அடிக்கின்றன. இவைகளின் மூலமாக மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்ய முடியுமா என்பதைப்பற்றி நாம் திச்சயமாக ஆராயவேண்டும். அதே சந்தர்ப்பத்திலே ஹொகனெக்கல் நீர் மின்சாரத்தைப் பற்றி மதிப்புக்குரிய நமது அமைச்சர் மிக அழகாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அவர்கள் குறிப்பிட்டதில் இரண்டே இரண்டு வார்த்தைகள் எனக்குப் பிடித்திருந்தன. ஒன்று 'இக்கனாமிக்' என்ற வார்த்தை; இன்னொன்று 'அட்ராக்டிவ்' என்ற வார்த்தை. சிக்கனமானது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதே சந்தர்ப்பத்தில் கவர்ச்சிகரமானது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். 58 கோடி ரூபாய் செலவிலே 800 மெ. வா. மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்பது சிக்கனமானது, கவர்ச்சிகரமானது என்று சொல்லியிருக்கிறார். அந்தத்திட்டம் சம்பந்தமாகப் பூர்வாங்க வேலைகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதே சந்தர்ப்பத்தில் இன்னொரு திட்டம்-மைசூர் அரசாங்கம் 1500 மெ. வா. உற்பத்தி செய்யும் திட்டத்தை அவர்கள் பகுதியில் அமைப்பதற்கு திட்டம் வைத்திருப்பதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். 1500 மெ. வா. மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யும் திட்டத்தை மைசூர் அரசாங்கம் நிறைவேற்றினால் நமது ஹொகனெக்கல் திட்டம் இல்லையா என்ற கேள்வியை எழுப்ப வேண்டிய நிலையில், நான் இருக்கிறேன். அவர்கள் பகுதியில் 1500 மெ. வா. மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யும் திட்டத்திற்குப் பதில் நம் பகுதியாகவும் அவர்கள் பகுதியாகவும் உள்ள இந்தத் திட்டத்தை என் நிறைவேற்ற முடியாது? அவர்கள் அந்தத் திட்டத்தை எடுத்து நடத்துவது இந்தத் திட்டத்திற்கு எப்படிக் குந்தமாக இருக்கும்? ஏன் கூட்டாக ஆலோசனை நடத்தி சுமுக முடிவுக்கு வந்து ஹொகனெக்கல் திட்டத்தைத் தக்கனமான முறையில், கவர்ச்சியான முறையில் உள்ள திட்டத்தை 58 கோடி ரூபாய் செலவில் 800 மெ. வா. உற்பத்தி செய்யும் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றக் கூடாது என்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அதே சந்தர்ப்பத்தில் சென்ற ஆண்டு இந்த மன்றத்தில் நான் ஒரு கருத்து வெளியிட்டிருந்தேன். ஹொகனெக்கல்லில் காவிரியுடன் சின்னாறு என்ற ஆறு கலக்கிறது. அந்த ஆற்றுக்கு ஹொகனெக்கல் நீரைத் திருப்பி அல்லது சின்னாற்று நீரைத் தேக்கி

18th July 1964] [திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்]

நம் பகுதியிலே நீர் மின்சாரத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியும் என்று சொல்லியிருந்தேன். அது ஆராய்ச்சியில் இருப்பதாக அறிக்கையில் காணப்படுகிறது. ஆராய்ச்சி உடனடியாகச் செய்ய படவேண்டும். நம் பகுதியிலே உடனடியாக சின்னாற்றுக்குக் குறுக்கே ஒரு அணை கட்டி அதிலிருந்து நீர் மின்சாரத்தை நாம் உற்பத்தி செய்ய முடியும். அதே போல இப்போது கல்பாக்கத்திலேயே அணு மின்சார நிலையம் அமைப்பதற்குப் பூர்வாங்க வேலைகள் நடைபெறுகின்றன என்று சொன்னார்கள். அதே போல ஹொகனேக்கல் பகுதியில் அணு மின்சாரத் திட்டத்தை நிறைவேற்றலாம் என்று ஆராய்ச்சி நடந்திருக்கிறது. ஏற்கெனவே அகில இந்திய அணுக்கழகத்தார் இதைப்பற்றி விவாதித்திருக்கிறார்கள். அப்படி ஒரு திட்டம் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஹொகனேக்கல் நீர் மின்சாரம் அல்லாமல் அந்தப் பகுதியிலேயே அணுவிளிருந்து மின்சார உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் ஆராய்ச்சி செய்து முடியுமானால் ஹொகனேக்கல் பகுதியில் நீர் மின்சாரத்திட்டத்தையும், அணுமின்சாரத் திட்டத்தையும் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் நல்ல முறையில் பணியாற்றுகிறது. தீர்வாகத் துறையிலே கீழ் மட்டத்தில் பல ஊழல்கள் இருக்கின்றன; கால தாமதங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளையும் தவிர்த்தால் நிச்சயமாக இந்தக் கழகம் செயல்படுவதில் ஒரு குறையும் இருக்காது. இந்தக் குறைகளையும் குறைக்க ஆற்றல் மிக்க தலைவர், அறிவு மிக்க தலைவர் நிச்சயமாக முற்படுவார் என்ற நம்பிக்கையிலே இந்தக் கழகத்தைப் பாராட்டி உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. ஆர். எஸ். ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, நமது தமிழ் நாடானது எத்தனையோ வகைகளிலே முன்னேற்றம் கண்டிருக்கின்றது. ஏனைய மாநிலங்களில் நமது தமிழ் நாட்டைப் பற்றிப் பல சந்தர்ப்பங்களில் பேசி வருகிறார்கள். அத்தகைய முறைகளில் தமிழ் நாட்டில் அதிகப்படியான கிராமங்களுக்கு மின்சாரத்தைக் கொடுத்திருப்பது ஒன்று என்பதை யாரும் மறுக்கவில்லை; மறுக்கவும் முடியாது, உதாரணமாக டில்லிக்கு ரயிலில் செல்லும்போது பார்த்தால் பெரிய நகரங்களில் மாத்திரம் தான் மின்சார விளக்கு ஜோலிப்பதைப் பார்க்கலாம். ஆனால் சென்னையிலிருந்து நெல்லைக்குப் போகும்போது எங்கு பார்த்தாலும் மின்சார விளக்குகள் ஜோலிப்பதைப் பார்க்க முடிகிறது. அந்த அளவிற்கு நாடு மின்சாரத்தில் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது என்று பெருமையோடு சொல்ல முடியும். அதற்கு நமது திறமையான சர்க்காரும் திறமையான என்ஜினியர்களும் காரணம் என்பதை எவரும் மறுப்பதற்கில்லை. நமது நாட்டில் எத்தனை நதிகள் இருக்கின்றனவோ அந்த நதிகளிலெல்லாம் அணையைக் கட்டி நீரைத் தேக்கி இனிமேல் நீர் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ய இடமில்லாத அளவுக்குச் செய்திருக்கிற பெருமை நமது சர்க்காரைச் சாரும்; நமது அதிகாரிகளைச் சாரும் என்று பெருமையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆர். எஸ். ஆறுமுகம்] [18th July 1964]

மேலும் இனிமேல் எந்த இடத்திலும் நதிகளைத் தேக்கி அணை கட்டி இந்த மாதிக் காரியம் செய்ய முடியாது என்ற காரணத் தினால், அனல் மின்சார நிலையங்களை ஏற்படுத்தி, அணு மின்சார நிலையத்தை ஏற்படுத்தி, மின்சார உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துத் தி வெட்டு என்பதே இல்லாது சமாளிக்க சக்தியும், ஆற்றலும், அறிவும் மிகுந்த அமைச்சர்களும், அதிகாரிகளும் இருக்கிறார்கள் என்பதை மீண்டும் பெருமையோடு தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

சமீபத்திலே ஒரு மின்சார வெட்டு வந்தது. அதைப்பற்றி ஏன் முன்னதாகச் சொல்லவில்லை என்று சிலர் குறைப்பட்டார்கள். எப்படிச் சொல்ல முடியும் என்று விளங்கவில்லை. பருவ மழை வருகிறது என்று அதை எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே நாம் பெரும்பாலும் பருவ மழையை நம்பி வாழ்ந்து வருகிறோம். சமீபத்திலேயே வந்து விடும், பருவ மழை வந்து எப்படியாவது தண்ணீர் பெருகி விடும், இந்தக் கஷ்டம் இல்லாது போய்விடும் என்று அமைச்சரும் அதிகாரிகளும் எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருந்ததில் ஆச்சரியம் இல்லை. அவர்கள் நம்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். தாமதம் அதிகக்கொண்டு போனதால் சிறிது வெட்டு ஏற்படுத்த வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அந்தச் சந்தர்ப் பத்தில் அமைச்சரைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பு எனக்கு ஏற்பட்டது. அவர்கள் பட்ட கவலை, அவர்கள் பட்ட வருத்தம் எவ்வளவு என்று சொல்ல முடியாது. அவர்கள் மீது குறை சொல்லுவது நியாயம் ஆகாது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதோடு இப்போது அங்கு வேலை பார்க்கிற தொழிலாளிகளும் கடமையை உணர்ந்து செய்கிறார்கள். அவர்களைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். எந்த இடத்திற்குச் சென்றாலும் சூந்தாவிடும் மாற்றி விடாதிர்கள் என்று சொல்லு கிறார்கள். என்ன காரணம் என்றால் அங்கே குளிர் அதிகமாக இருக்கிறது, போதுமான பாதுகாப்பு இல்லை என்று சொல்லு கிறார்கள். இதையெல்லாம் மின்சார போர்டாரும், அங்கு இருக்கிற அதிகாரிகளும் பார்த்து நிச்சயமாக அதற்குப் பரிகாரம் தேடுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட கஷ்டமான இடங்களில் அதிகப்படி சம்பளம் கொடுத்து மேலும் வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து, 'சூந்தாவா? என்னைப் போடுங்கள்' என்று தொழிலாளிகளெல்லாம் கேட்கின்ற அளவுக்கு அதிகாரிகளும் சர்க்காரும் செய்யவேண்டும் என்பதை இந்த இடத்தில் ரூபகப் படுத்த விரும்புகிறேன்.

எங்கள் திருநெல்வேலியைப் பொறுத்த வரையில் திருநெல் வேலி—தூத்துக்குடி மின்சார போர்டார் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் லாபத்தை மாத்திரம் குறிக்கோளாகக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் அப்படித்தான் இருக்க முடியும். எந்த ஊருக்குப் போட்டால் லாபகரமாக இருக்கும் என்ற கணக்கைத் தவிர, நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை கிடைக்க வேண்டும், கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. நாடுமங்கிலும் மின்சார அபிவிருத்தி

18th July 1964] [திரு. ஆர். எஸ். ஆறுமுகம்]

ஏற்படும்போது, இத்தகைய இரண்டொரு மின்சாரக் கம்பெனிகளையும் சர்க்காரே எடுத்துக்கொள்ள அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உதாரணமாக இங்கே ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். என்னுடைய பகுதியில் சுத்தமல்லி என்ற கிராமம் இருக்கிறது. அங்கே ஒரு ஓவர்ஹெட் டாங்க் கட்டி மூன்று வருஷங்கள் ஆகின்றன. மின்சார கனக்ஷன் இல்லாமல், நல்ல தண்ணீர் குடிக்கலாம், குழாயைத் திருப்பி விட்டுத் தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ளலாம். என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிற மக்கள், மின்சார கனக்ஷன் கிடைக்காத காரணத்தினால் இந்த வாப்படி கிடைக்காது இருக்கிறார்கள். இதைக் கூடச் சர்க்கார் கவனத்திற்கு ஒன்றிரண்டு தடவை கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இத்தகைய சில்லரைக் குறைகளை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமங்களுக்கு அதிகப்படியாக மின்சாரம் கொடுத்தாலும் எல்லா இடங்களுக்கும் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். அது நூற்றுக்கு நூறு உண்மை. வசதி உள்ளவர்கள் இருக்கிற எல்லா வீடுகளுக்கும் மின்சாரம் இருக்கிறது. அதிகமாக லாபம் கிடைக்க வேண்டும் என்ற காரணத்தைக் கொண்டும், அப்படியானால்தான் கன்சம்ப்ஷன் சார்ஜ் சிடைக்கும் என்ற எண்ணத்தோடு அந்தத் தெருவுக்கு மாத்திரம் கொடுத்துவிட்டு, ஏழைகள் வசிக்கும் பகுதியை விட்டு விடுகிறார்கள். அந்த மாதிரி உள்ள அநேக கிராமங்களை நான் சொல்ல முடியும். அத்திமேடு, வேலநத்தம் என்ற கிராமங்களில் என்னுடைய பகுதியில் அப்படி இருக்கிறது. அதை ஒரு கொள்கையைக் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது. ஏழை எளியவர்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று சொல்லும் நேரத்தில், சோஷலிஸ்ட் சமுதாயத்தை அமைக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லும் நிலையில், பணக்காரர்கள் இருக்கும் தெருக்களில் மாத்திரம் மின்சார விளக்குகள் ஹோலிக்கவும், ஏழைகள் வசிக்கக் கூடிய இடங்களிலும், ஹரிஜனங்கள் இருக்கக் கூடிய இடங்களிலே அவர்களுக்கு மின்சார விளக்குகள் இல்லாமலிருந்தால், இதுதான் சோஷலிஸம் என்று சொல்லும் தன்மையில் இருக்கிறது என்று நான் ரூபகப் படுத்த விரும்புகிறேன். அதையும் கவனத்தில் எடுத்துச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதிர்ஷ்டவசமாக நமது மாநில மின்சார போர்டு டெக்னிக்கல் அனுபவம் உள்ள அப்படிப்பட்ட சேர்மன் தலைமையில் நடந்து வருகிறது. நல்ல திறமையுடன் நடந்து வருகிறது. இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் நல்ல அம்சங்கள் இருக்கின்றன என்று பாராட்டி எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எஸ். முத்துலிங்கம்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தமிழ் நாடு மின்சார போர்டின் 1964-65-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது நான் என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள சில பல கருத்துக்களை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். வந்தவாசி தொகுதியில் இன்னும் அநேக கிராமங்

[திரு. எஸ். முத்துலிங்கம்] [18th July 1964]

களுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்படாமல் இருப்பதனால் மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் மக்களுக்கு உதவி செய்ய அரசாங்கம் அந்த கிராமங்களுக்கு உடனடியாக மின்சாரம் வழங்க வேண்டும் என்று மிகவும் தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக ஹரிஜனப் பகுதிகளில், ஹரிஜன காலனிகள் இருக்கும் பகுதிகளில் மின்சாரம் அதிகமாக உபயோகப்படுத்துவது கிடையாது. கிராமங்களில் தான் உபயோகப்படுத்துகிறார்களே தவிர, ஹரிஜனக் காலனிகளில் இன்னும் அநேக கிராமங்களில் மின்சாரம் வழங்கப்படாமல் இருப்பதினால் மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அது குறித்து அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்கள் நிறையக் குறைபாடுகளை என்னிடம் வந்து சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, அரசாங்கம் ஹரிஜனப் பகுதியிலுள்ள கிராமங்களில் மின்சாரம் உடனடியாக வழங்க உத்தரவிடுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பெரும்பாலான கிராமங்களில் உள்ள விவசாய மக்களுக்கு பம்புசெட்டுகளுக்கு அக்ரிமெண்டுகள் உடனடியாக வழங்கப்படாமல் இருந்து வருகின்றன. அங்கெல்லாம் பம்பு செட்டுகள் பொருத்தினாலும் கூட, உடனடியாக அந்தப் பம்பு செட்டுகளுக்கு சர்வீஸ் கொடுக்கப்படாமல் இருந்து வருகிறது. 'அதிக நாள் 'டிலே' ஆகிக்கொண்டு வருகிறது, காலதாமதம் செய்கிறார்கள் என்ற புகார்கள் நிறைய இருந்து கொண்டு வருகின்றன. இப்படியெல்லாம் காலதாமதம் ஏற்படாமல் அரசாங்கம் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து, பம்புகள் செட்டுகளுக்கான அக்ரிமெண்டுகள் செய்யும் வகையிலும் சர்வீஸ் கொடுக்கும் வகையிலும், உடனடியாக டிபார்ட்மெண்டு அதிகாரிகளுக்குச் சிபார்சு செய்து நல்ல முறையில் கவனிக்க வழிவகைகள் செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, புறம்போக்கு நிலங்களில் பல வருஷங்களாகப் பயிரிட்டுக் கொண்டுவரும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் புறம்போக்கு நிலங்களில் கிணறுகளை வெட்டி பல ஆண்டுகளாக அவைகளிலிருந்து தண்ணீரை இறைத்து விவசாயம் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி விவசாயம் செய்துகொண்டு வரும் கிணறுகளில் பம்பு செட்டுகளைப் பொருத்தி அவைகளிலிருந்து தண்ணீர் இறைத்து விவசாயம் செய்ய முற்பட்டால், அதற்குப் பல விதமான இடைஞ்சல்கள் ஏற்படுகின்றன. காரணம் புஞ்சை நிலங்கள் அல்லது நஞ்சை நிலங்களிலுள்ள சர்க்கார் புறம்போக்கில் கிணறுகள் எடுத்திருக்கிறார்கள். அவைகளுக்கு ஓனர்ஷிப் சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவதில் அவர்களுக்குக் கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. அம்மாதிரியான நிலைமையில் உள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு, அரசாங்கத்தார் அதை உடனடியாகக் கவனித்து கண்காணித்து, அதை ஆர்ஜிதம் செய்து, அந்த ஜாகாவில் உடனடியாக பம்புசெட்டுகள் பொருத்தி விவசாயம் செய்வதற்கான வழிவகைகள் செய்து கொடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

18th July 1964] [திரு. எஸ். முத்துலிங்கம்]

அடுத்து, விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்படும் பம்புசெட்டு லோன்கள் குறித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பம்புசெட்டுகள் வாங்குவதற்கு அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்குக் கடன் வழங்குகிறார்கள். மின்சார போர்டார் அனுமதி இல்லாமல், சட்டபிகேட் இல்லாமல், பம்புசெட்டுகளுக்குக் கடன் சாங்ஷன் செய்யப்படுவதில்லை. அதிலே பலவிதமான தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. அது குறித்து அந்தப் பகுதியிலுள்ள சூபர்வைசர்களிடம் போய் அந்த விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் கேட்டால், அந்த சர்டிபிகேட் வழங்குவதற்கு அதிகக் காலதாமதம் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் பம்புசெட்டுகளுக்கு அப்ளிகேஷன் செய்து கொண்டிருந்தாலும் கூட, காலாகாலத்தில் அவர்களுக்குப் பம்புசெட்டுகள் கிடைக்காமல் இருப்பதால் அவர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அம்மாதிரி இல்லாமல், சர்டிபிகேட்டுகளை மின்சார இலாகாவின் உடனடியாக வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்து, அவர்கள் பம்புசெட்டுகளுக்கான கடன்களைக் காலாகாலத்தில் பெற்று விவசாயத்தைப் பெருக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சில கிராமங்களில் மின் விளக்குகள் போட்டிருந்தும், அவை சரியானபடி ஒரு வாரம் கூட எரிவது கிடையாது. காரணம், பல்புகள் 'ப்யூஸ்' ஆகிவிடுகின்றன என்று அடிக்கடி ரிபோர்ட்டுகள் ஏற்படுகின்றன. இந்த மாதிரி நிலைமை ஏற்படாமல் நல்ல பல்புகளை வாங்கி உபயோகப்படுத்தும்படி மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த மின்சார இலாகாவில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்தத் தொழிலாள மக்களுக்கு அரசாங்கம் வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ம. கமலநாதன் : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமது அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் மின்சாரக் கழக நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இங்கு பேச எண்ணம் ஏற்படுவதற்கான காரணமே, மின்சாரக் கழகத்தார் சென்ற ஆண்டு இங்கே அங்கத்தினர்கள் பேசியதைக் குறிப்பு எடுத்து, அவைகளின் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்ற ஒரு குறிப்புப் புத்தகத்தைச் சபையின் முன்னிலையில் வைத்துத்தான். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அங்கத்தினர்கள் சொல்லிய, பேசிய குறைகளின் பேரில் என்னென்ன முறையிலே நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள், கவனித்திருக்கிறார்கள் என்ற அளவுக்கு அவர்கள் குறிப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பேசாத உறுப்பினர்களுடைய தொகுதிகளைப்பற்றிய பேசப்படாத குறைகளைக் கவனிப்பதில்லை என்ற அளவுக்குத் தான் கருத்வேண்டியிருக்கிறது.

[திரு. ம. கமலநாதன்]

[18th July 1964]

பொதுவாக எல்லா உறுப்பினர்களும் பஞ்சாயத்துக்களைப் பொறுத்த வரையிலே தெரு விளக்குகளைக் குறித்தும், விவசாயிகளுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுப்பது குறித்தும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதே குறையைத் தான் நானும் எடுத்துச் சொன்னாலும், என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையிலும் தெரு விளக்குப் பிரச்சனைதான் மிக அதிகமாகச் சொல்லப்படுகிறது. தெரு விளக்குப் பிரச்சனையைப் பொறுத்தவரையில், டிபார்ட்மெண்டார் வரும்பொழுது மிக வேகமாக ஆசைகாட்டி, டெபாசிட்கள் வசூல் செய்வதும், எக்ரிமெண்டுகள் செய்வதும், மக்களுக்கு நம்பிக்கையை ஏற்படுத்துவதுமாக இருக்கிறார்கள். ஆனால், அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்கிற நேரத்தில் ஆண்டாண்டு காலமாகக் காலதாமதம் ஆகிக்கொண்டு வருகிறது. குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால், எந்த கிராமத்திலும் சரி தெரு விளக்குகள் பிரச்சனையைப்பற்றித் தான் மிக அதிகமாகச் சொல்லப்படுகிறது. மின்சாரக் கனெக்ஷன் கொடுக்கிற இடங்களில் அதற்குரிய சாமான்களைக் கொண்டுவருவதில் கூட, சம்பந்தப்பட்ட விவசாயிகளே கொண்டுவர வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், நியாயமாக அந்தப் பொருள்களை யெல்லாம் மின்சாரக் கழகமே எடுத்து வரவேண்டும் என்ற அளவுக்கும் சொல்லப்படுகிறது. அதற்குரிய தொகையையும் மின்சாரக் கழகம் அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிடுவதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. இது எந்த அளவுக்கு உண்மை என்று தெரியவில்லை.

மின்சார இலாகாவின் கிராமங்களுக்கு அதிகமான அளவில் மின்சாரம் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொன்ன போதிலும், எனது தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் அந்த அளவுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. மிகவும் பின் தங்கியிருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சேலத்தில் வட சேலம் மிகவும் பின்தங்கிய பகுதி என்பது இங்கு எல்லோராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட ஒரு விஷயம். அதிலும் கிருஷ்ணகிரி, ஹோசூர் போன்ற வட்டங்கள் மிகவும் பின்தங்கியிருக்கின்றன. விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் பின்தங்கியிருக்கிறது, அதே நேரத்தில் மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் மிகவும் பின் தங்கியிருக்கிறது. கிருஷ்ணகிரி விவசாயத்தை நம்பியிருக்கும் ஒரு தாலுகாவாகும். அங்கே ஒரு ஏ.இ. அலுவலகம் இருந்தது. அது இப்பொழுது தரம்புரிக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. கிருஷ்ணகிரியிலேயே நல்ல வசதி இருப்பதனால் அந்த அலுவலகத்தை மறுபடியும் கிருஷ்ணகிரிக்கே மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிருஷ்ணகிரியில் இருப்பது தான் எல்லோருக்கும் வசதியாக இருக்கும்.

சமீபத்தில் மின்சாரக் கழகத்தைப்பற்றி ஒரு ஊழல் பேசிக் கொள்ளப்படுகிறது. அவர்கள் சமீபத்தில் ரூபாய் 2½ லட்சத்திற்கு ஒரு நிலத்தை வாங்கினார்களாம். அது மின்சார போர்டுக்கு எந்த வகையிலும் உபயோகப்படாது என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படி வாங்கப்பட்ட நிலம் காங்கிரஸ் சட்டமன்ற உறுப்பினரிட திருந்து வாங்கப்பட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர்

18th July 1964]

[திரு. ம. கமலநாதன்]

களுக்கு அந்த நிலம் எப்படிக்கி கிடைத்தது என்று சொல்லப் படுகிறது என்றால், அவர்கள் அரசாங்கத்திலிருந்து அடமானமாகப் பெற்ற அந்தப் புறம்போக்கு நிலத்தை ரூ. 2½ லட்சத்திற்கு மின்சார போர்டுக்கு விற்றுத் தனியாக லாபம் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அது எவ்வளவு தூரம் உண்மை என்று சரியான தகவல் கிடைக்கவில்லை. இருந்தாலும், மின்சாரக் கழகத்தைப்பற்றி இம்மாதிரி ஊழல் நடந்திருப்பதாகப் பேசப் படுகிறது. அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் சரியான விளக்கம் தருவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கே சந்தேகமாயிருப்பதுபற்றி ஏன் சொல்லுகிறார்கள்?

திரு. ம. கமலநாதன் : The Hon. Minister can explain.

சீலப் எஞ்சியர் (கன்ஸ்டிரக்ஷன்) இடமானது இரண்டு ஆண்டு காலமாகக் காலியாக இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன என்று தெரியவில்லை. அதற்கும் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

12-00
noon.

* SRI S. NANJUNDA ROW : Mr. Deputy Speaker, Sir, I do not wish to speak for a long time. I just want to point out one or two problems that are facing both the Electricity Board and the villagers. I want to confine my observations only to the extension of electricity to rural areas. Take for example my own constituency, Veda sandur. Nearly three-fourth of the constituency has been covered during the last 5 years and the people there are very thankful and grateful to the Electricity Board. But still some of the schemes which have been sanctioned two years ago, have not been executed. Of course, I am not saying that the Electricity Board is responsible for this delay but still they may be responsible in a remote way. I wish to point out here that the villagers are also responsible for this delay. They are not co-operating with the Electricity Board. They do not give the work-load. They do not fulfil agreement and so on. Therefore, delays have occurred and they do not realise their responsibility. They should also co-operate with the Electricity Board so far as the village electrification is concerned so that the Electricity Board can give much more quicker service. Still I wish to make a request to the Government to instruct the Electricity Board to execute the work within three months after the scheme has been sanctioned. If such a target is always adhered to, then it would be beneficial both to the Board and the concerned people.

Then, I want to point out one other thing. The delay is due to the entrusting of such execution of the work in rural areas to certain private contractors. I think, when the State believes in nationalisation, in co-operative efforts like forming co-operative societies and such other things, it is not advisable to give labour contracts to private contractors. I do not know why it has been

[Sri S. Nanjunda Row]

[18th July 1964]

given to private contractors. So far as the rural electrification work is concerned, it should be entrusted to labour co-operative societies functioning anywhere in the district and the services of those electricity workers who have experience in the rural electrification work should join such co-operative societies and should be entrusted with such work. By saying this, I am not finding fault with the Electricity Board. But if the work is entrusted to a private contractor, he would try to sell his own motors, etc., to the villagers. Until the villagers come forward to purchase motors and pumpsets from him, he will not execute the work in time and also properly. So, I make a request to the Government to see that hereafter the village electrification work is entrusted to labour co-operative societies and not to the private contractors.

Then, I wish to refer to another matter. In the villages, hitherto the people were living in a bullock-cart economy but now their attitude has changed and these people do not know anything about electricity, the use of electric motors and pumpsets. So if anything goes wrong, they have to go out in search of an electrician and bring him. This causes a lot of delay and an agriculturist who has installed a pumpset or a motor is subjected to a lot of misery. Servicing and maintenance are unknown to him. So, I request the Government to introduce a special scheme under which every village would have one trained expert who knows how to deal with electric motors and pumpsets and such young men can do miracles. It will also solve the unemployment problem among the educated youths. If he is given training for six months, he can do a lot of repair work to motors and pumpsets. As an expert on the spot, he can be of great service to the villagers. So, I request the Government to execute such a scheme of training youths for helping agriculturists who are using electricity for agricultural purposes. With these words, I conclude my speech.

* திரு. எம். கொளந்தைசாமி கவுண்டர் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மின்சார போர்டின் நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்றுச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது மின்சார போர்டானது எல்லா ஊர்களுக்கும் மின்சார வசதி செய்து கொடுத்திருப்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். விவசாயத்திற்கும், மற்றும் வீடுகளுக்கும் மின்சாரம் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் சென்ற ஜூன் மாதத்தில் மேட்டூர் பகுதியில் தண்ணீர் இல்லாமல் போனதால், 15 நாட்களுக்கு இரவு நேரத்தில் கரண்ட் சப்ளை செய்யப்பட்டது. என்னைப் பார்த்து ஒரு அங்கத்தினர் கேட்டார் “என்ன ஐயா, இரவு நேரத்தில் கரண்டு கொடுத்தால் எப்படி விவசாயம் செய்ய முடியும்?” என்று. அதற்கு நான், “மரங்கள் இருந்தாலும், பூ பூக்க வேண்டும், காய் காய்க்க வேண்டும், பழம் ஆகிறபொழுது கல் எடுத்துப் போட்டால் தான் பழம் சாப்பிட முடியும்” என்று சொன்னேன். “அப்படி என்ன ஐயா, மழையே பெய்யாமல் போய்விட்டதா” என்று கேட்டார். “வானம் கருக்கட்டி, மஞ்சி ஓட வேண்டும், இல்லாவிட்டால் எப்படி மழை பெய்யும், அதற்கும் பருவம் இருக்கிறது, மாசி,

18th July 1964] [திரு. எம். கொளந்தைசாமி கவுண்டர்]

பங்குனி, சித்திரை மாதங்களில் மழை பெய்யாது" என்று சொன்னேன். கார்த்திகை மாதத்திலே இடி இடித்துப் பெய்து விட்டால் முதல் பகுதியில் மழை இல்லாமல் போய்விடும், பிற்பகுதியில்தான் பெய்யும். குடும்பப் பெண்களுக்குக் கூட பருவம் ஆகாமல் கலியாணம் செய்தால், எப்படி குடும்பம் விரித்தி அடையும்? அதைப் போலப் பருவ மழை பெய்தால்தான் மின்சார வசதி பெருகும். அதற்குப் பிறகு 10 நாட்கள் கழித்து மேட்டூருக்குத் தண்ணீர் வந்து, கரண்டும் வந்துவிட்டது. நான் சொன்னது நிஜமாக ஆகிவிட்டதே" என்று சொன்னார்.

அடுத்தபடியாக எனது தொகுதியைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சேலம் ஜில்லாவில் ஏற்காடுத் தொகுதியில் கிணறுகள் கிடையாது. ரோடுகளுக்கும், வீதிகளுக்கும் தான் மின்சார வசதி செய்ய வேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏற்காடு டவுனுக்கு மின்சார வசதி இருக்கிறது. நகருக்கு ஏழு மைலுக்கு அப்பால் சேர்வராயன் கோவில் இருக்கிறது. சுவாமி கோவிலுக்கு இரண்டு பர்லாங் தூரம் ரோடு போகிறது. சுவாமி சேவித்து வருவதற்கு அங்கே ஒருசில போஸ்டிகள் நட்டு, விளக்குகள் போட்டுக் கொடுத்தால், சுவாமி சேவித்து வருபவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அதோடு கூட என் தொகுதியில் நாலு கிராமங்களுக்கு பம்பு செட்டு வைக்க அந்தக் கிராம மக்கள் பம்பு செட்டு வாங்கி 1½ வருஷம் ஆகிறது. ஆனால் இன்னும் மின்சார வசதி கொடுக்க ஆர்டர் ஆகவில்லை. நெடும்பட்டி, பூமியம்பட்டி, சாந்தப்பட்டி முதலிய கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி வரவில்லை. அதனால் ஜனங்கள் ரொம்ப வருத்தப் படுகிறார்கள். அங்கே உடனடியாக மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஓலூர் தாலுகாவில் சேர்வராயன் மலைப் பகுதியில் உள்ள குடும்பம் பட்டி கிராமம் மலை ஜாதி இருக்கும் ஒரு கிராமம். அங்கே மழை பெய்தால் வெள்ளம் வந்து பயிர்களை அழித்து விடுகிறது. ஆகவே அங்கே ஒரு ஓடையாகக் கட்டி வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அப்படி ஒரு ஓடை கட்டித் தண்ணீரைத் தேக்க வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கலெக்டருக்கும் அங்கே ராமசாமி கவுண்டர் என்று இருக்கிறார் அவருக்கும் எனக்கும் கூட அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் எந்தவிதமான முயற்சியும் எடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே உடனடியாக ஓடையை அமைத்து வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பனைமரத்துப்பட்டியில் இருக்கின்ற பகுதியில் பிடாரி அம்மன் கோவில் இருக்கிறது. அங்கே 15 நாளைக்குத் திருவிழா நடந்து ஜனங்கள் வருகிறார்கள். அந்தக் கிராமத்தில் இருந்து 2 பர்லாங் தூரத்தில் ரோடு இருக்கிறது. இரவு 10 மணி வரையில் மக்கள் கூடியிருக்கிறார்கள். அங்கேயும் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். கோணமடுகு, விரால்தத்தம் முதலிய கிராமங்களில் 42 கிணறுகளுக்கு கனெக்ஷன் கொடுக்க ஆர்டர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே 15 கிணறுகள் புதிதாக

[திரு. எம். கொளந்தைசாமி கவுண்டர்] [18th July 1964]

வெட்டியிருக்கிறார்கள். இவற்றிற்கும் 42 கிணறுகளோடு சேர்த்து மின்சாரம் கொடுத்தால் விவசாயம் செய்ய வசதியாக இருக்கும். இன்னும் தும்பல்பட்டி, கம்மாளப்பட்டி முதலிய கிராமங்களுக்கும் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். கொஞ்சம் வேலை செய்து இருக்கிறார்கள். சர்வீஸ் கொடுக்கவில்லை. அதையும் முடித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கோட்டுக் கொண்டு எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் கொடுத்த சபாநாயகருக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சா. கணேசன்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மின்சாரக் கழகத்தின் செயல் முறையும் நடைமுறையும் திருப்தியாக இருக்கிறது என்று முதலிலேயே சொல்லக் கடமைப் பட்டு இருக்கிறேன். குறைகள் இல்லாமல் எந்த ஒரு துறையுமே இருக்க முடியாது. ஆகவே இத் துறையிலும் சில குறையாடுகள் நிரம்பி இருக்கின்றன என்பதை நான் சொல்லித்தான் ஆக வேண்டும். ஆனால் அதனுடைய அமைப்பு, பிற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், பெரும்பாலான மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, அதன் தரமும், பலனும் நிரம்பிய தன்மையை நான் காண்கிறேன். பிற மாநிலங்களில் கொடுத்த தொகையைச் செலவழிக்க முடியாத நிலை இருக்கும் பொழுது, இங்கே எவ்வளவு பணம் இருந்தாலும் செலவழிக்க முடியும் என்று ஒரு தீவிர நிலை இருப்பதை நான் மனமாரப் பாராட்டுகிறேன்.

அமைச்சர் அவர்களுடைய உரையில் தாப்பட்டு இருக்கின்ற கருத்துக்களும், கருத்துக்களை நமக்கு எல்லாம் புரிய வைக்க உதவுகின்ற விளக்கங்களும், விளக்கப்படங்களும் முறையாக அச்சிடப் பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அந்த விளக்கங்கள் எல்லாம், விளக்கப் படங்கள் எல்லாம் 12 மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டு நம் நிலையின் சிறப்பைக் காட்டுகின்ற அளவில் அமைந்திருக்கின்றன. ஆனால் பிற மாநிலங்களின் நிலை இங்கே காட்டப்படவில்லை என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பிற மாநிலங்கள் பற்றிக் காட்டப்படாததால் நம் மாநிலம் தாத்திலோ அல்லது வளத்திலோ அந்த மாநிலங்களிலும் குறைந்து விட்டது என்று நான் சொல்லுவதாக அர்த்தம் அல்ல. ஆனால் அப்படி எண்ண ஏன் இடம் கொடுக்க வேண்டும், என்பதுதான் இங்கே எழும் வினா. பெரிய மாநிலங்கள், உத்தரப் பிரதேசம் போன்றவை மட்டமாக இருக்கலாம், அல்லது உயர்வாக இருக்கலாம். ஆனால் பிற அந்த மாநிலங்களினுடைய நிலைமையையும் ஏன் கொடுக்கப்பெறவில்லை? உத்தரப் பிரதேசத்தினுடைய புளரி விவரங்கள், விளக்கங்கள் கிடைக்காமல் இருந்து இருக்கலாம். அவற்றையெல்லாம் சபைக்குத் தெளிவு படுத்த வேண்டியது கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய உரிமையோடு கூடிய கடமை ஆகும் என்பதை நான் புலப்படுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். பிற மாநிலங்களில் முதலீட்டுச் செலவுகள் என்ன, பிற மாநிலங்களின் வருமானம் என்ன, பிற மாநிலங்களின் நிகர லாபம் என்ன என்பனவற்றையெல்லாம் நமக்குக் காட்டுகின்ற முறையில் செய்திருக்கலாம். பிற மாநிலங்களிலே மின்சார சக்தியின் விற்பனை விலை விகிதாசாரம் என்ன? என்பதைக் காட்டி அதோடு நம் மாநிலத்தின் விகிதாசாரம்

18th July 1964]

[திரு. சா. கணேசன்]

எவ்வளவு, அதிலிருந்து இது எவ்வளவு மாறுபடுகிறது. நம் மாநிலம் எத்தனை பிற மாநிலங்களைவிடக் குறைந்திருக்கிறது. அல்லது உயர்ந்திருக்கிறது என்பனவற்றையெல்லாம் கொடுத்திருந்தால் அதை ஒப்பு நோக்கி உயர்வைக் காண்பது சாத்தியமாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்ல வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். இந்த வீஷயங்கள் எல்லாம் கிடைக்குமானால் தான் நமக்குக் கிடைத்திருக்கிற சுமார் 4.6 சதவிகிதம் லாபம் எவ்வளவு சிறப்பு என்று கணிக்க முடியும். மற்ற மாநிலங்களைவிட நம் மாநில விற்பனை விகிதாசாரம் கூடியிருந்து இந்த சதமானம் வந்திருந்தால் பெருமைப்படக் கூடியது அல்ல. குறைந்திருந்தால் இந்த லாபம் பெருமைப்படக்கூடியது என்று கொள்ளலாம். அது எப்படி இருக்கலாம் என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் அப்படியிருக்குமானால் இந்தத் துறையை இன்னும் மனப்பூர்வமாகப் பாராட்ட வாய்ப்பும் அதற்கோர் ஆதாரப் பூர்வமான பிடிபாடும் இருக்கும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அப்படிப்பட்ட எல்லா விபர விளக்கங்களும் கிடைக்கத் தக்க நிலையிலே இதைத் தயாரித்திருந்தால் பயனுடையதாக இருந்திருக்கும். இனியாவது அந்த விளக்கங்களை நமக்குக் கிடைக்கும்படியாகச் செய்ய வசதி உண்டா? வசதி இருந்தால் அதைக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இனி, திருச்சிராப்பள்ளிக்கும் சேலத்திற்கும் இடைப்பட்ட "கொல்லிமலைத் திட்டம்" என்ற ஒன்று இருக்கிறதே, அது கிட்டத்தட்ட ஆய்வுகளெல்லாம் செய்யப்பெற்று, நிறைவேறி ஆனால், பணி தொடங்கப்படாமல் இருக்கின்ற நிலைமை நமக்குத் தெரியும். அந்தப் பணி தொடங்கப்படுமானால், பிரமாதமாக மின்சாரங்கள் கிடைத்துவிடும் என்று நான் சொல்ல இல்லை. அங்கிருந்து கிடைக்கின்ற மின்சாரம் ஒரு ஜில்லாவின் தேவையை யாவது புர்த்தி செய்யக் கூடியதாக அமையலாம். இருக்கின்ற வாய்ப்புக்களைப் பெருக்குவது நம்முடைய கடமையும் ஆகும். கேட்டால், இப்பொழுது எல்லாவற்றிற்கும் நம்முடைய அமைச்சர்கள் ஒரே ஒரு அஸ்திரத்தைப் பிரயோகிக்கத் தொடங்கி விடுகிறார்கள். எதற்கெடுத்தாலும், 'பணம் இல்லை', அல்லது 'அவசர நிலைமை' என்பதைச் சொல்வார்கள். அதை நான் தவறு என்று சொல்ல இல்லை; மறுக்கவும் இல்லை. எத்தனையோ துறைகளிலே செல்வம் வீணாகச் செல்லுகின்றபோது, இது மாதிரிப் பயனுடையனவும், வருமானம் தரத்தக்கவருமான துறைகளிலே கவனத்தைச் செலுத்துவது பயனுடையதாக இருக்காதா என்று தான் நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

இனி, நமக்கெல்லாம் தெரியும்—ஜான் ஜூலை வந்து விட்டால் கல்யாணமே வைக்கக் கூடாது என்று கூடப் பலர் எண்ண வேண்டிய நிலைமை வந்துவிடுகிறது. தாலி கட்டும் நேரத்தில் புனைத்துவிடுமோ என்று பயப்படக்கூடிய நிலைமை கிட்டத்தட்ட ஒழுங்காக, பின்னே நோக்கிப் பார்க்கின்றபோது, ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஜூன், ஜூலை தினங்களில் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

[18th July 1964

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: பொதுவாகப் பகவிலே தாலி கட்டுகிறார்கள். இரவிலே கட்டுவது குறைவு.

திரு. சா. கணேசன்: கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும், பகலாக இருந்தாலும், பெரிய பந்தல் போட்டு, முற்றங்களை அடைத்து, பெரிய மாளிகையினுள்ளே இருக்கும்போது விளக்கு இல்லாமல் முடியாது என்பதை எத்தனையோ கல்யாணங்கள் செய்தும் பார்த்தும் இருக்கிற அவர்கள் மறுக்க மாட்டார்கள் என்று திண்ணமாக நம்பி மேலே செல்கிறேன்.

இந்த நிலை நமக்குத் தெரிகிற, ஜூன் ஜூலியை ஒட்டி அந்தப் பருவ காலத்திலே . . . (கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் அவர்களின் குறுக்கீடு) பொதுவாக அவர்கள் சொல்வது உண்மையானாலும், ஜூலை முழுவதும் ஆடி என்று தள்ளிவிட முடியாது; ஜூலை முற்பாதி ஆனி; மற்ற பாதிதான் ஆடி.

இந்த நிலையிலே, நமக்கு உண்மை நிலையைப் புலப்படுத்திக் கொண்டு இருக்கிறது. இது ஏன் என்பதும் நமக்குத் தெரியும். யார் மீதும் குறை சொல்ல இல்லை. எவ்வளவு திறமைசாலியாக இருந்தாலும், எவ்வளவு நல்ல எண்ணம் உடையவராக இருந்தாலும், எவ்வளவு யோக்கியராக இருந்தாலும், நீர் இல்லாமல் நீர் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்துவிட முடியாது. ஆகவே, அங்கே தவறு ஏதும் இல்லை; பிழை ஏதும் இல்லை. ஆனால், நாம் சிந்தித்துச் செயலாற்ற வேண்டிய கடமை ஒன்று இருக்கிறது என்பதை நாம் மறந்துவிடப்படாது. அந்தக் காலங்களிலே இப்படிப்பட்ட தடைகள் வருகின்றனவே, அவை ஏன் வருகின்றன என்பதை நாம் யோசிக்க வேண்டும்.

மழை பெய்வது கேவலம் மனிதனுக்காக மட்டும் அல்ல என்பதைத் தத்துவ நூல்களை உணர்ந்தவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். சிறப்பாக, மரங்களுக்காகவே மழை பொழிகிறது. விஞ்ஞான ரீதியிலே பார்த்தால், மரங்களிலே இருக்கும் ஆகர்ஷண சக்தியானது மேகத்தைத் தன்பால் ஈர்த்து மழையைப் பொழிவிக்கிறது. மெய்ஞ்ஞான ரீதியிலே பார்த்தாலும் விஞ்ஞான ரீதியாகப் பார்த்தாலும் மரம் மழைக்கு ஒரு அடிப்படைக் காரணமாக அமைகிறது என்ற உண்மையை மறைக்கவும் முடியாது; மறுக்கவும் முடியாது.

இந்த நிலையில், மழைக்கு ஆதாரமாக இருக்கும் மரங்கள் அடர்ந்த பெரிய மலைகளெல்லாம், மலைத் தொடர்களெல்லாம் இன்று வெறும் பாறைகளாக ஆக்கப்படுகின்றன. பல பெரிய மலைகளில் இருக்கும் வானளாவிய மரங்கள் அனைத்தும் வெட்டப்பட்டு, வேர் இருந்தால் அதிலிருந்து முளைத்துவிடுமோ என்று அவற்றிலே ஆசிட்டைப் பொழிந்தோ, நெருப்பை இட்டோ கருக்கிவிட்டு, பிறகு அதிலே உழுது பயிர் செய்யத் துவங்கிவிடுகிறார்கள். இது ஒரு பெரிய பிழை ஆகும். இதனால், சிறப்பாக நமக்கு நீர் மின்சாரம் தரத்தக்க பகுதிகளுக்குத் தண்ணீரைத் தருகின்ற பகுதிகளிலே மழை பொழியாமல், நிற்கிறது; பருவ காலங்களிலும்

18th July 1964]

[திரு. சா. கணேசன்]

கூட! கேவலம், எங்கள் இராமநாதபுரம் பகுதியிலிருக்கும் பொட்டல் காடுகளைக்கூட 'ரிசர்வ் ஃபாரஸ்ட்' என்று சொல்லி வேலியிட்டு மாடு மேயாதபடி கூடச் செய்கிறார்கள். 'பொட்டல் காடு' என்றால் 'ஃபாரஸ்ட்' என்று எப்படி வந்ததோ தெரியவில்லை. காடு' என்றால் ஆங்கிலத்தில் 'ஃபாரஸ்ட்' என்று மொழி பெயர்த்து அதனால் வெறும் பொட்டல் காடுகளை எல்லாம் 'ரிசர்வ் ஃபாரஸ்ட்' என்று சொல்லி, முள்ளுக் கம்பி கட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். இரண்டரை அடி மூன்று அடி உயரமேயுள்ள "பெரிய விருட்சங்கள்" வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதையெல்லாம் ரிசர்வ் பாரஸ்ட்டாக ஆக்கிவிட்டு, வானளாவிய மரங்கள் அடர்ந்த மலைகளை யெல்லாம் தகர்த்துப் பாரைகளாக்கிப் பசுமையாக இருந்த இடங்களையெல்லாம் செம்மேனி ஆக்கியிருக்கும் நிலைமையைக் காண்கிறோம். இது கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. அப்படி அக்கறை மேற்கொள்ள வேண்டிய கடமை இந்தத் துறை சம்பந்தப்பட்டது என்று சொல்கிறேன். வேறு துறையும் இதிலே இணைந்திருக்கிறதா என்பதைப்பற்றி எனக்கு அக்கறை இல்லை. ஆனால், இந்தத் துறையைப் பாதிக்கிற பெரிய ஒன்று என்பதை மனத்திலே கொண்டால், இம்மாதிரி பெரிய மலைகளிலே இருக்கும் மரங்க ளெல்லாம் வெட்டப்படாமல் காக்கப்படுவதற்குரிய காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும்; செய்தால்தான் நிரந்தரமான, மழையாலாய, பலனை நாம் பெற முடியும் என்பதை நாம் மனத்திலே கொள்ள வேண்டும். மரங்கள் வெட்டப்பட்டுப் பயிர் செய்யப்படுகிற இடங்களை மீட்டும் மரம் வளர்த்துக் காடாக்கிக் காக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் தலையாய கடமையாகும். மேலும் இப்படிப்பட்ட எதிர்பாராத நிலைமை வந்துவிடுமானால், அதைச் சமாளிப்பதற்காக, ஆங்காங்கே இயந்திரங்களை வைத்து, மின்சாரங்களை அது எந்தவித மின்சாரமாக இருந்தாலும் பெயரைப்பற்றி எனக்கு அக்கறை இல்லை—உற்பத்தி செய்து, அந்தந்தப் பகுதிகளைத் தன்னிறைவு உள்ளதாகச் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு அமைப்பாக அமையும்படியாகச் செய்ய வேண்டும்.

இந்த நீர் மின்சாரங்களெல்லாம் வருவதற்குமுன்பே, நமது நாட்டில் பல பிராந்தியங்களில், பல பகுதிகளில், பல பட்டணங்களில், இம்மாதிரி பல இயந்திர மின்சாரங்களின் மூலமாகத்தான் எவ்வளவோ தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முடிந்தது. சென்ற யுத்த காலத்திலே அத்தனை இயந்திரங்களும் யுத்தத்திற்காக என்று அரசாங்கம் பறித்துக்கொண்டு போய்விட்ட காரணத்தாலே இன்று அவை செயல்படும் நிலை நமக்கு இல்லை. இந்த நிலையை இனி மாற்ற வேண்டும்.

இனி, மற்றொரு கவர்ச்சிகரமான திட்டம். அதைப்பற்றி இப்பொழுது எதுவும் அரசாங்கத் துறையிலுள்ளவர்கள் உறுதியாகச் சொல்ல முடியுமா, முடியாதா என்பது எனக்குத் தெரியாது. என்னைப் பொறுத்த வரையிலும்கூட, இதைச் செம்மையாக உணர்த்திவிடவோ, உணர்ந்து கொள்ளவோ முடியாது. அலை மோதலினால் இயந்திர விசிறிகளைச் சுழலச் செய்து, அதன் மூலம்

[திரு. சா. கணேசன்]

[18th July 1964]

மின்சார உற்பத்தி செய்கின்ற முறை எந்த அளவுக்குச் சாத்தியம், அதனுடைய முதலீட்டுச் செலவு எவ்வளவு, அதனால் பெறக் கூடிய மின்சாரம் எவ்வளவு, அதிலே கிடைக்கின்ற லாப நஷ்டம் என்ன என்பனவற்றையெல்லாம் கணக்கிட்டுப் பார்த்து, அது முடியுமானால், அது பயனுள்ளதாக இருக்குமானால், லாபகரமாக இருக்குமானால், அது அறபுதமான காரியமாக இருக்கும். நமது தமிழ்நாட்டுக்கு நீளமான கடற்கரை உண்டு. அங்கே அவற்றைப் பயன்படுத்தலாம். இதையெல்லாம் சிந்திக்க வேண்டும். சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றே நான் கருதுகிறேன். அந்த ஆராய்ச்சியில் கொஞ்சம் நஷ்டம் வந்தாலும் பரவாயில்லை. எத்தனையோ துறைகளில் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக நஷ்டம் சிறிது வந்தாலும் அதில் தவறு இல்லை என்ற உண்மைத் தத்துவத்தை, அந்த நன்மை வழியைக் கடைப்பிடித்துக்கொண்டு வருகிற நாம், இப்படி இடையூறுகள் வராமல் காப்பதற்காக ஏதோ சில லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டால், அதைப் பொருட்படுத்த வேண்டாம். அந்த நெறியிலே நின்று பல்வேறு இடங்களில் அனல் மின்சாரத் துறை அமைக்கப்படலாம். நீர் மின்சாரம் தடைப்படும்போதெல்லாம் அனல் மின்சாரத்தைக் கொடுக்கலாம். குவியல் முறை (சென்ட்ரலைசேஷன்) இருக்கிறதே, அது உதவி செய்வதாக இருக்க வேண்டுமேயன்றி உபத்திரவம் செய்வதாக இருந்தால் அதை முற்றிலும் அழித்து ஒழித்துத் தொலைக்க வேண்டும். டிசென்ட்ரலைசேஷன் வேண்டும் என்று காரந்தியடிகள் கதறிக்கொண்டு இருந்தார்கள், எல்லாத்துறையிலும். இது மாதிரி பலன் கிடைக்கிறபோது பல்வேறு பிராந்தியங்களுக்கும் பரவலாக கிடைக்கும்படியாக “டெசென்ட்ரலைஸ்” செய்வது மிகவும் அவசியமானதாகும். மின்சாரத்தை அந்தத் துறையில் விநியோகிப்பது மிக்க பயன் உடையதாக இருக்கும். எல்லாவற்றையும் சென்ட்ரலைஸ் பண்ணுவதனால் பல சங்கடங்கள் வருகின்றன. என்பதை நாம் மறந்து விடக் கூடாது. அகே மாதிரி பரவலாக்குவதன் மூலம் நஷ்டம் இல்லாமல் லாபத்தைப் பெறுவதற்குரிய ஏராளமான அளவில் இன்னும் மின்சாரம் விநியோகம் ஆகிறது. ஆனால் இதை மனதில் கொள்ள வேண்டும் என்று, உதவி சபாநாயகர் அவர்களே உங்கள் மூலமாக, ஆட்சியாளருக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்தத் துறையில் எவ்வளவுக்கு சிக்கனத்தைக் கையாளலாம் என்பதை ஆராய வேண்டும். வீண் விரயத்தைப் பற்றியும் சிக்கனத்தைப் பற்றியும் ஆராய்வதற்கு ஒரு கமிட்டி போடுவது நல்லதாக இருக்கும் என்பது என் அபிப்பிராயம். நான் சில இடங்களைப் பார்த்த அளவில் விரயம் அதிகம் என்றே உணருகிறேன். எனக்கும் இத்துறையில் சிறிது தொடர்பு இருந்த காரணத்தினால் கொஞ்சம் அனுபவம் உண்டு. சாதாரணமாக ஒரு என்ஜினியரும் ஒரு சூப்பிரவைசரும் திரண்டு லயன் மேன்களும் வேலை பார்த்த இடத்தில் இன்று லாரி, ஜீப், பெரிய என்ஜினியர், சின்ன இஞ்சினியர் என்று இப்படிப் பெரிய அளவுக்குச் செலவாகிறது. அன்றிருந்த அளவுதான் இன்றும் மின்சாரம் விநியோகம் ஆகிறது. ஆனால்

18th July 1964]

[திரு. சா. கணேசன்]

இப்போது இத்துணை ஆர்பாட்டங்களும் வீண் விரயமும் ஆகிறது என்பதை நாம் மனத்தில் கொள்ள வேண்டும். முதல் விரயத்தை குறைத்தாலே பெரிய லாபம். ஆகவே இந்தப் பிரச்சனையை அணுகி நுணுகி ஆய்ந்து, தேர்ந்து அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பதற்குரிய நல்ல ஒரு குழுவை அமைக்க அரசாங்கம் முன் வா வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இனி டெம்பரரி கனெக்ஷன் கொடுப்பது என்றால் முன் நாட்களில் இரண்டு நாளைக்கு முன் சொன்னால் போதும். உடனே கொடுத்து விடுவார்கள். அப்படியே கட்டின டெபாசித் தொகையிலும் உபயோகப்படுத்திய மின்விசை சார்ஜ் போக பாக்கியை உடனே கொடுத்து விடுவார்கள். முன்பு 10 ரூபாய் டெபாசித் கட்டிய அதே காரியத்திற்கு இப்பொழுது 50 ரூபாய், 100 ரூபாய் கட்ட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பலரும் நன்றாக அறிவார்கள். ஆனால் தேவை பூர்த்தியான பிறகு மீட்டரை எடுத்துக் கொண்டு போன உடனே டெபாசித் தொகை திருப்பித் தருவது சென்ற கால முறை. இப்பொழுது ஓர் ஆண்டு காலத்திற்கு மேல் ஆனதற்கு ரசீதைக் கொண்டு வந்தே இச்சபையில் முன்னொரு முறை காட்டினேன். இப்பொழுதும் பல மாதங்கள் ஆகின்றன, அந்தப் பணத்தைத் திரும்பப் பெறுகின்றதற்கு ஸ்தலத்தில் உள்ள அதிகாரிகளே மீட்டரை எடுத்துச் செல்லும் போது டெபாசித் தொகையில் அவர்கள் உபயோகித்த கரண்ட் கட்டணம் போக பாக்கி உள்ள பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்க அவர்கட்கு அதிகாரம் தருவதால் என்ன தவறுகள் ஏற்படக்கூடும்? அந்த ஸ்தல அதிகாரி பிழை செய்தால் அவர் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளலாம். எவ்வளவோ விஷயத்தில் ஸ்தல அதிகாரிகளை நம்பி, மிகுந்த பொறுப்புகளை ஒப்படைத்திருக்கும் போது இந்த 50, 60 ரூபாயைத் திருப்பிக் கொடுப்பதில்லாதா அவர்களை நாம் நம்பக் கூடாது? இப்படிச் செய்தால் டெபாசித் தொகை உடனடியாக ரிபண்ட் ஆவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். அப்படி இல்லாத காரணத்தினால் இன்றைய தினம் நம்முடைய ஆட்சிக்கும், நாட்டுக்கும் எவ்வளவு கெட்ட பெயர் வருகிறது என்பதை நாம் மனதில் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம்.

இனி அறிக்கையில் பார்க்கிறபொழுது சில மின்சாரக் கம்பெனிகள் கிராமங்களுக்குச் சர்க்கார் துறை விஸ்தரிப்பதைப்போல மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க வில்லை என்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அது உண்மை. காரணம் என்ன? இன்றைய தினம் இவ்வாறு எத்தனை கம்பெனிகள் இருக்கின்றன? நூற்றுக்கணக்கான கம்பெனிகளைச் சர்க்கார் தன்மயமாக்கிக் கொண்டிவிட்ட பிறகு எட்டு கம்பெனிகளே விட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த எட்டு கம்பெனிகள் சர்க்கார் துறையைப் போல ஏன் விஸ்தரிக்கவில்லை? இந்தக் கம்பெனிகளைப் பற்றி எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது. நான் சிறிதும் பாரபட்சமின்றி பேசுகிறேன். உள்ளும் தெரியாது. வெளியிலும் தெரியாது. அந்தக் கம்பெனிகள் ஏன் விஸ்தரிக்கவில்லை? பெரிய அளவில் விஸ்தரித்தால் நாளை சர்க்கார் அதை எடுத்துக் கொள்ளும்

[திரு. சா. கணேசன்]

[18th July 1964]

போது தங்களுக்கு ஆன செலவுக்கு ஏற்றபடி நஷ்டஈடு கொடுக்க மாட்டார்களோ என்ற அச்சத்தால்தான் அவர்கள் விஸ்தரிக்க வில்லை. மேலும் டிரான்ஸ்மிட்டர்கள் பழுது அடைந்தாலும்கூட அதை மாற்றாமல் அப்படியே வைத்து ஓட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது என் அபிப்பிராயம். அல்லது வெறும் சுரண்டல் மனோபாவம் உள்ள நிலையிலே அப்படி இருக்க வேண்டும். ஆகவே இதை அவர்களுக்குத் தெளிவுபடுத்தி “ஒன்று நீங்கள் செம்மையாக எல்லாவற்றையும் செய்யுங்கள், புது இயந்திரங்களை அமைத்து வேண்டும். அல்லது பத்து வருஷத்திற்குள், இருபது வருஷத்திற்கு போது சரியான நஷ்டஈடு கொடுக்கிறோம்” என்று உறுதி அளிக்க வேண்டும். அல்லது பத்து வருஷத்திற்குள் இருபது வருஷத்திற்குள் அந்தக் கம்பெனிகளை நாங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்போவது இல்லை என்ற உறுதி மொழியையாவது கொடுக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாவிட்டால் அவர்களாகவே சர்க்கார் துறையைப்போல விஸ்தரிப்புச் செய்ய முன்வரமாட்டார்கள். 100, 50 என்று பல கம்பெனிகளை தன்மயமாக்கிவிட்ட பிறகு இந்த 8 கம்பெனிகளை மட்டும் எதற்காக விட்டு வைத்திருக்க வேண்டும்? நான் முதலில் சொன்னவாறு செய்ய முடியாவிட்டால் உடனடியாக இந்த 8 கம்பெனிகளையும் சர்க்கார் தன்மயமாக்க வேண்டும். “தனியார் துறை மோசமாக நடக்கிறது” என்று எடுத்துக் காட்ட சாம்பிளாகவா விட்டு வைத்திருக்கிறார்கள்?

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் : இந்தக் கம்பெனிகளும் கூட சர்க்காரிடமிருந்து ‘பலக்’ காகமின்சாரத்தை வாங்கித்தான் விநியோகிக்கிறார்கள். ஜெனரேட்டர் வைத்து அவர்கள் உற்பத்தி செய்வது இல்லை.

திரு. சா. கணேசன் : அது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர்கள் ஜெனரேட் பண்ணுகிறார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லையே. அத்துறையில் எனக்குக் கொஞ்சம் அனுபவம் உண்டு என்பதை நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டு உள்ள கனம் அங்கத்தினரே இப்படிக்குறிப்பிடுவதுதான் எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. இன்றைய தினம் அவர்கள் தங்களிடம் உள்ள ஓட்டை உடைசல் டிரான்ஸ்மிட்டர்களைக்கூட மாற்றுவதற்கு முன்வரவில்லை என்றுதான் முன்பு சொன்னேன். அந்தக் கம்பெனிகள் தக்க முறையில் விஸ்தரிப்புச் செய்ய முன் வரும்படியான உத்தரவாதத்தை அளிக்க வேண்டும், அல்லது அந்தக் கம்பெனிகளையே சர்க்கார் தன்மயமாக்கிவிட வேண்டும் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். (திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் : தன்மயமாக்குவது உங்கள் கட்சிக்குப் பிடிக்காத கொள்கையாயிற்றே.) ஸ்ரீமான் சுவாமிநாதன் அவர்கள் எங்கள் கட்சிக்குப் பிடித்த கொள்கையா, பிடிக்காத கொள்கையா, உகந்த கொள்கையா, விரோதம் இல்லையா, என்கிற ஆராய்ச்சியில் இறங்குகிறார்கள். என்னுடைய கட்சிக் கொள்கைக்கு இது விரோதமா இல்லையா என்பது கேள்வி இல்லை. நான் பொதுவாக எப்பொழுதும் சொல்வேன். பொது விவகாரத்தை எடுத்துக் கொண்டால் மக்களுக்குப் பயன் உள்ளவற்றையே

18th July 1964]

[திரு. சா. கணேசன்]

ஆய்ந்து தேர்ந்து நன்மையை ஏற்றுத் தீமையைக் கழிகின்றபோது எனக்கும் சரி, எங்கள் கட்சிக்கும் சரி, கட்சி மனோபாவம் என்பதே கிடையாது என்பதை நான் சொல்லுகிறேன். அதற்கு மேல் இப்பொழுது இஞ்ச் கூடப் போகவில்லை. ஆனால் எல்லாம் பரவலாக இருக்க வேண்டும் என்பதை முதலிலேயே சொல்லி விட்டேன். பரவலாக இருக்கிறபோது, சில தவறுகள் வருகிறபோது அதை மாற்றக் கூடாது என்று சொல்லிக் கொண்டு இருப்பதால் பயன் ஒன்றும் இல்லை. இருக்கிற தவறுகளை எடுத்துக் காட்டி அவற்றைக் கழிகின்ற வழி என்ன என்பதை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய தலையாய பணி எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு உண்டு அதில் கட்சி மனோபாவத்திற்கே இடம் இல்லை. இந்த நிலையில் இவற்றையெல்லாம் ஆட்சியாளர் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து என் உரையை முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறேன். சுருக்கமாகச் சொன்னால், மற்ற மாநிலங்களின் விற்பனை நிலை விவரம் நமக்கு வேண்டும். இந்த மலைகளில் எல்லாம் மரங்கள் வெட்டப்படுவது தடுக்கப்பட வேண்டும். சமீப காலத்தில், 10, 12 ஆண்டுகளில் மரங்கள் வெட்டப்பட்ட பிராந்தியங்களில் எல்லாம் மீண்டும் மரங்கள் வளர்க்கப்பட வேண்டும். உத்தியோகப் பெருக்கமும் விரயமும் இல்லாத நிலையிலே இந்தத் துறை செம்மைப்படுத்தப்பட வேண்டும். அதற்குரிய ஆய்வுக் கமிட்டி அமைக்கப்பட வேண்டும். டெம்பரரி கனெக்ஷன் கொடுப்பதற்குச் சங்கடம் இல்லாத முறையில் ஸ்தல அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். நீரில்லா காரணத்தால் ஏற்படுகிற பற்றாக்குறையைப் போக்க அனல் மின் நிலையம் அல்லது வேறு வழிகளைக் கண்டுபிடித்து அதைச் செய்யவேண்டும். இவற்றையெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கும், அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கும் கொண்டு வந்து உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

SRI R. V. SWAMINATHAN : Mr. Deputy Speaker, many hon. Members have, in the course of the discussion, referred to the various aspects of the matter relating to the Annual Financial Statement of the Madras State Electricity Board for the year 1964-65. I also want to refer to one or two matters concerning it, Sir, we have to congratulate the Government and also the Hon. Minister in charge of Electricity and the Chairman of the Electricity Board for the tremendous achievement that they have made so far as electricity is concerned. They have put our State on the map of India as the foremost State in the whole country as far as power development is concerned. But the power cut which was unknown to our State upto the year 1950 is causing anxiety to the people and also to the hon. Members of this House. The power cut was introduced, if I am correct, in the year 1950. Of course, this power cut is due to the failure of monsoon and nobody can be blamed for that. But we have to face this situation as such. Every year we are facing such a situation of the failure of the monsoon. In this connection, I want to point out one thing. Though we congratulate the Government on the progress that they

[Sri R. V. Swaminathan]

[18th July 1964]

have made in the supply of electricity, they have not done the correct thing in one respect. In estimating their requirements, they have been very, very conservative. They should give due consideration to the preparation of proper estimates for power consumption. In the year 1950 their estimated demand was 98 M.W. Now in 1964, their estimated demand appears to be 630 M.W. Look at the vast difference between 98 M.W. and 630 M.W. It shows the tremendous and great achievement that we have made in the supply of electricity due to the execution of the First, Second and Third Five-Year Plans. But the Government, while making their estimates, should make an estimate based on their requirements. We are progressively developing and our industries have developed and therefore they should make an estimate according to their requirements.

So far as the hydro-electric projects are concerned, I think, we have exploited all the resources that are available to the State except perhaps the Hogenakal Project. Now we have to turn to the thermal power. Through the Neyveli Project, we are able to get some power. I think, the time has come when we have to increase the power supply through thermal stations so that we can reach the target of 1,000 M.W. What is the scope for achieving that target? Unless we concentrate on these things, we will not be able to cater to the needs of the vast developing industries and we will be facing difficulties later on. I know that the Hon. Minister himself is not happy over the imposition of power cut every year. So, to avoid such a situation, we must concentrate on increasing the power supply through the establishment of a number of thermal stations, apart from the Neyveli Project. Now there are two thermal stations, one in Madurai and another in Madras City. The thermal station at Madurai produces 14 M.W. of power and the one in the Madras City 60 M.W. They are not sufficient. We must have a thermal power station in each district and the Electricity Board should come forward to consider this aspect of the matter and find out a solution.

Sir, it is very gratifying to note that the Hon. Minister who had recently gone abroad, has come forward to make an experiment on the production of electricity by utilising tidal waves in the sea, as has been done in some foreign countries. We must have power at any cost and then only we can improve the economic position of the country.

The hon. Member, Sri Mathialagan, belonging to the Opposition Party, has expressed anxiety over the establishment of an atomic power station at Kalpakkam. But I really understand that the Planning Commission has given advance sanction to that project and so definitely we are going to have an atomic power station at Kalpakkam. My only plea to the Hon. Minister and also to the Government is that they should take up this scheme of establishing an atomic power station during the Fourth Plan period at any cost.

18th July 1964] [Sri R. V. Swaminathan]

I also want to refer to one other matter. When the power cut is introduced, besides the difficulties that are caused to the public, the working class also have been put to greater difficulties. For instance, when the power cut was imposed this year, it was only the textile workers who were immediately affected by it. Of course, the managements have declared a lay-off and the workers have been paid half the wages. That is not sufficient. The workers depend on their monthly wages to maintain their families. Unfortunately, this year, the power cut was imposed at a time when they had to pay special fees and purchase books for their school-going children. Therefore, the Government should take some interest in the matter and safeguard the interests of the workers. The workers are not asking for extra benefits. They should be given some funds at their disposal either by way of loans by the management or from their provident fund accumulations. In this connection, I may inform the House that so far as the Madurai workers are concerned, I took up the matter with the management of Harvey Mills and asked them whether they would help the workers by way of giving loans from their provident funds. In the first instance, the management agreed to give loans from their provident fund accumulations subject to the availability of funds. I also approached the Provident Fund Office and they also agreed to help the workers in that way. Then the proposal went up to the Government. In the meantime, the managements have gone back on their commitment and they have refused to give loans on the strength of the provident fund accumulations. Therefore, the Government should come forward to insist on the management to give at least loans equal to the difference between the half wages that are paid during the lay-off period and their actual wages. Otherwise, the workers will be put to great hardship.

Then I come to agriculturists. Of course, agriculturists should be given top priority. But the agriculturists are also facing difficulties whenever they ask for the supply of electricity to their villages. In this connection, I can point out one difficulty that I have experienced. Recently I wanted to fix up a boring-set got through the Agricultural Engineering Department in a well in Paganeri. The Electricity Department wanted a ownership certificate for supplying power to the boring-set. Sir, I am putting a boring-set at the cost of Rs. 2,000 or Rs. 3,000. If it is joint patta, they say to convert it into single patta it will take a long time.

There is one more difficulty. If it is 'natham land' there is difficulty. A man might have built a house in a natham land; it might cost about Rs. 1 lakh or Rs. 50,000. That construction is approved by Government also. When the owner of the house wants to have a pumpset in his house for growing vegetables, etc., the department say 'No'. It is natham land and so we won't give connection. The department is not prepared to put up a line because it is natham land. They are putting all vexatious conditions. I hope the Chairman of the Electricity Board and Govern-

[Sri R. V. Swaminathan] [18th July 1964]

ment would take note of these vexatious conditions and remove the same for the sake of more agricultural production. With these words I conclude my speech.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மின்சாரக் கழகத்தின் நிதி நிலை அறிக்கையை இந்தச் சபைக்கு அறிமுகப்படுத்தி நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் அச்சடித்து வழங்கியிருக்கும் பிரசங்கத்தை நான் கூர்ந்து படித்தேன். இந்த ஆண்டு சமர்ப்பித்ததை மட்டுமல்ல, சென்ற ஆண்டு அவர் செய்துள்ள பிரசங்கத்தையும் சேர்த்து வைத்துப் படித்துப் பார்த்தேன். காரணம் சென்ற ஆண்டு நடந்த விவாதத்தில் எனக்குக் கலந்து கொள்வதற்கு வாய்ப்பில்லை. அவருடைய இப்போதைய பேச்சிலும் சரி, சென்ற ஆண்டு பேச்சிலும் சரி, மின்சாரக் கழகத்தைப் பற்றியும், இதிலுள்ள சாதனைகளைப் பற்றியும், அமைச்சர் அவர்களுடைய மகிழ்ச்சியும் பெருமையும் தொனித்து நின்றது. சாதனைகள் இருக்கின்றன, இல்லை என்று சொல்லிவிட முடியாது; திட்டத்தில் ஒதுக்கிய தொகை முழுவதும் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. திட்டத்தினுடைய இலக்குக்கும் மேலாக உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம். அதைப்பற்றி எல்லாம் பெருமைப்பட்டுக் கொள்வதை அனுமதிக்கலாம். அதேபோல்தான் இலாகாவையும் பாராட்டினார்கள். மின்சாரக் கழகத் தலைவர் அவர்களையும் சிப்பந்திகளையும் பாராட்டினார்கள். அதையும் அனுமதிக்கலாம். இவைகள் எல்லாம் மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம் தான் என்றாலும்கூட, அவருடைய பேச்சில் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை அவர் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வராமல், ஏதோ போக்கில் எளிதாகச் சொல்லிவிட்டுப் போய்விட்டார்கள் என்பதுதான் என் போன்றவர்களுக்கு ஏற்பட்ட கவலை. ஏற்பட்டிருக்கின்ற சாதனைகளைப்பற்றிக் குறைத்து மதிப்பிடுவதற்கு நான் தயாராக இல்லை. இதை எல்லாம் குறை கூறுவதாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம். முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் உற்பத்தியானது மிகச் சொற்பம். 265 மெகா வாட்ஸ் அளவுக்குத்தான் இருந்தது. இரண்டாவது திட்ட காலத்தில் 560 மெகா வாட்ஸ் அளவுக்கு அதிகரித்து இருந்தது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் ஒதுக்கிய தொகை 100 கோடி ரூபாய் என்றும் நடைமுறையில் 111 கோடி ரூபாய் அளவுக்குச் செலவாகும் என்று சேர்மன் அவர்களும் 125 கோடி ரூபாய் அளவுக்குச் செலவாகும் என்று அமைச்சர் அவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் மின்சார உற்பத்தித் திறன் எந்த அளவுக்கு அதிகரித்திருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். திட்ட காலத்தில் வேகமாக வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது என்பது உண்மைதான். இதற்காக மகிழ்ச்சி அடையலாமே தவிர திருப்தி அடையக்கூடிய மனப்பான்மை இருக்கலாமா என்பதைப் பற்றி பார்க்கிறபொழுது கவலைத்தான் தருகிறது. எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அர். வி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் கூறினது போல், வருகிற

18th July 1964] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

வருஷம் மின்சார வெட்டு ஏற்பட்டு அதன் காரணமாகத் தொழிற்சாலைகள் மூடப்படுவதும் தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் தவிப்பதைப்பற்றியும், ஒரு அம்சத்தை அவர்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்கள். மின்சார வெட்டு என்பது அது தனியான ஒரு பிரச்சனை. ஆனால் நமக்குத் தேவைப்படக்கூடிய அளவுக்கு மின்சாரம் திட்ட காலத்தில் கிடைக்கக்கூடிய நம்பிக்கை இருக்கிறதா? அது சமீபத்தில் ஏற்படுவதற்கு வழியிருக்கிறதா? இல்லையென்றால் அது எப்போது கிடைக்கும் என்பதைப் பார்க்கும் போது, துண்டு விழுக்கூடிய நிலைமைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கடந்த இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் அதே நிலைதான். ஆனால் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவிலாவது நம்முடைய தேவை எல்லாம் பூர்த்தி செய்யப்படும் என்ற நம்பிக்கைக்கு இடமிருக்கிறதா? அமைச்சர் அவர்களுடைய புள்ளி விவரங்களிலிருந்து நமக்கு என்ன தெரிகின்றது? மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தின் முடிவில், நம்முடைய உற்பத்தித் திறன் நிச்சயமாக 870 மெகா வாட்ஸ் அளவிற்குக் கிடைக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் நம்முடைய தேவை 1,370 மெகா வாட்ஸ்-சாக இருக்கிறது. இதன்படி பார்த்தால்கூட 500 மெகா வாட்ஸ் துண்டு விழுகிறது. இதைப் பங்க்கும்போது, நம்முடைய தேவையில் மூன்றில் ஒரு பகுதி துண்டு விழுகிறது. இப்போது இரண்டு பகுதிதான் உற்பத்தி செய்கிறோம். இந்த அபாயத்தை நாம் உரை வேண்டும். இந்தக் குறைபாட்டை நீக்குவதில் நாம் எந்த அளவுக்கு அவசர அவசியமாகக் கவனம் செலுத்தியிருக்கிறோம் என்பதைப்பற்றி நாம் ஆலோசிக்க வேண்டும். சாதனையைப்பற்றி சொல்லவேண்டியதுதான், வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. இவ்விதம் நாம் சொல்லிக் கொண்டேயிருந்தால் நம்முடைய நிலைமை என்னவாகும்? ஒவ்வாரு வருஷமும் சென்னை ராஜ்யம்தான் முதலில் நிற்கிறது என்று சொல்லிக் கொண்டேயிருந்தால் நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய உதவியும் கிடைக்காமல் போகலாம். இவ்விதம்தான் சாலைகள் நன்றாக இருக்கின்றன. நமது ராஜ்யம்தான் முதலில் நிற்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்ததின் காரணமாக பிளாவிங் கமிஷனில் என்ன சொல்லிவிட்டார்கள்? மற்ற ராஜ்யங்கள் எல்லாம் உங்களுடைய லெவலுக்கு வரும் வரையிலும் உங்களுக்கு நிதி ஒதுக்க வேண்டிய தில்லை என்கிற முடிவுக்கு வந்துவிட்டது. அதே போன்று மின்சாரத்திலும் நாம் முன்னேறியிருக்கிறோம்; முன்னேறியிருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டேயிருந்தால் சாலைகளுக்கு ஏற்பட்ட நிலைமை இதற்கும் ஏற்பட்டு விடக் கூடாது என்பதை நாம் மனதில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதே சந்தர்ப்பத்தில் நம்முடைய தேவைக்கு ஏற்ற அளவு நம்முடைய மின்சார உற்பத்தி ஆகியிருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பின்னால் என்ன நடந்தது என்பதைப்பற்றி நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். அப்போது அவர்கள் வொர்க்ஸ் மினிஸ்டராக இருந்தார். எந்த விதத்தில் சாலைகளுக்கான அலாட்மென்ட் குறைந்தது என்பது அவர்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [18th July 1964]

களுக்குத் தெரியும். அந்த மாதிரியான அபாயம் ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது என்பதில் நாம் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்பதைத் தான் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

வினியோகத்தில் இருக்கின்ற குறைபாடுகளைப்பற்றி பலர் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இவைகளை எல்லாம் நாம் கவனிக்க வேண்டியதுதான். இருந்தாலும் புதிய திட்டங்களுக்காக நாம் பல முயற்சிகள் எடுக்கவேண்டும். நாம் அமைத்திருக்கின்ற முறையின்படி எல்லா கிரிட்களை எல்லாம் சேர்த்தாலும்கூட துண்டு விழுக்கடியதை சரிப்படுத்த முடியாது. எல்லா கிரிட்களையும் சேர்ப்பதற்கான வேலைகள் எல்லாம் நடந்து கொண்டிருப்பதை நான் பார்க்கின்றேன். இதனால் நமக்கு என்ன பலன் கிடைக்கும்? எப்படியிருந்தாலும் நாம் நம்முடைய உற்பத்தித் திறனைத்தான் நம்பியிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. உற்பத்தித்திறன் அதிகரிக்கப்பட வேண்டும். இப்போது மட்டுமல்ல, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் விவசாய உற்பத்திக்கும் தொழில் அபிவிருத்திக்கும் வேண்டிய அளவுக்கு மின்சாரம் கிடைக்கக் கூடிய அளவில், விவசாயிகளோ அல்லது தொழில் அதிபர்களோ திருப்தி அடையக்கூடிய அளவில் இருக்கிறதா என்று பார்க்கிற பொழுது, கவலைக்குரிய இடமாகத்தான் இன்னும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கும், இந்தச் சபையினுடைய கவனத்திற்கும், அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற புள்ளி விவரங்களின் மூலமாக எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஏற்பட்டிருக்கின்ற சாதனைகளை நான் குறைவாக மதிப்பிடத் தயாராக இல்லை. ஆனால் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கான தேவைகளைத் தயார் செய்யக்கூடிய காலத்தில், அதைப்பற்றி பரிசீலிக்க பங்கெடுத்துக் கொண்ட அனுபவத்தின் மூலமாகச் சொல்லுகிறேன். திட்டத்திற்கு நாம் போட்ட மதிப்பீடுகள் எல்லாம் ஏறத்தாழ சரியானவையாகவே இருந்தன. ஆகவே முன்னால் இருந்த நிலைமைக்கேற்ப நம்முடைய தேவைகளைத் தேடிக்கொள்வதற்கான பரிகாரத்தை தேடிக்கொள்ள அமைச்சர் அவர்கள் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் தொழில் உற்பத்தியினுடைய வேகம், விவசாய உற்பத்தியினுடைய வேகம், இவை இரண்டையும் பாதிக்கும். விவசாய உற்பத்தி பாதகமானால் என்ன நிலை ஏற்படும் என்று தெரியும். தொழில் உற்பத்தி பாதகமானாலும் என்ன நிலை ஏற்படும் என்று தெரியும். இந்த அளவுக்குத் தொழில்களைப் பெருக்கிவிட்டு, இனி மின்சாரம் பற்றவில்லை, ஆகையால் குறைக்கிறேன் என்று சொன்னால் அது முடியாது. இந்தப் பிரச்சனை வளர்ச்சியால் ஏற்பட்டது; வளர்ச்சியால் ஏற்பட்ட கஷ்டம் என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். எது இயற்கை என்றால்; ஒன்று முன்னே போகும்; அல்லது பின்னே போகும். ஒரு இடத்தில் நிற்க முடியாது. Nothing is static in this world. Either you must move forward or backward. அது தான் law of nature. அந்த விதி இதற்கும் பொருந்தும். இந்த விதியை யாராலும் மாற்ற முடியாது. இந்தப் பிரச்சனையைத்

18th July 1964] [திரு. மீ. கவியாணசுந்தரம்]

தைரியமாக எப்படிச் சமாளிக்க வேண்டும், நம்முடைய தொழில் உற்பத்தி எப்படிப் பெருகும், நம்முடைய விவசாய உற்பத்தி எப்படிப் பெருகும் என்று பார்த்து வேண்டிய அளவு மின் சாரத்தை உற்பத்தி செய்து வழங்க வேண்டும். வழங்க வேண்டும். என்றால் மலிவாக வழங்க வேண்டும். உற்பத்தி செய்தால் மட்டும் போதாது. உற்பத்தி செய்து மலிவாக வழங்க வேண்டும். வருஷா வருஷம் இந்த நெருக்கடி ஏற்படுவதன் காரணம் பற்றாக்குறை இருப்பது என்பது மட்டுமல்ல, நம் உற்பத்தி அமைப்பிலே பெரும் பாகம் நீர் விசையை நம்பி நாம் உற்பத்தி செய்வது அதிகமாக இருக்கிறது. நீராவியைக் கொண்டு உற்பத்தி செய்வது குறைவாக இருக்கிறது. மின்சார உற்பத்தி எந்தெந்த முறையில் செய்ய முடியும் என்று எல்லோரும் அறிந்திருப்பார்கள். நீர் விசையை உபயோகப்படுத்தலாம். நீராவியை உபயோகப்படுத்தலாம். நீராவியை உபயோகப்படுத்துவதில் எரிபொருளாக எண்ணெயை உபயோகப்படுத்தலாம் அல்லது நிலக்கரியை உபயோகப்படுத்தலாம். நமக்கு நிலக்கரி கிடையாது. எண்ணெயும் கிடையாது. நம் ராஜ்யம் இருக்கும் இடத்திற்கும் நிலக்கரி கிடைக்கும் இடத்திற்கும் உள்ள தூரம் வெகுவாக இருக்கிறது. எண்ணெய் வேண்டுமானால் அமைச்சர் சொன்ன பிறகு நம்பிக்கை வந்திருக்கிறது. எண்ணெய் கண்டுபிடித்து, பக்குவப்படுத்தி, எரி பொருளாக உபயோகப்படுத்தும் நேரம் வரையில் கஷ்டம் இருக்கும். (குறுக்கீடு) இருக்கக்கூடிய எரி பொருள்கள் என்ன? சமீபத்திலே கண்டுபிடித்து ஒரு அளவுக்குப் பயன் படுத்தும் ஒரு பொருள் லிக்னைட். அதை உபயோகப்படுத்தி மின்சாரம் தயார் செய்யலாம். இதை விட மலிவாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். நீர் விசையில் உற்பத்தி செய்வதை விட மலிவாக நாம் உற்பத்தி செய்ய முடியும். அதுவும் மேட்டூர் திட்டத்தில் உற்பத்தி செய்யும் மின்சாரத்தில் விலை மிகவும் மலிவு. அந்த சேட்டில் உற்பத்தி செய்தால் இனாமாகவே கொடுக்கலாம். மேட்டூரில் உற்பத்திச் செலவு அரை தம்படி (பழைய தம்படி) தான் ஆகிறது. ஐந்து யூனிட் வரையில் டொமெஸ்டிக் கன்சம்ப்ஷனுக்கு பேர்யாகக் கொடுக்கலாம். மலிவாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்பதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அந்தக் காலம் எப்போது வருமோ. சோவியத் நாட்டில் மின்சாரத்தை அதிகமாக மலிவாக மட்டு மல்லாமல் இனாமாகக் கொடுக்க திட்டப்பிட்டிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். திட்டம் வெற்றி அடையும் என்று நான் நம்புகிறேன். மலிவாகக் கொடுக்க வசதி செய்யவேண்டுமென்று சொல்லும்போது இந்த மாதிரி எரி பொருளை உபயோகப்படுத்துவதால், நிலக்கரி, லிக்னைட் போன்றவைகளை உபயோகப்படுத்துவதால் யூனிட்டிக்கு 8-9 பைசா உற்பத்திச் செலவு அதிகமாக ஆகிறது. அதனால் என்ன ஆகிறது? சராசரி பார்த்து, நீர்விசை மின்சாரம், எரி பொருள்களைக் கொண்டு உற்பத்தி செய்யும் மின்சாரம் எல்லா வற்றையும் சேர்த்து சராசரியாக நிர்ணயிக்கும் காரணத்தினால் கட்டணத்தை உயர்த்த வேண்டியிருக்கிறது. கட்டணத்தை உயர்த்தினால் நாம் சண்டை போடுகிறோம். அதே நேரத்தில்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [18th July 1964]

உற்பத்தி பெருகாவிட்டாலும் சண்டை போடுகிறோம். இது ஒரு சிக்கலான பிரச்சனை என்பதை உணர்ந்து எப்படிப் பரிகாரம் காண்பது என்று முயற்சி செய்ய வேண்டும். வருஷா வருஷம் ஏற்படும் நெருக்கடியிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள அதிக உற்பத்தி செய்யவேண்டும். செய்வதிலும் இந்த மாதிரி சமன் படுத்த வேண்டும். நீர்விசை தவறிவிட்டால் எரி பொருளைக்கொண்டு உற்பத்தி செய்வது என்று இரண்டுக்கும் இடையில் சம நிலை ஏற்பாடு செய்து அதற்கான திட்டங்களையும் யோசனை செய்து அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கான முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று நான் யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். அதிலே ஏதோ சில யோசனைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அவைகள் விரைவில் முடிவு அடைய வேண்டும். சிக்கிரமே முடிவு அடையும் என்று நம்புகிறேன். அவைகளில் எண்ணூரில் 300 மெ. வா. மின்சாரம் நிலக்கரியை வைத்தும், தூத்துக்குடியில் 100 மெ. வா. மின்சாரமும் உற்பத்தி செய்ய இரண்டு அனல் மின்சார நிலையங்களை வைப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இதையும் இன்னும் எவ்வளவு அதிகப்படுத்தலாம் என்று யோசிக்கலாம். இந்த நிலையங்களை வைப்பதால் மின்சாரக் கட்டணம் அதிகமாகி விடுமோ என்ற பயம் இருக்கிறது. நம் ராஜ்யத்தில் தான் நிலக்கரி விலை அதிகம். மின்சார அமைச்சரே தொழில் அமைச்சராகவும் இருப்பதால் நிலக்கரி விலையைக் குறைக்க நடவடிக்கை எடுத்தால் என்ன என்ற யோசனையைக் கூற விரும்புகிறேன். ஏன் நிலக்கரிக்கும் நாஷனல் ப்ரைஸ் வைக்கக் கூடாது என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். மற்ற இரும்பு, சிமெண்ட் போன்ற பொருள்களுக்கு நாஷனல் ப்ரைஸ் என்று நிர்ணயிக்கும்போது பின் தங்கிய பகுதிகளுக்கு மலிவு விலையில் கிடைக்க அரசாங்கம் முயற்சி செய்தால் என்ன என்று அவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். சோவியத் யூனியனுக்குப் போய் வந்த பிறகு வளாடிவஸ்டாக்கிலிருந்து லெனின்கிராட் வரையில் விலை ஒரே அளவில் இருக்கிறது முக்கியமான அம்சம் என்று அமைச்சர் சொன்னார். தேசிய ஒருமைப்பாடு பற்றிப் பேசும் நாம் நிலக்கரியானது கிட்டத்தட்ட சம விலையில் கிடைக்க முயற்சி எடுத்தால் என்ன என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதையே முன்பும் சொல்லியிருக்கிறேன். இரண்டு தெர்மல் ஸ்டேஷன்களை புதிதாகப் போட்டாலும் கூட நமக்குப் போதுமானதாக இருக்காது. 400 மெ. வா. அதிக மின்சாரம் கிடைக்கும். அதோடு நெய்வேலியில் அதிகப்படுத்த முயற்சி எடுக்க வேண்டும். இப்போது இருக்கக் கூடிய நிலையில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுக் திட்ட முடிவில் 400 மெ. வா. உற்பத்தித் திறனை அதிகப்படுத்த முடியும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அங்கு 1,000 மெ. வா. அதிகப்படுத்தக் கூடாது? அங்கு இருக்கும் வீக்கிண்டைக் கொண்டும் இன்னும் மின்சார உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தினால், மழை இல்லாத காரணத்தினால் பற்றாச் குறை ஏற்படுகிறதே, பவர் கட் ஏற்படுகிறதே அதைத் தவிர்க்கக் கணிசமான அளவு உதவியாக இருக்கும் என்று இன்னொரு யோசனை சொல்லலாமோ என்று யோசிக்கிறேன்.

18th July 1964] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

நமக்கு நிலக்கரி வருவதில் கமிபத்தில் இருப்பது சிங்கரேணி. ஹைதராபாத்திலிருந்து 40 மைலில் இருக்கிறது. அந்த நிலக்கரியை உபயோகப்படுத்திப் பெரும் அளவுக்கு ஆந்திர அரசாங்கமோ அல்லது மத்திய அரசாங்கமோ நேரடியாக அமைத்தோ—இப்போது நான்கு கிரிட்டுகளையும் ஒன்றாகச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம்—அந்த இடத்திலேயே பெரிய நீரையத்தை அமைத்து ஆந்திர அரசாங்கத்தினால் முடியாவிட்டாலும், மத்திய அரசாங்கமே அமைத்து, ஆந்திர அரசாங்கத்திற்கும்; தெற்கே இருக்கும் ராஜ்யங்களுக்கும் பங்கிட்டுக் கொடுக்கும் முறையில் செய்தால் ட்ரான்ஸ்போர்ட் செப்கிற செலவு குறையும் என்று. நான் நிபுணர் அல்ல, ஒரு சாதாரண மனிதன் என்ற முறையில் சொல்லுகிறேன் இந்த யோசனையை. தெர்மல் பவரை அதிகப் படுத்த வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை.

கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தங்கள் அனுமதியுடன் முக்கிய விஷயங்கள் சிலவற்றை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியிருப்பதால் அவற்றை ஆங்கிலத்தில் பேசலாம் என்று கருதுகிறேன்.

I have been explaining how wide the gap is between our installed capacity and demand for power. At the end of the Third Five-Year Plan our productive capacity will be about 870 M.W. but simultaneously our demand for power will be 1,370 M.W. That means we will be deficit to the tune of 500 M.W. That means there will be more than 1/3rd of our demand not being met. That will be the position. So there is no room for complacency. Although the Hon. Minister has spoken a lot in his speech, I do not want to minimise the achievement registered in our State. Compared to the demand that we have, our capacity to produce electricity will be far short of our requirements. So it is causing great anxiety for people of this State. So our Government must take up with the Union Government and Planning Commission to go in for new schemes in a big way. When going in for new schemes one thing must be borne in mind. There should be a balance between hydro-electric power and thermal power. As you may be aware, production through hydro-electric power is cheapest in our country. We should aim at reducing the cost of production. If we go in for electricity by using coal, it is very costly. Then the cost of production will go up. For taking up new hydro-electric schemes, we do not have sufficient water resources. Our water resources are almost finished. So our Government must take up the matter seriously with the Planning Commission to go in for new schemes. There is one very important scheme which is referred to by the Hon. Minister for Industries in his speech. That is essentially a scheme of Madras State. But unfortunately that has to be located on the river Cauvery. Mysore Government also comes in the way. This scheme should not be linked up with the general dispute between Madras State and Mysore State regarding sharing of Cauvery waters. That is with regard to irrigation. It is concerned with irrigation. But the Hogenakkal scheme is for power production. That should be

[Sri M. Kalyanasundaram] [18th July 1964]

treated separately. This hydro-electric scheme will help us to control floods. Power produced by hydro-electric station is also cheap. From that angle this scheme is very important. I am very sorry to note in this connection that Mysore Government is taking up an unhelpful attitude. We have got a ready-made scheme on hand. I think according to information available to me, the investigation is over and the scheme could be put into execution; the moment sanction is got from Planning Commission, the scheme could be pushed through. Mysore may be thinking of a bigger scheme. In the common interests of both the States, the scheme proposed by Madras Government will be helpful not only for Madras but for Mysore also. When we are thinking of a common grid for all the four States in the Southern Zone, I do not think why Mysore State should object to this scheme. If it is found later on that additional schemes are possible in their region, I do not think Madras Government will stand in their way, provided it does not affect interests of our State. There should be the spirit of co-operation. There is no use of getting jealous. We are ready to help them. Also records show that our electricity department can carry out this scheme very efficiently and more quickly. Let them trust us. We are prepared to carry out the scheme and then share the power. I find from the proceedings of the Zonal Council meeting they are a remixing up this Hogenkkal scheme with the problem of sharing of the Cauvery waters. There is no need to mix up this scheme with the general problem of sharing of the Cauvery waters and question of appointment of a River Board. This may be taken up separately. If there is any serious objection to this scheme or if the Mysore Government is unwilling, the Planning Commission should give a direction to construct this scheme as a Centrally Sponsored Scheme and distribute power to both the States, that is both the States of Mysore and Madras. That will for the time being help us to a great extent. I am attaching great importance to this scheme as I have already explained, for two reasons. One is control floods and another is the cost of power produced will be cheaper and we will be in a position to distribute power at a cheap cost.

Another scheme that is contemplated is the Kalpakkam Nuclear Power Station. I think production of electricity through atomic power will be costly. It may not be so costly as power produced from coal. But still it will be costly compared to hydro-electric power. But still we have to go in for this scheme. Last year in his speech the Hon. Minister for Industries promised us that the plant will be of the order of 600 M.W. This year it has come to 400 M.W. I do not know how, when we actually install the plant, it will still go down. Although I am a lay man, I can say one thing. If we go in for nuclear power stations, we must do it in a big way. If we go in for small power stations, by using nuclear power, cost of production will be higher. Even while we begin, let us start in a big way. Let us not go in for small power stations. So I would urge upon the Madras Government

18th July 1964] [Sri M. Kalyanasundaram]

to take up this matter with the Planning Commission and see that the capacity of the plant is raised even to begin with. Otherwise cost of production may become higher. I think we deserve this indulgence because we are far away from coal fields. We deserve this encouragement both from Planning Commission and Government of India. While I welcome they are going to locate it in Madras, I think the capacity must be improved.

Neyveli power generation should be increased to 1,000 M.W. by the end of Third Plan period. Even if all these schemes are fulfilled, we will be far short of meeting our demands. This is a problem arising out of our growth. In addition to industry, we are developing agriculture. We are trying to improve it to the best of our ability. There is greater demand for agricultural pumpsets now. There have been lot of complaints both from the opposition and ruling party that services are not easily available for agricultural pumpsets. That is my experience also. It is easy to get a new scheme sanctioned but it is very difficult to get new services in an already extended area. I am finding it very difficult because especially in areas covered by licensees, the people are anxious to go in for better services. In the case of licensees, they are reluctant to extend the services to new areas on the plea that they do not have funds or materials.

I would like to know from the Hon. Minister, why the proposal to give them loans earmarked for new schemes were dropped? In the schemes included in the Third Five-Year Plan there was provision for Rs. 2 crores to be given to the licensees by way of loans for rural electrification. But I think only about Rs. 50 lakhs have so far been spent. I want to know why this was dropped? This is a convenient excuse for the licensees all over the State to defer all the schemes for rural electrification. They are deferring even extension services in the areas already served.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We have decided to stop loans to private licensees and asked private licensees to surrender the areas which they cannot develop with their own resources. When they have found that the Government are not going to give any further loans and advances, they have surrendered large areas which are under their control. The Government are utilising this amount for developing those areas which have been given to us.

SRI M. KALYANASUNDARAM : If this can be carried out, it is all right.

Sir, I was referring to the resources available in our neighbouring States particularly Kerala and Andhra Pradesh. In Kerala there are several rivers which flow westwards and fall into the Arabian Sea. They are not able to utilise them even for irrigation. Why not we approach the Central Government to work out schemes for joint exploitation of these west-flowing rivers not only

[Sri M. Kalyanasundaram] [18th July 1964]

for the purpose of irrigation but also for the purpose of power production? That will help both the Kerala and the Madras States. In this matter also there is inordinate delay. There has been discussions several times. I find from the proceedings of the Southern Zonal Council meeting held in May 1963 a reference to this matter and I do not know what action has been taken so far. I think, this House is entitled to know what action has been taken. There was a proposal—

(i) to examine the availability of water in the entire Cauvery river basin including its tributaries and sub-tributaries with reference to the available water utilisation for the existing construction or proposed projects of Madras, Mysore and Kerala States;

(ii) to examine the possibility of diverting surplus water of the west-flowing rivers in Kerala State towards Madras State on the eastern side after meeting the requirements of the Kerala State; and

(iii) to examine the availability of water of any other rivers of Mysore, Madras and Kerala which, even though wholly lying in one State, may have potential for utilisation in the other States. So, there was a proposal to appoint a Committee to examine these points and reach conclusions to the mutual advantage of the three States. We would like to know whether the matter has been taken up for consideration and if so, why there should be so much delay and also what action the Government propose to take to reach a settlement on this question. These are hampering the progress of not only our State but even our neighbouring States. In this connection, I would suggest another thing. The Andhra Government must be persuaded to take up large scale power plan utilising Singareni coal for production of power. If these schemes are thought of and if these schemes materialise, there will be some meaning in having a joint grid for all the four States together. If we have a joint grid now, we would only be sharing the poverty. We should be prosperous before we think of helping others. In Tamil there is a proverb which says that we must serve ourselves and then only we can think of our neighbours. We must first serve our State and then think of others. Our proposals are such that they will serve the interests of all the four States. So, these matters may be taken by the Government with both the Planning Commission and the concerned State Governments and the Central Government.

The Hon. Minister has made a proposal to revise the tariff rate. The tariff is already very high. There is already surcharge. Although he says that the surcharge will be removed, the tariff will be revised. It will, of course, to a considerable extent ease the clerical work in the offices. But how is it going to help the consumers? For the consumers the supply of electricity should be made cheaper. He can give a convenient explanation that the cost of electric materials are going up and therefore the cost of electricity must also go up. That is the explanation that he gave for the

16th July 1964] [Sri M. Kalyanasundaram]

rise in the bus fares. He said that because the cost of spare parts and the tax are increasing, the rate of bus fares should also be increased. Then who is there to control the prices? The Government must stop them somewhere. If the Government themselves give this sort of explanation and raise the cost all round, how can they think of stabilising the prices? So, the Government must apply their mind to see that the cost of production is reduced and electricity is made available cheaply, particularly for domestic consumption. Also for agricultural production, this is very important and I would request the Government to consider this aspect of the matter also.

Another point also must be borne in mind. Our staff in the Electricity Department have fulfilled these tasks under great stress and strain. Their sacrifices must be recorded. They are working under starvation wages in several places. Compared to the Central Government scales of pay and the scales of pay prevailing in the Centrally-sponsored projects, the scales of pay of officers, clerks and the skilled workers are very low. Even the Chief Engineer (Electricity) is not getting the same scale of pay as the Chief Engineer of the Highways or the Irrigation Department. So, they have also contributed to the success of the scheme by accepting these low wages and working very hard. Our thanks also must be due to the staff who have helped us. But at the same time many hon. Members have pointed out the defects in its working. Of course, black sheep is everywhere and the administration must be toned up both for securing economy and for improving efficiency. With these words, I resume my seat.

V.—ANNOUNCEMENT.

BUSINESS OF THE HOUSE.

MR. DEPUTY SPEAKER : I have to announce to the House that the Business Advisory Committee which met this morning has decided the following revised programme of business for the present sitting of the Assembly :—

20th July 1964 .. (i) Further discussion on the State Electricity Board Budget for the year 1964-65.

(ii) Consideration of the amendment carried in the Legislative Council to the Madras Bhoodan Yagna (Amendment) Bill, 1964.

(iii) Consideration and passing of the Madras Prevention of Begging (Amendment) Bill, 1964 as amended by the Joint Select Committee.

21st July 1964 .. Consideration and passing of—

(1) The Madras (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Bill, 1964.

(2) The Kanyakumari Sreepandaravaka Lands (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1964.

(3) The Madras (Transferred Territory) Thiruppuvaram Payment Abolition Bill, 1964.

(4) The Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1964.

(5) The Madras (Transferred Territory) Jenmikaram Payment Abolition Bill, 1964.

As amended by the Select Committee,

[Mr. Deputy Speaker] [18th July 1964]

- 22nd July 1964 .. (i) Discussion and Voting on the First Supplementary Statement of Expenditure for the year 1964-65.
 (ii) Discussion and Voting on Demand for Grant for Excess Expenditure in the year 1959-60.
 (iii) Introduction of Appropriation Bills.

23rd July 1964 .. Non-Official Day.

24th July 1964 .. Consideration and passing of—

- (1) Appropriation Bills.
- (2) The Madras Panchayats (Amendment and Miscellaneous Provisions) Bill, 1964.
- (3) The Madras Occupants of Kudiyiruppu (Protection from Eviction) Amendment Bill, 1964.

25th July 1964 .. Consideration and passing of—

- (1) The Madras Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1964.
- (2) The Madras Hackney Carriages (Amendment) Bill, 1964.
- (3) The Madras (Transferred Territory) Incorporated and Unincorporated Devaswoms (Amendment) Bill, 1964.

26th July 1964 .. Holiday.

27th July 1964 .. All other Official Bills.

1-30 p.m. The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. on Monday, the 20th July 1964.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

249. *Government's review on the working of the Travancore Minerals Limited, Quilon for the year ending 31st March 1963 together with the Company's Annual Report, etc.* [Laid on the Table of the House in pursuance of section 619-A of the Companies Act, 1956.]

250. *Notification issued by the Additional Development Commissioner in his Roc. No. 71166/63-F4, dated 30th March 1964, altering the classification of certain village panchayats into town panchayats under section 9 (1) of the Madras Panchayats Act, 1958.* [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXX of 1958).]

251. *Notification issued by the Additional Development Commissioner in his Roc. No. 61873/63-F5, dated 22nd March 1964 extending the provisions of the Madras District Municipalities Act, 1920 and the rules framed thereunder to the entire areas of the Annamalai University Campus Township Committee, South Arcot district.* [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXX of 1958).]